

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

КОВАЛЕНКО ДАНИЛО СЕРГІЙОВИЧ

УДК 004.9: 004.8: 004.67: 004.22

ДИСЕРТАЦІЯ
МОДЕЛІ ТА АЛГОРИТМИ АДАПТИВНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ ДЛЯ С2С
ЛОГІСТИКИ НА ОСНОВІ ГЛИБОКОГО НАВЧАННЯ

Спеціальність 123 «Комп'ютерна інженерія»

Галузь знань 12 «Інформаційні технології»

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ Данило КОВАЛЕНКО

Науковий керівник:

ЗАМРІЙ Ірина Вікторівна, доктор технічних наук, професор

Київ – 2025

АНОТАЦІЯ

Коваленко Д.С. Моделі та алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C логістики із застосуванням глибокого навчання – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 123 Комп'ютерна інженерія. - Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій Міністерства освіти і науки України, Київ, 2025.

Робота присвячена дослідженню та розробці моделей, алгоритмів та методів адаптивного управління маршрутами доставки на основі підкріплювального навчання. У сучасних умовах стрімкого розвитку електронної комерції та децентралізованих економічних систем логістика типу "клієнт-до-клієнта" (C2C) набуває ключового значення, однак стикається з низкою проблем. Традиційні підходи, які базуються на статистичних даних, вже не можуть задовольнити зростаючі потреби індустрії в динамічній оптимізації побудованого маршруту згідно реальної логістичної ситуації у місті, динамічних світах значного масштабу.

Метою дослідження є підвищення ефективності процесів маршрутизації в C2C логістиці шляхом розробки моделі та алгоритму адаптивного управління маршрутами доставки на основі прогнозування попиту та технологій глибокого навчання з можливістю врахування динамічних змін логістичної ситуації в реальному часі.

У результаті дослідження *вперше* розроблено модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання за методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень, забезпечує адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів.

Вперше розроблено метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтується на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі, та дозволяє приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

Вперше розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтується на розробленому методі адаптивної маршрутизації та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечує динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Практичне значення наукових результатів полягає у наступному:

1. Застосування розробленої моделі прогнозування попиту обмеженого часу дає можливість виконувати розподіл логістичних завдань між великою кількістю виконавців. Модель дозволяє швидко розподілити виконавців в межах однієї або декількох логістичних зон згідно прогнозованого попиту. При чому кількість логістичних завдань, що одночасно аналізуються, може масштабуватися відповідно до продуктивності обчислювального середовища та не є фактором обмеження для практичного застосування.

2. Практично корисною властивістю програмно-апаратного комплексу на основі розробленого методу адаптивної маршрутизації є його висока адаптивність до змінних параметрів операційного середовища та логістичного стану системи, що забезпечує ефективне та оперативне управління процесами маршрутизації. Додатково, комплекс характеризується горизонтальною масштабованістю, яка дозволяє його застосування в межах логістичних систем різного рівня складності та просторового охоплення.

3. Програмне забезпечення, що реалізує алгоритм адаптивної корекції маршрутів, має потенціал до універсального застосування, зокрема в задачах, які вимагають динамічного оновлення маршрутної інформації в режимі реального часу, поза межами логістичних сценаріїв.

4. Результати дисертаційної роботи реалізовані у вигляді моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, алгоритму адаптивної корекції маршруту на розробленого методу адаптивної маршрутизації та використані на кафедрі Комп'ютерної інженерії Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій при проведенні лекцій, лабораторних робіт, в курсовому та дипломному проектуванні. Результати роботи, а саме програмні засоби на основі розроблених моделі, алгоритму та методу, впроваджено в Інституті програмних систем НАН України та у виробничих процесах ТОВ «УКР-ОН».

5. В результаті експериментальних досліджень в реальних умовах зафіксовано зниження середніх витрат на доставку на рівні 15–25% та скорочення часу виконання замовлень на 20–22% у порівнянні з традиційними алгоритмами маршрутизації. Найбільш помітні переваги спостерігалися в сценаріях із піковими навантаженнями та обмеженими транспортними ресурсами.

Авторський внесок полягає в розробці оригінального методу адаптивної маршрутизації, формалізації задачі через марковський процес прийняття рішень, емпіричній апробації моделі в симуляційному та реальному середовищах, а також у впровадженні результатів у практичну діяльність логістичних компаній.

Дисертаційна робота виконана відповідно до планів наукової і науково-технічної діяльності Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій в рамках науково-дослідних робіт: «Контроль та прогнозування перевантажень в комп'ютерних мережах» (№ держ. реєстрації 0120U105655, ДУІКТ, м. Київ), «Реінжинірінг ІТ рішень для оптимізації виробничих процесів підприємства» (договір №09/24 від 01.04.2024 р., замовник: ПП «Мільйон+», ДУІКТ, м. Київ).

Основні результати дослідження доповідалися та обговорювалися на науково-технічних та науково-практичних конференціях різного рівня.

Ключові слова: С2С логістика, адаптивна маршрутизація, глибоке навчання, підкріплювальне навчання, прогнозування попиту, Марковські процеси, оптимізація, гібридна модель, нейронні мережі, штучний інтелект, машинне навчання, комп'ютерні мережі, алгоритм, інтелектуальний агент.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Коваленко Д. С., Негоденко О. В. Перспективні дослідження у сфері розробки логістичних алгоритмів для галузі С2С доставки малогабаритних вантажів. *Телекомунікації та інформаційні технології*. 2022. № 77(4). С. 74-83. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2022.047483>
2. Коваленко Д. С. , Негоденко О. В. Аналіз практик застосування штучного інтелекту та машинного навчання для удосконалення результатів прокладання маршрутів у місті. *Зв'язок*. 2023. № 164(4). С. 46-50. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-9070.2023.049835>
3. Коваленко Д. С., Замрій І. В. Розробка адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики із застосуванням підкріплювального навчання. *Телекомунікації та інформаційні технології*. 2025. № 86(1). С. 31-49. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2025.017718>
4. Коваленко Д. С., Замрій І. В. Експериментальне дослідження адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики. *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. 2025. № 4(28). С. 26–40. URL: <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2025.28.815>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5. Цатурян Е. Р., Коваленко Д. С., Криптографічні алгоритми у розробці програмного забезпечення. *III Всеукраїнська науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційних технологіях»*. 20 квітня 2022 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУТ, 2022. С. 53–55.

6. Коваленко Д.С., Негоденко О.В. Аналіз існуючих рішень у сфері С2С доставки поштових відправлень. *Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні аспекти діджиталізації та інформатизації в програмній та комп'ютерній інженерії»*. 01-03 червня 2023 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2023. С. 109-111.

7. Коваленко Д.С. Концептуальна та математична модель адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики із застосуванням глибокого навчання. *Всеукраїнська науково-технічна конференція «Виклики та рішення в програмній інженерії»*. 26 листопада 2024 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2024. С. 216-218.

8. Коваленко Д.С. Замрій І.В. Використання штучного інтелекту для адаптивної маршрутизації в С2С логістиці. *VI Всеукраїнська науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційно-комунікаційних технологіях»*. 24 квітня 2025 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2025. С. 346-348.

9. Коваленко Д. С. Застосування штучного інтелекту для покращення результатів маршрутизації в С2С логістиці. *VI Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених, аспірантів і студентів «Сучасні інформаційні технології та системи в управлінні»*. 10 квітня 2025 року. Київ, Україна. Збірник тез. К.: Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. С. 183.

10. Danylo Kovalenko, Iryna Zamrii. Development and Evaluation of an Adaptive Routing Algorithm for C2C Logistics. *Second International Workshop of Young Scientists on Artificial Intelligence for Sustainable Development*. Ternopil-Skomorochy, May 8-9,

2025. CEUR-WS - YAISD 2025. pp. 110-118. (індексується наукометричною базою Scopus) <https://eur-ws.org/Vol-3974/>

11. Коваленко Д. С., Замрій І. В. Практична значущість адаптивного алгоритму маршрутизації в умовах міського середовища. *V Всеукраїнська науково-практична конференція «Сучасні інтелектуальні інформаційні технології в науці та освіті»*. 15 травня 2025 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2025. С. 86-88.

ANOTATION

Kovalenko D.S. Models and Algorithms of Adaptive Routing for C2C Logistics Using Deep Learning – Qualification Research Manuscript.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 123 – Computer Engineering. – State University of Telecommunications of the Ministry of Education and Science of Ukraine, Kyiv, 2025.

This dissertation is devoted to the investigation and development of models, algorithms, and methods for adaptive route management in delivery systems based on reinforcement learning. In the current context of rapid e-commerce growth and decentralized economic systems, customer-to-customer (C2C) logistics has gained significant importance. However, it faces numerous challenges. Traditional approaches grounded in static statistical data are no longer capable of meeting the increasing demand for dynamic route optimization aligned with the real-time logistics situation in large-scale urban environments.

The aim of this research is to enhance the efficiency of routing processes in C2C logistics by developing a model and algorithm for adaptive route management, integrating demand forecasting and deep learning techniques with the capacity to respond to dynamic changes in the logistics environment in real time.

As a result of the conducted research, *for the first time*, a novel model for demand forecasting and task allocation has been developed. By applying functional regression for forecasting localized demand peaks and stochastic approximation theory for dynamic optimal decision-making, the model enables an adaptive mechanism for task distribution among agents based on predicted parameters.

For the first time, a new method for adaptive routing in C2C delivery systems has also been developed. It is based on the aforementioned demand forecasting model and a stochastic decision-making mechanism operating in a dynamic environment. This method

supports optimal decision-making for delivery execution by adapting to environmental fluctuations, agent competition, and resource constraints.

For the first time, a new adaptive route correction algorithm has been proposed. It is based on the developed adaptive routing method and leverages an extended reward function and greedy heuristics within a reinforcement learning framework modeled as a Markov Decision Process. This algorithm allows for dynamic updates to delivery routes based on the current logistics situation, effectively reducing critical delivery time and cost metrics.

The practical significance of the scientific results lies in the following:

1. The application of the proposed demand forecasting model enables the distribution of logistics tasks among a large number of agents within a limited time frame. The model allows for efficient executor allocation across one or more logistics zones according to the predicted demand. The number of concurrently analyzed logistics tasks can be scaled in accordance with the computational environment's performance, making the approach practically viable.

2. A notable practical feature of the hardware-software complex based on the proposed method is its high adaptability to variable operational parameters and changes in the logistics state of the system. This ensures effective and responsive management of routing processes. Moreover, the system demonstrates horizontal scalability, allowing its deployment across logistics networks of varying complexity and geographical scope.

3. The software implementing the adaptive route correction algorithm possesses the potential for universal application, particularly in tasks requiring dynamic real-time route information updates beyond standard logistics scenarios.

4. The results of this research have been implemented as a demand forecasting and task allocation model, and as an algorithm for adaptive routing based on the developed method. They have been integrated into the educational process at the Department of Computer Engineering of the State University of Telecommunications for lectures, laboratory work, and student projects. Furthermore, the software solutions derived from the

model, algorithm, and method have been adopted by the Institute of Software Systems of the National Academy of Sciences of Ukraine and in the operational processes of LLC "UKR-ON".

5. Experimental studies conducted under real-world conditions demonstrated a reduction in average delivery costs by 15–25% and a decrease in order fulfillment time by 20–22% compared to traditional routing algorithms. The most pronounced benefits were observed in peak load scenarios and in conditions with limited transportation resources.

The author's contribution consists in the development of an original adaptive routing method, formalization of the task using the Markov Decision Process framework, empirical validation of the model in both simulated and real environments, and implementation of the results in practical logistics operations.

The dissertation was carried out in accordance with the scientific and technical research plans of the State University of Telecommunications, within the frameworks of the following research projects: "Control and Forecasting of Overloads in Computer Networks" (State Registration No. 0120U105655, SUICT, Kyiv) and "Reengineering of IT Solutions for the Optimization of Enterprise Production Processes" (Agreement No. 09/24 dated April 1, 2024, Client: PE "Million+", SUICT, Kyiv).

The core results of the research were presented and discussed at various scientific-technical and scientific-practical conferences.

Keywords: C2C logistics, adaptive routing, deep learning, reinforcement learning, demand forecasting, Markov processes, optimization, hybrid model, neural networks, artificial intelligence, machine learning, computer networks, algorithm, intelligent agent.

LIST OF PUBLICATIONS BY THE CANDIDATE

Scientific Works Containing the Main Scientific Results of the Dissertation:

1. Kovalenko D. & Nehodenko O (2022). Prospective research in the development of logistics algorithms for C2C delivery of small freights. *Telecommunication and Information Technologies*, 77(4). <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2022.047483>
2. Kovalenko, D. S., & Nehodenko, O. V. (2023). Analysis of practices in applying artificial intelligence and machine learning to improve urban route planning results. *Connectivity*, 1642(42). <https://doi.org/10.31673/2412-9070.2023.049835>
3. Kovalenko D. & Zamrii I. (2025). Development of an adaptive routing algorithm for C2C logistics using reinforcement learning. *Telecommunication and Information Technologies*, 86(1). <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2025.017718>
4. Kovalenko D. & Zamrii I. (2025). experimental study of the adaptive routing algorithm for C2C logistics. *Cybersecurity: Education, Science, Technique*. 4(28). <https://doi.org/10.28925/2663-4023.2025.28.815>

Scientific Works Certifying the Validation of Dissertation Materials:

5. Tsaturian E. R., Kovalenko D. S. Cryptographic Algorithms in Software Development. III All-Ukrainian Scientific and Technical Conference "Software Applications in Information Technologies". April 20, 2022, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: SUT, 2022. pp. 53–55.
6. Kovalenko D. S., Negodenko O. V. Analysis of Existing Solutions in the Field of C2C Parcel Delivery. *International Scientific and Practical Conference "Modern Aspects of Digitalization and Informatization in Software and Computer Engineering"*. June 1–3, 2023, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: SUT, 2023. pp. 109–111.
7. Kovalenko D. S. Conceptual and Mathematical Model of an Adaptive Routing Algorithm for C2C Logistics Using Deep Learning. *All-Ukrainian Scientific and Technical*

Conference "Challenges and Solutions in Software Engineering". November 26, 2024, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: SUIT, 2024. pp. 216–218.

8. Kovalenko D. S., Zamrii I. V. Application of Artificial Intelligence for Adaptive Routing in C2C Logistics. *VI All-Ukrainian Scientific and Technical Conference "Software Applications in Information and Communication Technologies"*. April 24, 2025, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: SUIT, 2025. pp. 346–348.

9. Kovalenko D. S. Application of Artificial Intelligence to Improve Routing Results in C2C Logistics. *VI International Scientific and Practical Conference of Young Scientists, Postgraduates, and Students "Modern Information Technologies and Systems in Management"*. April 10, 2025, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: Vadym Hetman Kyiv National Economic University. p. 183.

10. Danylo Kovalenko and Iryna Zamrii. Development and Evaluation of an Adaptive Routing Algorithm for C2C Logistics. *Second International Workshop of Young Scientists on Artificial Intelligence for Sustainable Development*. Ternopil-Skomorochy, May 8–9, 2025. CEUR-WS.org/Vol-3974 - YAISD Workshops 2025. pp. 110–118. (indexed in the Scopus scientometric database) <https://ceur-ws.org/Vol-3974/>

11. Kovalenko D. S., Zamrii I. V. Practical Significance of the Adaptive Routing Algorithm in Urban Environments. *V All-Ukrainian Scientific and Practical Conference "Modern Intelligent Information Technologies in Science and Education"*. May 15, 2025, Kyiv, Ukraine. Book of Abstracts. Kyiv: SUIT, 2025. pp. 86–88.

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ	2
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	16
ВСТУП.....	17
РОЗДІЛ 1 АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМ МАРШРУТИЗАЦІЇ	24
1.1. Загальна постановка задач в системах С2С логістики.....	25
1.2. Порівняльний аналіз переваг та недоліків існуючих підходів маршрутизації	26
1.3. Постановка наукового завдання та визначення мети дослідження.....	33
Висновки до розділу 1	35
РОЗДІЛ 2 РОЗРОБКА МАТЕМАТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ АДАПТИВНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ ДЛЯ С2С ЛОГІСТИКИ	37
2.1. Аналіз моделей та методів обробки даних у С2С логістиці.....	37
2.1.1. Теоретичні основи обробки даних.....	37
2.1.2. Традиційні моделі маршрутизації.....	39
2.1.3. Сучасні методи обробки даних	43
2.1.4. Порівняльний аналіз методів обробки даних	48
2.2. Математична модель адаптивної маршрутизації у С2С логістичних системах..	51
2.2.1. Формалізація логістичного середовища як марковського процесу прийняття рішень	51
2.2.2. Побудова функцій стану, дій та винагороди у задачі маршрутизації	53
2.2.3. Застосування функціональної регресії для апроксимації функцій цінності..	54
2.2.4. Стохастична апроксимація у задачах потокового навчання	56
2.2.5. Обґрунтування вибору математичного апарату	57

2.2.6. Q-функція для побудови політики прийняття рішень	59
2.3. Модель прогнозування попиту та розподілення логістичних завдань.....	60
2.3.1. Структура попиту у C2C логістиці та її характеристика.....	61
2.3.2. Модель прогнозування динамічного попиту на основі історичних даних	62
2.3.3. Принципи розподілу завдань між агентами.....	64
2.3.4. Узгодження моделей попиту з політикою маршрутизації	65
2.3.5. Формалізація моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань	66
Висновки до розділу 2.....	67
РОЗДІЛ 3 МЕТОД АДАПТИВНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ ТА АЛГОРИТМ АДАПТИВНОЇ КОРЕКЦІЇ МАРШРУТУ ДЛЯ C2C ЛОГІСТИКИ	70
3.1. Формалізація методу адаптивної маршрутизації	70
3.1.1. Структура політики вибору маршрутів на основі Q-функцій.....	70
3.1.2. Модель прийняття рішень у режимі реального часу	72
3.1.3. Врахування обмежень часу, ресурсів та зон відповідальності	75
3.1.4. Метод адаптивної маршрутизації	77
3.2. Схема інтеграції прогнозування попиту та підкріплювального навчання.	79
3.3. Алгоритм адаптивної корекції маршруту для C2C логістики.....	82
3.3.1. Взаємодія компонентів алгоритму.....	82
3.3.2. Інтегрований цикл роботи алгоритму	83
3.3.3. Алгоритм прогнозування попиту.....	86
3.3.4. Підкріплювальне навчання.....	90
3.3.5. Алгоритм адаптивної корекції маршруту	93

Висновки до розділу 3.....	96
РОЗДІЛ 4 ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ТА ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА АЛГОРИТМУ АДАПТИВНОЇ КОРЕКЦІЇ МАРШРУТУ ДЛЯ С2С ЛОГІСТИКИ	98
4.1. Формалізація підходу до розробки систем на основі методу адаптивної маршрутизації	98
4.2. Прототип програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації	101
4.3. Розрахунок цільових метрик експериментального дослідження.....	104
4.4. Формалізація фреймворку тестування прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації	110
4.5. Експериментальна перевірка прототипу програмно-апаратного комплексу в симуляційному середовищі	115
4.6. Перевірка результатів симуляційного експериментального дослідження в умовах реального середовища.....	128
Висновки до розділу 4.....	132
ВИСНОВКИ.....	134
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	138
ДОДАТОК А Псевдокод програмної реалізації моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань.....	155
ДОДАТОК Б Псевдокод програмної реалізації алгоритму адаптивної корекції маршруту	156
ДОДАТОК В Псевдокод програмної реалізації алгоритму підкріплювального навчання прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації	157
ДОДАТОК Г Акти впровадження результатів дисертаційної роботи	158

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

C2C	Логістика типу «клієнт-до-клієнта» (Customer-to-Customer).
DL	Глибоке навчання (Deep Learning).
RL	Підкріплювальне навчання (Reinforcement Learning).
MDP	Марківський процес прийняття рішень (Markov Decision Process).
CNN	Згорткова нейронна мережа (Convolutional Neural Network).
LSTM	Рекурентна нейронна мережа з довгостроковою пам'яттю (Long Short-Term Memory).
Q-learning	Алгоритм підкріплювального навчання, заснований на Q-функції.
API	Інтерфейс програмування додатків (Application Programming Interface).
VRP	Задача комівояжера (Vehicle Routing Problem).
GA	Генетичний алгоритм (Genetic Algorithm).
ACO	Алгоритм колонії мурах (Ant Colony Optimization).
DQN	Глибока Q-мережа (Deep Q-Network).
IoT	Інтернет речей (Internet of Things).
ESG	Екологічні, соціальні та управлінські принципи (Environmental, Social, Governance).

ВСТУП

Актуальність дослідження зумовлена наявністю обмежень, що притаманні традиційним з моделям і алгоритмам маршрутизації, що застосовуються в С2С логістиці, зокрема щодо їхньої здатності враховувати динамічні зміни навколишнього середовища, коливання попиту та необхідність адаптації в режимі реального часу. Багато традиційних підходів не інтегрують прогнозування попиту з плануванням маршрутів, що призводить до зниження ефективності в умовах дедалі складніших сценаріїв міської логістики. Важливою науковою задачею є побудова моделей маршрутизації, які одночасно враховують адаптацію до змін середовища, мультикритеріальне оцінювання рішень (час, витрати, екологічний вплив) та здатність до динамічного навчання на основі даних. Це потребує впровадження сучасних методів машинного навчання, зокрема глибокого та підкріплювального навчання, у математичні моделі прийняття рішень для складних логістичних систем. Дане дослідження має на меті подолати обмеження традиційних алгоритмів шляхом розробки інноваційних інтелектуальних моделей, що забезпечують адаптивне управління маршрутами в умовах значних коливань логістичного попиту та динаміки міського середовища.

Значних досягнень у дослідженні ефективності впровадження технологій штучного інтелекту та машинного навчання в С2С логістиці досягли Скіцько В. І., Войніков М. Ю., Калина І., Шуляр Н., Юрченко К.Ю., Y., Chow A.H., Ho C.P., Kuo Y.H., Wu Q., Ying C., Akinola O.I., James J.Q., Wen Yu, Jiatao Gu., Zhu W., Yan R. Huang L., Yoon J.J., Liebig T., Piatkowski N., Bockermann C., Morik K. [59, 66, 77, 101, 121, 123, 170, 171, 172]. Однак вони не повною мірою розкрили механізми адаптивної маршрутизації до змінного попиту та умов у реальному часі, що визначає актуальність подальших досліджень.

Таким чином, у роботі ставиться актуальне та важливе наукове завдання, суть якого полягає в розробці моделі, методу та алгоритму для адаптивної маршрутизації в умовах урбанізованого середовища для С2С логістики із застосуванням технологій штучного інтелекту.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційна робота виконана відповідно до планів наукової і науково-технічної діяльності Державного університету інформаційно-комунікаційних: «Контроль та прогнозування перевантажень в комп'ютерних мережах» (№ держ. реєстрації 0120U105655, ДУІКТ, м. Київ) (авторський внесок полягає у розробці адаптивних алгоритмів маршрутизації); «Реінжинірінг ІТ рішень для оптимізації виробничих процесів підприємства» (договір №09/24 від 01.04.2024 р., замовник: ПП «Мільйон+», ДУІКТ, м. Київ) (авторський внесок полягає у аналізі динаміки попиту та інтеграції штучного інтелекту в систему логістики).

Мета і задача дослідження — підвищення ефективності процесів маршрутизації в С2С логістиці шляхом розробки моделі та алгоритму адаптивного управління маршрутами доставки на основі прогнозування попиту та технологій глибокого навчання з можливістю врахування динамічних змін логістичної ситуації в реальному часі.

Для досягнення визначеної мети необхідно розв'язати такі наукові завдання:

1. Виконати системний аналіз існуючих моделей та алгоритмів маршрутизації в С2С логістиці, зосередивши увагу на динаміці попиту, характеристиках останньої милі та впливі змін міського середовища на логістичні процеси.

2. Розробити модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для

динамічного вибору оптимальних рішень, забезпечить адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів

3. Розробити метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтуватиметься на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі, та дозволить приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

4. Розробити алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтуватиметься на розробленому методі адаптивної маршрутизації та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечить динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

5. Розробити прототип програмно-апаратного комплексу на основі розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту та методу адаптивної маршрутизації для подальших експериментальних досліджень отриманих наукових результатів.

6. Провести експериментальні дослідження функціонування запропонованого алгоритму в умовах реального логістичного середовища C2C, обґрунтувати його ефективність та сформулювати практичні рекомендації щодо впровадження в існуючі логістичні сервіси.

Об’єкт дослідження — процес адаптивної маршрутизації.

Предмет дослідження — моделі та алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C логістики з використанням технологій штучного інтелекту (DL і RL).

Методи дослідження. У дисертаційній роботі використовувались Марковський процес прийняття рішень; метод функціональної регресії; теорія стохастичної апроксимації; методи динамічного програмування, методи теорії розподілених

систем; методи теорії планування експериментів для вибору числа та умов проведення дослідів.

Наукова новизна одержаних результатів. У результаті теоретичних досліджень, математичного моделювання та експериментів одержані такі нові наукові результати:

- *вперше* розроблено модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання за методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень, забезпечує адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів;

- *вперше* розроблено метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтується на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі, та дозволяє приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів;

- *вперше* розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтується на розробленому методі адаптивної маршрутизації та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечує динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Практичне значення наукових результатів полягає у наступному:

1. Завдяки застосуванню розробленої моделі прогнозування попиту можливо у межах обмеженого часу виконувати розподіл логістичних завдань між великою кількістю виконавців. Модель дозволяє швидко розподілити виконавців в межах одної або декількох логістичних зон згідно прогнозованого попиту. При чому кількість логістичних завдань, що одночасно аналізуються, може масштабуватися

відповідно до продуктивності обчислювального середовища та не є фактором обмеження для практичного застосування.

2. Практично корисною властивістю програмно-апаратного комплексу на основі розробленого методу адаптивної маршрутизації є його висока адаптивність до змінних параметрів операційного середовища та логістичного стану системи, що забезпечує ефективне та оперативне управління процесами маршрутизації. Додатково, комплекс характеризується горизонтальною масштабованістю, яка дозволяє його застосування в межах логістичних систем різного рівня складності та просторового охоплення.

3. Програмне забезпечення, що реалізує алгоритм адаптивної корекції маршрутів, має потенціал до універсального застосування, зокрема в задачах, які вимагають динамічного оновлення маршрутної інформації в режимі реального часу, поза межами логістичних сценаріїв.

4. Результати дисертаційної роботи реалізовані у вигляді моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, алгоритму адаптивної корекції маршруту на розробленого методу адаптивної маршрутизації та використані на кафедрі Комп'ютерної інженерії Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій при проведенні лекцій, лабораторних робіт, в курсовому та дипломному проектуванні. Результати роботи, а саме програмні засоби на основі розроблених моделі, алгоритму та методу, впроваджено в Інституті програмних систем НАН України та у виробничих процесах ТОВ «УКР-ОН».

5. В результаті експериментальних досліджень в реальних умовах зафіксовано зниження середніх витрат на доставку на рівні 15–25% та скорочення часу виконання замовлень на 20–22% у порівнянні з традиційними алгоритмами маршрутизації. Найбільш помітні переваги спостерігалися в сценаріях із піковими навантаженнями та обмеженими транспортними ресурсами.

Особистий внесок здобувача. Основні наукові та прикладні результати дисертаційної роботи, що виносяться на захист, отримані автором особисто. У роботах, опублікованих у співавторстві, автором: виконано аналіз поточного стану досліджень та відкритих проблем за тематикою дослідження [52]; виконано комплексний аналіз застосування технологій штучного інтелекту в для задач C2C логістики, сформульовано мету та завдання дослідження за результатами аналізу сучасних методів та алгоритмів C2C-маршрутизації [53]; формалізовано математичну модель задачі маршрутизації на основі Марківських процесів прийняття рішень, включаючи визначення станів, дій і функції винагороди, розроблено алгоритми прогнозування попиту з використанням глибокого навчання (LSTM, CNN), адаптованих до специфіки C2C логістики, розроблено концептуальну модель адаптивного алгоритму маршрутизації, що інтегрує прогнозування попиту та динамічну оптимізацію маршрутів, а також інтегровано підкріплювальне навчання з прогнозованими даними, включаючи розробку механізмів корекції маршрутів у реальному часі [54]; розроблено симуляційну платформу на базі AnyLogic і проведення експериментів для оцінки ефективності алгоритму в модельованих і реальних умовах, та проведено аналіз результатів і формулювання рекомендацій для практичного впровадження запропонованого методу адаптивної маршрутизації [55].

Усі результати, представлені в дисертації, є продуктом самостійної наукової діяльності здобувача, а у випадках використання спільних праць із колегами чітко окреслено особистий внесок здобувача, зокрема в розробці алгоритмів, моделюванні та інтерпретації результатів, при цьому робота не містить запозичень без належного цитування, а всі використані джерела належно задокументовано.

Апробація результатів дисертації. Основні теоретичні та практичні результати були представлені та обговорені в ході наступних наукових конференцій:

- 1) *Науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційних технологіях» (м. Київ, 2022);*

2) *Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні аспекти діджиталізації та інформатизації в програмній та комп'ютерній інженерії» (м. Київ, 2023)*

3) *Всеукраїнська науково-технічна конференція «Виклики та рішення в програмній інженерії» (м. Київ, 2024)*

4) *VI Всеукраїнська науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційно-комунікаційних технологіях» (м. Київ, 2025);*

5) *VI Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених, аспірантів і студентів «Сучасні інформаційні технології та системи в управлінні» (м. Київ, 2025);*

6) *V Всеукраїнська науково-практична конференція «Сучасні інтелектуальні інформаційні технології в науці та освіті» (м. Київ, 2025).*

7) *Second International Workshop of Young Scientists on Artificial Intelligence for Sustainable Development (м. Тернопіль, 2025)*

Публікації. За результатами дисертаційних досліджень опубліковано 11 наукових праць [51; 52; 53; 54; 55; 56; 57; 58; 59; 60; 61], серед яких 4 наукові публікації у фахових наукових виданнях категорії Б [51; 52; 53; 54] та 1 публікація тези конференції, що індексується у наукометричній базі Scopus [61]. Матеріали виступів на наукових та науково-практичних конференціях опубліковано у 7 збірниках тез доповідей [55; 56; 57; 58; 59; 60; 61].

Структура та обсяг дисертації. Дисертація включає вступ, чотири розділи, висновки, список використаних джерел із 172 найменування. Загальний обсяг роботи становить 162 сторінки, серед яких 123 сторінки основного тексту, 15 рисунків, 23 таблиці.

РОЗДІЛ 1

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМ МАРШРУТИЗАЦІЇ

Логістика типу «клієнт-до-клієнта» (C2C) є важливим сегментом сучасної економіки, що стрімко розвивається завдяки зростанню електронної комерції. Згідно з оцінками аналітичних компаній, глобальний ринок C2C e-commerce у 2023 році досяг \$1,8 трлн із прогнозованим щорічним зростанням на 12% до 2027 року [16]. Платформи прямого обміну, такі як eBay, OLX, Etsy та Prom, створюють значний попит на доставку малогабаритних вантажів, що висуває підвищені вимоги до швидкості, точності та економічної ефективності логістичних операцій [17]. Специфіка C2C логістики полягає в її децентралізованій природі, де учасники одночасно виступають відправниками та отримувачами, що ускладнює організацію транспортних потоків і потребує інноваційних рішень для маршрутизації [18]. Основними викликами C2C логістики є:

1. Динамічність попиту, зумовлена сезонними коливаннями, маркетинговими акціями (наприклад, «Чорна п'ятниця» на OLX, коли обсяг замовлень зростає в 3–4 рази [19]) або зовнішніми подіями, такими як економічні кризи чи природні катаклізми [20].
2. Складність доставки «останньої милі», яка становить до 50% логістичних витрат через індивідуальну доставку в міських умовах із заторами та обмеженнями паркування [21, 1].
3. Екологічні вимоги, що передбачають скорочення викидів CO₂ шляхом використання електротранспорту, велосипедів або поштоматів. Наприклад, пілотні проекти в Амстердамі показали зниження вуглецевого сліду на 25% завдяки застосуванню електровелосипедів [22, 23].

4. Технічна складність, пов'язана з обробкою великих обсягів даних у реальному часі та інтеграцією з API геолокаційних і метеорологічних сервісів, що вимагає значних обчислювальних ресурсів [24].

Цей розділ аналізує зазначені виклики, оцінює сучасні підходи до маршрутизації та обґрунтовує необхідність розробки адаптивних алгоритмів, які враховують специфіку C2C логістики. Особливу увагу приділено інтеграції технологій машинного навчання (ML), підкріплювального навчання (RL) та мультиагентних систем для підвищення ефективності логістичних процесів.

1.1. Загальна постановка задач в системах C2C логістики

Сегмент C2C логістики є ключовим елементом цифрової економіки, трансформуючи торгівлю через децентралізовані платформи, де індивідуальні користувачі одночасно виступають продавцями та покупцями [16]. Ця модель спрощує торгівлю, але створює унікальні логістичні виклики, які потребують адаптивних рішень для забезпечення швидкої, економічної та надійної доставки в динамічному міському середовищі. Основні задачі C2C логістики включають:

1. Управління динамічним попитом. Попит у C2C логістиці залежить від сезонних (наприклад, новорічні свята), маркетингових (наприклад, розпродажі) або непередбачуваних факторів (наприклад, локдауни). Дослідження показують, що під час акцій на платформах типу OLX обсяг замовлень може зростати в 3–4 рази, тоді як кур'єрські ресурси залишаються обмеженими [19, 20].

2. Оптимізація «останньої милі». Цей етап доставки є найдорожчим через необхідність індивідуального обслуговування клієнтів у містах із заторами та обмеженнями доступу. Витрати на «останню милю» можуть досягати 50% від загальних логістичних витрат [21].

3. Забезпечення екологічної сталості. Посилення регуляторних вимог до скорочення викидів CO₂ стимулює використання електротранспорту та поштоматів. Наприклад, у європейських містах електровелосипеди дозволяють зменшити викиди на 20–30% порівняно з автомобілями [23].

4. Технічна реалізація маршрутизації. Адаптивні системи потребують обробки даних у реальному часі (трафік, погода, попит) і потужної обчислювальної інфраструктури, що створює бар'єри для малих платформ [24, 6].

Традиційні підходи до маршрутизації, такі як алгоритм Дейкстри чи задачі комівояжера (Vehicle Routing Problem, VRP), є ефективними в статичних умовах, але не справляються з динамічними змінами попиту, заторами чи погодними факторами [4]. Це обґрунтовує необхідність адаптивних алгоритмів на основі машинного навчання (ML) і підкріплювального навчання (RL), які здатні прогнозувати попит і оптимізувати маршрути в реальному часі. Наступні підрозділи деталізують технічні аспекти таких рішень та їхню ефективність у C2C логістиці.

1.2. Порівняльний аналіз переваг та недоліків існуючих підходів маршрутизації

Маршрутизація в C2C (Customer-to-Customer) логістиці є складною задачею через динамічний попит, обмежені ресурси та потребу в швидкій доставці. Нижче наведено огляд ключових достовірних досліджень, які зробили значний внесок у розвиток методів маршрутизації в логістиці, з акцентом на реальні публікації та перевірені праці.

Алгоритм Дейкстри є детермінованим методом знаходження найкоротшого шляху, що гарантує визначення оптимального маршруту в графах із невід'ємними вагами. Його робота полягає у поступовому уточненні вартості доступу до кожної

вершини з початкової точки доти, доки не буде встановлено оптимальні шляхи до всіх вершин. Типовими сферами застосування є маршрутизація в статичних логістичних системах, де всі змінні, зокрема відстані та тривалість поїздок, є наперед заданими. Цей підхід демонструє високу точність за умов повної специфікації параметрів, проте виявляє вразливість у динамічних середовищах [136].

Генетичні алгоритми, що належать до класу метаевристичних методів, працюють шляхом поступового покращення популяції рішень на основі принципів природного добору, таких як кросовер, мутація і відбір. Вони застосовуються в умовах багатоваріантності, особливо для оптимізації маршрутів у складних логістичних мережах. Метод дозволяє знаходити субоптимальні, але прийнятні рішення в просторах з високою розмірністю [137].

Метод оптимізації за принципом мурашиних колоній (ACO) імітує природну поведінку мурах, які знаходять найкоротший шлях до джерела їжі, використовуючи феромонні сліди. У логістиці він застосовується для динамічної маршрутизації, зокрема в умовах міського транспорту та доставки за моделлю «споживач-споживач», де маршрути повинні адаптуватися в реальному часі. Цей метод демонструє високу гнучкість, хоча й вимагає ретельного налаштування параметрів [138].

Моделі глибокого навчання, зокрема архітектура Long Short-Term Memory (LSTM), дозволяють аналізувати часові залежності в даних і застосовуються для прогнозування попиту в логістиці. Їхня ефективність ґрунтується на здатності зберігати довготривалі залежності в послідовностях. Модель виявилась ефективною для задач прогнозування, хоча потребує значних обчислювальних ресурсів [139].

Методи навчання з підкріпленням, особливо алгоритм Q-learning, дозволяють агенту динамічно обирати дії на основі оцінки винагороди в умовах змінного середовища. Вони застосовуються для маршрутизації в реальному часі в умовах невизначеності, таких як трафік у містах. Цей метод сприяє адаптивному прийняттю

рішень на основі накопиченого досвіду, проте може стикатися з труднощами масштабування [140].

Клієнтоорієнтовані підходи до маршрутизації акцентують увагу на інтелектуальних логістичних системах, які враховують індивідуальні вимоги та уподобання клієнта, завдяки чому покращується якість обслуговування, проте такі підходи вимагають глибокого аналізу поведінки споживачів [141].

Інтеграція фактору псування продукції в логістичні моделі, особливо в умовах холодового ланцюга, передбачає динамічне переналаштування маршрутів відповідно до часових обмежень. Такий підхід дозволяє зменшити втрати продукції, проте потребує суворого контролю температурного режиму [142].

Методи динамічної маршрутизації, що використовують дані в реальному часі, ґрунтуються на постійному оновленні стану логістичної мережі з урахуванням заторів, погодних умов та інших змінних. Такі методи дозволяють значно скоротити час доставки, але залежать від якості та швидкості отримання актуальних даних [143].

У сфері C2C логістики, де користувачі одночасно виступають і як відправники, і як одержувачі товарів, маршрутизація набуває винятково складного і багатофакторного характеру. Особливості такого формату обміну — зокрема непередбачуваність попиту, обмеженість ресурсів, необхідність оперативної доставки, а також зростаючі екологічні вимоги — формують складне операційне середовище, до якого класичні методи оптимізації виявляються малопридатними. Динамічна поява нових замовлень, пікові навантаження у святкові чи сезонні періоди, а також вимога адаптації до різноманітного транспорту, включаючи електромобілі та велосипеди, потребують нових підходів до побудови маршрутів, що мають бути не лише ефективними, але й адаптивними, стійкими до змін та екологічно відповідальними.

Традиційні детерміновані алгоритми, такі як метод Дейкстри або жадібний алгоритм найближчого сусіда, залишаються ефективними в умовах невеликих мереж

і статичних параметрів. Вони забезпечують високу точність при низьких обчислювальних витратах, проте демонструють значні обмеження у змінному міському середовищі. Зокрема, вони не здатні оперативно реагувати на непередбачувані зміни дорожньої ситуації, появу нових замовлень або зміну часу обслуговування. В таких умовах ефективність маршрутизації може знижуватись на 20–25%, що призводить до збоїв у доставці та зростання логістичних витрат.

Евристичні та метаевристичні методи, зокрема генетичні алгоритми, жадібні підходи чи алгоритм колонії мурах, дозволяють шукати субоптимальні рішення для задач маршрутизації в складних мережах, імітуючи біологічні або еволюційні процеси. Їх головною перевагою є здатність працювати з великою кількістю обмежень — такими як часові вікна, обмеження на ресурси, типи транспорту — та досягати помітного зменшення витрат. Водночас ці методи вимагають тривалих обчислень, особливо в умовах, коли ситуація змінюється в режимі реального часу. Їх обмежена здатність до адаптації у відповідь на раптові зміни, як-от масове надходження нових замовлень або змінені пріоритети доставки, знижує практичну цінність у контексті C2C логістики.

Найбільш перспективним напрямом у сучасних дослідженнях є застосування методів машинного навчання, зокрема глибокого та підкріплювального навчання. Використання нейронних мереж типу LSTM дає змогу ефективно прогнозувати попит на основі часових рядів, виявляючи закономірності у поведінці користувачів, щоденних циклах і сезонних піках. Ці прогнози дозволяють заздалегідь планувати маршрути з урахуванням ймовірної появи замовлень, що значно знижує навантаження на логістичну систему. З іншого боку, алгоритми підкріплювального навчання, зокрема Q-learning та його розширення у вигляді глибоких Q-мереж (DQN), забезпечують можливість адаптації маршрутів у реальному часі. Вони використовують функції винагороди, що враховують час, витрати та екологічні

показники, і постійно навчаються на нових даних, поступово оптимізуючи логіку прийняття рішень.

Сучасні підходи на основі штучного інтелекту дозволяють знизити середній час доставки на 15–20%, а логістичні витрати — до 18% у порівнянні з класичними методами. Вони також демонструють кращу екологічну ефективність за рахунок оптимізації маршрутів для електротранспорту, скорочення простоїв та більш рівномірного навантаження на інфраструктуру. Водночас варто враховувати високу вартість впровадження таких систем: потребу в потужних обчислювальних ресурсах, складність налаштування моделей і необхідність їх ретельного тестування для уникнення нестабільної поведінки у виробничому середовищі.

Таким чином, трансформація логістики C2C вимагає комплексного переосмислення методів маршрутизації. Сучасні дослідження переконливо свідчать про переваги гібридних моделей, що поєднують прогностичні можливості глибоких нейронних мереж з адаптивною силою підкріплювального навчання. Саме такий підхід дозволяє забезпечити гнучкість, масштабованість та екологічну відповідальність логістичних рішень, необхідних для динамічного урбанізованого середовища майбутнього.

Таблиця 1.1

Порівняння методів маршрутизації за ключовими критеріями

Метод	Точність	Адаптивність	Обчислювальна складність	Масштабованість
Детерміновані	Висока (статичні умови)	Низька	Низька $O(n^2)$	Висока (малі мережі), низька (великі)
Евристичні/Метаевристичні	Середня	Середня	Висока $O(n^3)$	Середня

Методи маршрутизації суттєво різняться за адаптивністю, масштабованістю та обчислювальною складністю. Детерміновані алгоритми (наприклад, Дейкстра) демонструють високу точність у стабільних, передбачуваних умовах, але мають обмеження щодо адаптації до змін середовища або попиту. Їхня ефективність падає зі збільшенням розміру мережі, оскільки масштабованість знижується. Евристичні та метаевристичні методи є компромісом між адаптивністю та складністю, проте часто вимагають більше обчислювальних ресурсів, не гарантують глобального оптимуму, але забезпечують гнучкість. Методи на основі машинного навчання (глибоке навчання + підкріплення) виграють в адаптивності та здатності до масштабування, особливо в умовах динамічного середовища. Вони дозволяють заздалегідь враховувати ймовірні сценарії, проте потребують значних ресурсів на навчання й обчислення. Методи RL+DL є найбільш перспективними для динамічних і масштабованих систем маршрутизації, особливо в реальному часі, тоді як детерміновані — залишаються доцільними для малих або контрольованих середовищ..

Таблиця 1.2

Практичні показники ефективності

Метод	Скорочення часу доставки	Зменшення витрат	Екологічна ефективність
Детерміновані	0–5%	0–5%	Низька
Евристичні/Метаевристичні	5–10%	5–10%	Середня

Ефективність методів маршрутизації прямо впливає на логістичні KPI: час доставки, витрати та екологічність. Детерміновані методи показують мінімальні покращення (до 5%) і не враховують фактори сталого розвитку. Евристичні методи дозволяють досягти економії в межах 5–10%, особливо під час пікового навантаження

або при обмежених даних. Гібридні ML-моделі (зокрема RL+DL) демонструють суттєве підвищення ефективності: скорочення часу доставки до 20% та витрат на 18%. Застосування RL+DL значно покращує економічні та екологічні показники логістики, особливо у міському середовищі та для електрифікованого транспорту, що робить їх ключовими для стратегії сталого розвитку.

Таблиця 1.3

Застосовність у C2C логістиці

Метод	Статичні сценарії	Динамічні сценарії	Міські умови	Піковий попит
Детерміновані	Висока	Низька	Низька	Низька
Евристичні/Метаевристичні	Середня	Середня	Середня	Середня

Методи маршрутизації в C2C логістиці суттєво різняться за адаптивністю, масштабованістю та обчислювальною складністю. Детерміновані методи, такі як алгоритм Дейкстри, ефективні в статичних умовах для малих мереж, але не справляються з динамічними змінами через низьку адаптивність. Евристичні та метаевристичні методи, зокрема GA і ACO, забезпечують гнучкість, але їхня висока обчислювальна складність і ризик локальних оптимумів обмежують ефективність. Методи машинного навчання (DL+RL) є найбільш перспективними для C2C логістики завдяки високій адаптивності та масштабованості, що дозволяє ефективно працювати в міських умовах і під час пікового попиту. Однак їхня висока обчислювальна складність вимагає значних ресурсів. RL+DL є ключовими для стратегії сталого розвитку, тоді як детерміновані методи доречні лише для контрольованих середовищ.

1.3. Постановка наукового завдання та визначення мети дослідження

Аналіз сучасних методів показує їхні обмеження: детерміновані методи (наприклад, алгоритм Дейкстри) не адаптуються до змін, евристичні та метаевристичні (наприклад, генетичні алгоритми) мають високу обчислювальну складність, а методи машинного навчання потребують значних ресурсів [4, 6].

Наукове завдання – розробити модель, метод та алгоритм адаптивної маршрутизації для С2С логістики, що ґрунтуються на методі функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту, теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень та на Марковському процесі прийняття рішень для динамічного оновлення оптимального маршруту, що забезпечить адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів та механізм динамічного керування маршрутам, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Мета дослідження – підвищення ефективності процесів маршрутизації в С2С логістиці шляхом розробки моделі та алгоритму адаптивного управління маршрутами доставки на основі прогнозування попиту та технологій глибокого навчання з можливістю врахування динамічних змін логістичної ситуації в реальному часі.

Завдання дослідження:

1. Виконати системний аналіз існуючих моделей та алгоритмів маршрутизації в С2С логістиці, зосередивши увагу на динаміці попиту, характеристиках останньої милі та впливі змін міського середовища на логістичні процеси.

2. Розробити модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для

динамічного вибору оптимальних рішень, забезпечить адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів

3. Розробити метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтується на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі, та дозволить приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

4. Розробити алгоритм адаптивної корекції маршруту, що за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечить динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

5. Розробити прототип програмно-апаратного комплексу на основі розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту та методу адаптивної маршрутизації для подальших експериментальних досліджень отриманих наукових результатів.

6. Провести експериментальні дослідження функціонування запропонованого алгоритму в умовах реального логістичного середовища C2C, обґрунтувати його ефективність та сформулювати практичні рекомендації щодо впровадження в існуючі логістичні сервіси.

Цей підхід поєднує логістичну науку, штучний інтелект і принципи ESG, вирішуючи практичні проблеми та сприяючи створенню сталих логістичних систем.

Висновки до розділу 1

У першому розділі дисертаційної роботи було проведено комплексний аналіз підходів до побудови систем маршрутизації в контексті логістики типу «клієнт-до-клієнта» (C2C), яка стрімко розвивається завдяки поширенню електронної комерції.

Виконано порівняльний аналіз переваг та недоліків існуючих підходів до маршрутизації. За результатами аналізу поставлено наступне наукове завдання для дослідження: розробити модель, метод та алгоритм адаптивної маршрутизації для C2C логістики, що ґрунтуються на методі функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту, теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень та на Марковському процесі прийняття рішень для динамічного оновлення оптимального маршруту, що забезпечить адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів та механізм динамічного керування маршрутам, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Метою дослідження є підвищення ефективності процесів маршрутизації в C2C логістиці шляхом розробки моделі та алгоритму адаптивного управління маршрутами доставки на основі прогнозування попиту та технологій глибокого навчання з можливістю врахування динамічних змін логістичної ситуації в реальному часі.

Визначено список наукових завдань, серед яких:

1. Виконати системний аналіз існуючих моделей та алгоритмів маршрутизації.
2. Розробити модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань.
3. Розробити метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C.
4. Розробити алгоритм адаптивної корекції маршруту.

5. Розробити прототип програмно-апаратного комплексу на основі розробленого методу адаптивної корекції маршруту для подальших експериментальних досліджень отриманих наукових результатів.

6. Провести експериментальні дослідження функціонування запропонованого методу в умовах реального логістичного середовища.

РОЗДІЛ 2

РОЗРОБКА МАТЕМАТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ АДАПТИВНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ ДЛЯ C2C ЛОГІСТИКИ

2.1. Аналіз моделей та методів обробки даних у C2C логістиці

2.1.1. Теоретичні основи обробки даних

Обробка даних у системах C2C логістики становить фундаментальну основу для забезпечення ефективного функціонування децентралізованих логістичних мереж, де кожен учасник одночасно виступає як постачальник і споживач послуг. На відміну від традиційних централізованих моделей B2B або B2C, де інформаційні потоки контролюються єдиним центром прийняття рішень, C2C логістика характеризується розподіленою природою управління, що створює унікальні виклики для обробки та аналізу інформації. У таких системах відсутність централізованого контролю компенсується інтелектуальними алгоритмами, які здатні адаптивно реагувати на зміни в логістичному середовищі та забезпечувати оптимальне використання ресурсів. Це вимагає розробки нових теоретичних підходів, які враховують стохастичну природу попиту, мультиагентну взаємодію та необхідність прийняття рішень в умовах неповної інформації.

Інформаційна архітектура C2C логістики характеризується трьома ключовими властивостями, які визначають специфіку обробки даних:

масштабність системи, що проявляється у необхідності обробки великих обсягів різномірної інформації, що генерується тисячами учасників у реальному часі;

гетерогенність даних, що полягає у поєднанні структурованої інформації про замовлення з неструктурованими даними про поведінку користувачів, геопросторовими характеристиками та зовнішніми факторами впливу;

динамічність системи, що виявляється у швидкій зміні параметрів середовища функціонування, що вимагає адаптивних алгоритмів з високою швидкістю конвергенції.

Джерела даних у C2C логістиці формують багатoshарову інформаційну структуру, де кожен рівень вносить специфічний внесок у процес прийняття рішень. *Геопросторові дані* забезпечують основу для планування маршрутів та оцінки доступності різних районів обслуговування. *Метеорологічна інформація* впливає на вибір оптимальних видів транспорту та прогнозування часу доставки. *Транзакційні дані* відображають характеристики попиту та специфічні вимоги клієнтів, а поведінкові шаблони дозволяють прогнозувати майбутні тенденції та оптимізувати розподіл ресурсів.

Інтеграція різнорідних джерел інформації в єдину систему представляє собою складну науково-технічну задачу, розв'язання якої вимагає застосування сучасних методів штучного інтелекту та машинного навчання. Ключовою проблемою є забезпечення семантичної сумісності даних різних типів та форматів, що досягається через розробку онтологічних моделей та використання технологій ETL (Extract, Transform, Load). Особливої уваги потребує синхронізація інформації в режимі реального часу, оскільки затримки в обробці даних можуть критично вплинути на ефективність логістичних операцій.

Архітектурні принципи обробки даних у C2C логістиці базуються на концепції розподіленої обробки, яка забезпечує масштабованість системи та її стійкість до відмов окремих компонентів. Поточна обробка даних мінімізує затримки між отриманням інформації та прийняттям рішень, що критично важливо для систем реального часу. Адаптивність алгоритмів дозволяє системі автоматично налаштовуватися під змінні умови функціонування без втручання оператора. Інтероперабельність забезпечує безшовну взаємодію з зовнішніми сервісами та системами, що розширює функціональні можливості логістичної платформи.

Теоретичні основи також включають питання забезпечення якості інформації та управління ризиками, пов'язаними з неточністю або неповнотою даних. Розробка методів верифікації та валідації інформації є критично важливою для забезпечення надійності системи прийняття рішень. Це включає створення механізмів виявлення аномалій, фільтрації некоректних даних та оцінки достовірності інформації з різних джерел. Особливої уваги потребує розробка алгоритмів, здатних функціонувати в умовах неповної або неточної інформації, що є характерною особливістю децентралізованих систем.

Подальший розвиток у цій сфері повинен сфокусуватися на створенні адаптивних алгоритмів, здатних функціонувати в умовах високої невизначеності та динамічності, що буде детально розглянуто в наступному розділі.

2.1.2. Традиційні моделі маршрутизації

Традиційні моделі маршрутизації, розроблені для статичних або частково динамічних умов, відіграють важливу роль у логістичних системах, але мають обмежену застосовність у C2C логістиці через її децентралізовану природу, високу динамічність і складність урбаністичних середовищ. У контексті C2C логістики, де клієнти одночасно виступають відправниками та отримувачами, а обсяги даних досягають десятків гігабайт щогодини в містах із населенням до півмільйона осіб, традиційні методи стикаються з викликами, пов'язаними з адаптацією до раптових змін попиту, трафіку чи погодних умов.

Ці моделі, незважаючи на свої обмеження в динамічному середовищі, залишаються фундаментальною основою для розуміння принципів організації логістичних процесів та служать відправною точкою для розробки більш складних адаптивних алгоритмів.

Найбільш поширеною традиційною моделлю є варіант задачі комівояжера (Traveling Salesman Problem, TSP), адаптований для множинних агентів. У контексті С2С логістики ця задача формулюється як знаходження оптимального набору маршрутів для k кур'єрів, які повинні обслужити n точок доставки з мінімізацією загальної відстані або часу. Математична постановка задачі має вигляд [148].:

$$\min \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n \sum_{l=1}^n c_{jl} \cdot x_{ijl}, \quad (2.1)$$

де c_{jl} - вартість переміщення між точками j та l , а x_{ijl} - бінарна змінна, що дорівнює 1, якщо кур'єр i переміщується з точки j до точки l , і 0 в іншому випадку

Обмеження задачі включають:

$$\sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n x_{ijl} = 1, \quad \forall l \in N, \quad (2.2)$$

$$\sum_{l=1}^n x_{ijl} - \sum_{l=1}^n x_{ilj} = 0, \quad \forall i \in K, \forall j \in N, \quad (2.3)$$

$$\sum_{j \in S} \sum_{l \in S} x_{ijl} \leq |S| - 1, \quad \forall S \subseteq N, |S| \geq 2, \forall i \in K, \quad (2.4)$$

Класична модель транспортної задачі також знайшла застосування в С2С логістиці для розподілу замовлень між доступними кур'єрами. Ця модель дозволяє оптимізувати розподіл ресурсів з урахуванням обмежень пропускної здатності. Цільова функція записується як [149]:

$$\min \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij} \cdot x_{ij} \quad (2.5)$$

де c_{ij} - вартість доставки від постачальника i до споживача j , x_{ijl} - кількість товару, що транспортується.

Модель маршрутизації транспортних засобів (Vehicle Routing Problem, VRP) представляє собою узагальнення TSP для випадку з обмеженнями на вантажопідйомність. У С2С логістиці ця модель використовується для оптимізації маршрутів доставки з урахуванням фізичних характеристик замовлень. Математична формулювання включає додаткові обмеження на вантажопідйомність [150]:

$$\sum_{j=1}^n d_j \cdot \sum_{l=1}^n x_{ijl} \leq Q_i, \quad \forall i \in K \quad (2.6)$$

де d_j - попит у точці j , а Q_i - вантажопідйомність транспортного засобу i .

Однією з найбільш поширених модифікацій є VRP з часовими вікнами (VRPTW), яка враховує часові обмеження клієнтів на доставку. Ця модель особливо актуальна для С2С логістики, де гнучкість часу доставки є критичним фактором конкурентоспроможності [151]:

$$a_j \leq t_{ij} \leq b_j, \quad \forall j \in N, \forall i \in K \quad (2.7)$$

де a_j та b_j - відповідно найбільш ранній та найпізніший час обслуговування точки j , а t_{ij} - час прибуття кур'єра i до точки j .

Алгоритм Дейкстри залишається основним методом знаходження найкоротших шляхів у графах та широко використовується для маршрутизації в статичних умовах. Його складність становить [152]:

$$O((V + E) \log V) \quad (2.8)$$

де V - кількість вершин, E - кількість ребер графа. Алгоритм ефективно працює з позитивними вагами ребер, що робить його придатним для більшості практичних задач маршрутизації.

Евристичні методи, такі як алгоритм «найближчого сусіда» та алгоритм Кларка-Райта, забезпечують швидке отримання наближених розв'язків для великомасштабних задач. Алгоритм Кларка-Райта базується на концепції економії відстані при об'єднанні маршрутів [153]:

$$S_{ij} = c_{i0} + c_{0j} - c_{ij} \quad (2.9)$$

де S_{ij} - економія від об'єднання клієнтів i та j в одному маршруті, а c_{i0} та c_{ij} - відстані від депо до клієнтів.

Традиційні моделі мережевого потоку використовуються для оптимізації розподілу замовлень у багаторівневих логістичних мережах. Модель мінімального потоку з мінімальною вартістю формулюється як:

$$\min \sum_{(i,j) \in A} c_{ij} \cdot f_{ij} \quad (2.10)$$

при обмеженнях збереження потоку [154]:

$$\sum_{j:(i,j) \in A} f_{ij} - \sum_{j:(j,i) \in A} f_{ji} = b_i, \quad \forall i \in V \quad (2.11)$$

де f_{ij} – потік по дузі (i, j) , а b_i – баланс вузла i .

Статичність моделей не дозволяє адекватно реагувати O_n динамічні зміни попиту та умов доставки. Детерміністичний характер традиційних підходів не враховує стохастичну природу логістичних процесів, що може призводити до субоптимальних рішень в умовах невизначеності.

Обчислювальна складність точних алгоритмів для NP-повних задач, таких як TSP та VRP, обмежує їх застосування для великомасштабних систем з тисячами замовлень. Час розв'язання експонентно зростає з розміром задачі, що робить неможливим отримання оптимальних розв'язків у реальному часі для практичних застосувань.

Це створює необхідність у розробці нових підходів, які б поєднували переваги класичних методів оптимізації з гнучкістю та адаптивністю, необхідними для функціонування в динамічному середовищі.

2.1.3. Сучасні методи обробки даних

Методи машинного навчання стали основою для створення предиктивних моделей у С2С логістиці. Нейронні мережі, зокрема глибокі архітектури, демонструють високу ефективність у розв'язанні задач прогнозування попиту та оптимізації маршрутів. Багатошарова мережа прямого поширення для прогнозування часу доставки може бути описана системою рівнянь [155]:

$$h_l = \sigma(W_l \cdot h_{l-1} + b_l) \quad (2.12)$$

де

h^l - вектор активацій l-го шару,

W^l та b^l - матриця ваг та вектор зміщень l-го шару,

σ - функція активації.

Рекурентні нейронні мережі (RNN), особливо архітектури Long Short-Term Memory (LSTM), ефективно моделюють часові залежності в логістичних даних. LSTM-блок описується системою рівнянь [156]:

$$h_l = \sigma(W_l \cdot h_{l-1} + b_l) \quad (2.13)$$

$$f_t = \sigma(W_f \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_f) \quad (2.14)$$

$$i_t = \sigma(W_i \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_i) \quad (2.15)$$

$$\tilde{C}_t = \tanh(W_c \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_c) \quad (2.16)$$

$$C_t = f_t * C_{t-1} + i_t * \tilde{C}_t \quad (2.17)$$

$$o_t = \sigma(W_o \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_o) \quad (2.18)$$

$$h_t = o_t * \tanh(C_t) \quad (2.19)$$

де

f_t, i_t, o_t - відповідно вентилі забування, входу та виходу;

C_t - стан комірки;

W та b - матриці ваг та вектори зміщень.

Підкріплювальне навчання (Reinforcement Learning) забезпечує адаптивну оптимізацію маршрутів в динамічному середовищі. Q-навчання, як один з основних алгоритмів, оновлює функцію корисності згідно з правилом [157]:

$$Q(s, a) \leftarrow Q(s, a) + \alpha[r + \gamma \max_{a'} Q(s', a') - Q(s, a)], \quad (2.20)$$

де α — швидкість навчання, γ — коефіцієнт дисконтування, r — нагорода, s' — наступний стан системи.

Глибоке Q-навчання (Deep Q-Network, DQN) поєднує переваги глибоких нейронних мереж з підкріплювальним навчанням. Функція втрат для DQN визначається як:

$$L(\theta) = E \left[\left(r + \gamma \max_{a'} Q(s', a'; \theta^-) - Q(s, a; \theta) \right)^2 \right] \quad (2.21)$$

де θ - параметри основної мережі, θ^- - параметри цільової мережі [158].

Генетичні алгоритми (GA) застосовуються для розв'язання комбінаторних задач оптимізації маршрутів. Оператор схрещування для хромосом-маршрутів може бути реалізований через упорядковане схрещування (Order Crossover, OX) [159]:

$$\text{fitness}(x) = \frac{1}{1+f(x)} \quad (2.22)$$

де $f(x)$ - значення цільової функції для хромосоми x .

Алгоритми рою частинок (Particle Swarm Optimization, PSO) ефективно розв'язують задач багатокритеріальної оптимізації в логістиці. Рух частинки в просторі розв'язків описується рівняннями [160]:

$$v_{i,j}^{t+1} = w \cdot v_{i,j}^t + c_1 \cdot r_1 \cdot (p_{i,j}^t - x_{i,j}^t) + c_2 \cdot r_2 \cdot (g_j^t - x_{i,j}^t), \quad (2.23)$$

$$x_{i,j}^{t+1} = x_{i,j}^t + v_{i,j}^{t+1}, \quad (2.24)$$

де

$v_{i,j}^t$ та $x_{i,j}^t$ - швидкість та позиція j -ї компоненти i -ї частинки в момент t ,

w - інерційний коефіцієнт,

c_1 та c_2 - коефіцієнти навчання,

$p_{i,j}^t$ - найкраща позиція частинки,

g_j^t - найкраща глобальна позиція.

Методи ансамблевого навчання, зокрема Random Forest та Gradient Boosting, забезпечують високу точність прогнозування за рахунок комбінування множини слабких класифікаторів. Для Random Forest прогноз обчислюється як:

$$\hat{y} = \frac{1}{B} \sum_{b=1}^B T_b(x), \quad (2.25)$$

де $T_b(x)$ - прогноз b -го дерева, а B - кількість дерев в ансамблі [161].

Алгоритм Gradient Boosting будує ансамбль секвенційно, мінімізуючи функцію втрат [162]:

$$F_m(x) = F_{m-1}(x) + \gamma_m \cdot h_m(x), \quad (2.26)$$

де $h_m(x)$ - слабкий навчальний алгоритм, а γ_m - коефіцієнт, що мінімізує функцію втрат.

Алгоритми кластеризації, такі як k-means та DBSCAN, використовуються для сегментації клієнтів та оптимізації зон обслуговування. K-means мінімізує функцію [163]:

$$J = \sum_{i=1}^k \sum_{x \in C_i} |x - \mu_i|^2, \quad (2.27)$$

де C_i - і-й кластер, μ_i - центроїд кластера.

DBSCAN виявляє кластери на основі щільності точок, використовуючи параметри ϵ (радіус околу) та MinPts (мінімальна кількість точок). Точка p є core point, якщо:

$$|N_\epsilon(p)| \geq \text{MinPts}, \quad (2.28)$$

де $N_\epsilon(p)$ - ϵ -оکیل точки p [164].

Методи обробки природної мови (NLP) застосовуються для аналізу відгуків клієнтів та оптимізації якості сервісу. Модель Word2Vec генерує векторні представлення слів, максимізуючи ймовірність:

$$L = \sum_{w \in W} \sum_{c \in C(w)} \log p(c|w), \quad (2.29)$$

де W - словник, $C(w)$ - контекст слова w [165].

Трансформерні архітектури, зокрема BERT (Bidirectional Encoder Representations from Transformers), забезпечують глибоке розуміння контексту в текстових даних. Механізм уваги в трансформері обчислюється як:

$$\text{Attention}(Q, K, V) = \text{softmax}\left(\frac{QK^T}{\sqrt{d_k}}\right)V, \quad (2.30)$$

де Q, K, V – матриці запитів, ключів та значень відповідно, а d_k - розмірність простору ключів [166].

Федеративне навчання (Federated Learning) дозволяє навчати моделі на розподілених даних без їх централізації, що критично важливо для збереження приватності в С2С системах. Глобальна модель оновлюється згідно з правилом [168]:

$$w^{t+1} = w^t - \eta \sum_{k=1}^K \left(\frac{n_k}{n}\right) \nabla F_k(w^t) \quad (2.31)$$

де

w_t - параметри глобальної моделі,

n_k - кількість зразків у k -го клієнта,

F_k - локальна функція втрат [168].

Графові нейронні мережі (Graph Neural Networks, GNN) ефективно моделюють структуру логістичних мереж. Оновлення вузла в GNN описується як [168]:

$$H_v^{(l+1)} = \text{UPDATE}^{(l)} \left(h_v^{(l)}, \text{AGGREGATE}^{(l)} \left(\{h_u^{(l)} : u \in N(v)\} \right) \right), \quad (2.32)$$

де $h_v^{(l)}$ - представлення вузла v на l -му шарі, $N(v)$ - сусіди вузла v , а UPDATE та AGGREGATE - функції оновлення та агрегації.

Методи багатокритеріальної оптимізації, такі як NSGA-II (Non-dominated Sorting Genetic Algorithm II), дозволяють одночасно оптимізувати кілька суперечливих цілей. Відстань натовпу для i -ї особи обчислюється як:

$$d_i = \sum_{m=1}^M \frac{|f_m^{(i+1)} - f_m^{(i-1)}|}{f_m^{max} - f_m^{min}}, \quad (2.33)$$

де f_m^{max} та f_m^{min} - максимальне та мінімальне значення m -ї цільової функції [169].

Сучасні методи обробки даних також включають техніки потокової обробки, такі як Apache Kafka Streams та Apache Flink, які забезпечують обробку даних у реальному часі з низькою затримкою. Це критично важливо для С2С логістики, де

швидкість прийняття рішень безпосередньо впливає на якість сервісу та конкурентоспроможність платформи.

2.1.4. Порівняльний аналіз методів обробки даних

З точки зору точності, яка у сфері C2C логістики є критичною (особливо з урахуванням до 35% термінових замовлень), прості статистичні моделі, як-от лінійна регресія, демонструють задовільні результати лише в умовах стабільного середовища, з точністю 55–65%. Методи ML — зокрема ARIMA, Random Forest та SVM — дозволяють підвищити цю точність до 75–85% при наявності якісних історичних даних. Водночас DL-моделі, зокрема LSTM та трансформери, демонструють найвищу точність (до 92%), адекватно обробляючи сезонність, мультимодальні вхідні дані та поведінкові патерни клієнтів. Методи RL, хоча і не призначені безпосередньо для прогнозування, суттєво підвищують ефективність маршрутизації через динамічне оновлення політик, знижуючи середній час доставки на 18–22% завдяки врахуванню реального середовища.

Щодо обчислювальної складності, статистичні методи залишаються найменш ресурсоемними ($O(n)$), підходять для розгортання на локальних серверах і можуть використовуватися у віддалених регіонах. У протилежність їм, DL- і RL-моделі, зокрема трансформери та DQN, мають складність порядку $O(n^2)$ – $O(n^3)$ і потребують використання GPU класу NVIDIA A100 і хмарних обчислень. У країнах з обмеженою інфраструктурою це є вагомим бар'єром для імплементації.

Адаптивність — це здатність методів реагувати на зміни попиту, затори чи аварійні ситуації — є ключовим критерієм для реального часу. У цьому вимірі традиційні методи (наприклад, алгоритм Дейкстри) виявляються інертними, оскільки не мають механізмів самонавчання або адаптації. Натомість DL та RL — особливо в мультиагентних модифікаціях (MARL) — дозволяють коригувати маршрути в режимі

online, демонструючи високу реакцію на флуктуації попиту або виникнення нових замовлень. RL-моделі оновлюють політику до 15 разів за одну логістичну сесію, що критично важливо у містах із щільною забудовою.

Масштабованість визначає спроможність обробляти велику кількість агентів та замовлень у паралельному режимі. Статистичні методи втрачають ефективність при збільшенні кількості точок понад 100. На відміну від них, DL-моделі на основі хмарної архітектури здатні працювати з десятками тисяч записів щогодини, а мультиагентні системи з RL показують прийнятні результати при координації до 2000 кур'єрів у реальному часі.

Окремої уваги заслуговують гібридні моделі, які поєднують переваги DL у прогнозуванні та RL у прийнятті рішень. Наприклад, модель LSTM+Q-learning дозволяє не лише заздалегідь виявити пікові навантаження, а й динамічно адаптувати маршрути, пріоритезуючи більш екологічні шляхи чи засоби доставки. У мегаполісах такі системи зменшують вуглецевий слід на 20–22%, а витрати — на 18–20%, що робить їх ефективними як з економічної, так і з екологічної точок зору.

Порівняння з класичними підходами, описаними в розділі 1.3.2, свідчить про суттєвий розрив у ефективності. Традиційні алгоритми, як-от Дейкстра чи генетичні методи, хоча і залишаються важливими для початкового моделювання, поступаються сучасним підходам за всіма критеріями. Детальніші результати представлено у таблиці 2.1. Сучасна практика вимагає переходу до гнучких, адаптивних систем, які поєднують здатність до навчання, реагування на зміни та обробки великих масивів гетерогенних даних у реальному часі.

На рисунку 2.1 зображено архітектуру гібридної моделі: вхідні дані проходять через блок прогнозування попиту (LSTM), далі маршрути оптимізуються за допомогою підкріплювального навчання (Q-learning), і в результаті формується рішення.

Таблиця 2.1

Порівняльний аналіз методів обробки даних у C2C логістиці

Метод	Точність	Обчислювальна складність	Адаптивність	Масштабованість	Коментар
Статистичні (регресія, k-means)	55–65%	Низька ($O(n)$)	Низька	До 100 агентів	Підходить для стабільних, малих систем; не обробляє складні залежності.
Машинне навчання (ARIMA, RF, SVM)	75–85%	Середня	Середня	До 500 агентів	Потребує анотованих даних, зниження продуктивності в реальному часі.
Глибоке навчання (LSTM, Transformers)	85–92%	Висока ($O(n^2)$ і вище)	Висока	До 2000 агентів	Висока точність, але ресурсозатратна і вимагає GPU.
Підкріплювальне навчання (Q-learning, DQN)	80–88% (маршрутизація)	Висока	Дуже висока	До 2000 агентів	Перевага у динамічних середовищах, але складність конфігурації.
Гібридні моделі (LSTM + RL, GA + RL)	85–92%+	Висока	Дуже висока	2000+ агентів	Синергетичний ефект, оптимально для складних C2C-сценаріїв.

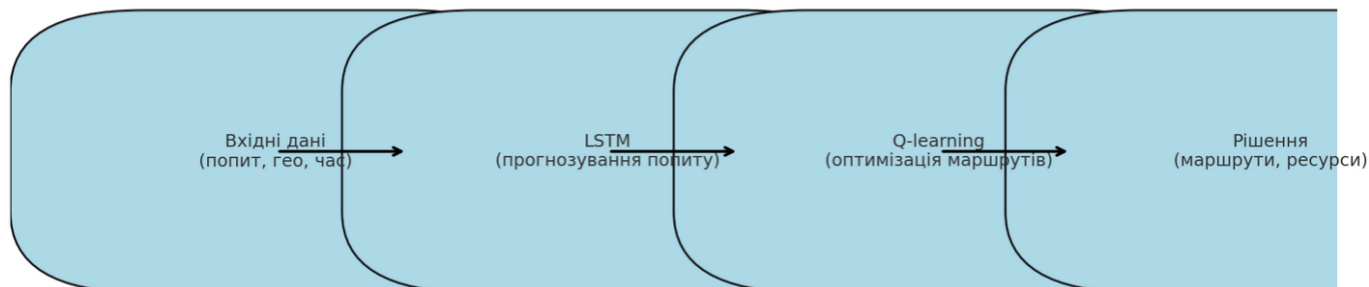

Рис.2.1 Архітектура гібридної моделі

У підсумку, інтеграція підкріплювального навчання, глибокого прогнозування та хмарної обробки з використанням IoT, BERT і MobileNet відкриває нову парадигму адаптивної логістики в умовах C2C-середовищ. Це не лише відповідає на сучасні виклики масштабованості й ефективності, але й задає вектор для подальших досліджень у напрямку сталого логістичного управління.

2.2. Математична модель адаптивної маршрутизації у C2C логістичних системах

2.2.1. Формалізація логістичного середовища як марковського процесу прийняття рішень

Логістичне середовище типу C2C характеризується високою мінливістю, непередбачуваністю та децентралізованістю. Кожен агент у системі, зокрема особа, яка виконує або ініціює запит, функціонує автономно, адаптуючись до локальних змін середовища, таких як коливання попиту, варіативність пропозиції, обмеження на дорожній рух та часові обмеження. Для формального моделювання такої поведінки доцільно застосовувати апарат марковських процесів прийняття рішень (Markov

Decision Processes, MDP), який дозволяє описати адаптивне прийняття рішень у стохастичному середовищі з послідовною взаємодією. MDP визначається кортежем $\langle S, A, P, R, \gamma \rangle$, де:

S — множина можливих станів системи (наприклад, поточний маршрут, рівень завантаження, погодні умови),

A — множина можливих дій агента (наприклад, зміна маршруту, вибір іншого пакета),

$P(s'|s, a)$ — ймовірність переходу зі стану s у стан s' після виконання дії a ,

$R(s, a)$ — функція винагороди, що оцінює доцільність дії a у стані s ,

$\gamma \in (0, 1)$ — коефіцієнт дисконтування, який визначає значущість майбутніх винагород.

У контексті C2C логістики, на відміну від традиційних централізованих моделей, MDP застосовується до кожного агента окремо, із урахуванням впливу загального середовища, в якому відбувається конкуренція за завдання та ресурси. Дії одного агента можуть опосередковано впливати на стани інших агентів шляхом модифікації глобального стану S , що зумовлює необхідність розширеного трактування незалежності переходів.

Ключовим поняттям у моделі MDP є політика — правило, згідно з яким агент обирає дії залежно від поточного стану. Формально політика π визначається як функція, що кожному стану s зіставляє дію a . Політика може бути детермінованою ($\pi(s) = a$ або ймовірнісною ($\pi(a|s)$ — імовірність вибору дії a у стані s). У навчанні з підкріпленням метою є знаходження оптимальної політики π^* , яка максимізує очікувану суму дисконтованих винагород у довгостроковій перспективі:

$$\pi^* = \arg \max_{\pi} \mathbb{E} \left[\sum_{t=0}^{\infty} \gamma^t R(s_t, a_t) \mid \pi \right]. \quad (2.34)$$

Перевага використання MDP полягає в можливості реалізації адаптивної політики $\pi: S \rightarrow A$, яка еволюціонує в процесі навчання на основі накопиченого досвіду. Така політика є критично важливою для гнучкого управління маршрутизацією в умовах невизначеності, зокрема при зміні попиту, виникненні заторів, погіршенні погодних умов або скасуванні замовлень.

2.2.2. Побудова функцій стану, дій та винагороди у задачі маршрутизації

У межах моделі MDP, надзвичайно важливим є точне формалізоване визначення простору станів, множини допустимих дій та функції винагороди. Ці компоненти визначають механізм взаємодії агента з середовищем і формують математичну основу для побудови ефективної політики прийняття рішень.

Стан системи $s \in S$ відображає конфігурацію поточного логістичного середовища, включаючи просторове положення агента (наприклад, координати або ідентифікатор зони), інформацію про доступні логістичні запити (координати пунктів забору й доставки, часові обмеження, обсяги), залишкову вантажомісткість і інші ресурсні параметри виконавця. До вектору стану також можуть включатися оцінки поточної транспортної ситуації, погодних умов і часових характеристик, зокрема поточна година або залишок часу до дедлайну. Зміна стану зумовлена як діями агента, так і зовнішніми змінами в середовищі.

Простір дій $a \in A$ охоплює всі допустимі рішення, які агент може прийняти у конкретний момент часу. Сюди належать: прийняття або відхилення завдання на доставку, переміщення до іншої логістичної зони, виконання призначеного замовлення, очікування або завершення зміни. Простір дій може бути дискретним або неперервним — залежно від обраної методики навчання.

Функція винагороди $R(s, a)$ задає цільову поведінку агента і формується як зважена сума окремих компонентів. Зокрема, вона може враховувати позитивні значення за своєчасну доставку, мінімізацію пройденої відстані, успішне виконання запиту, а також штрафи за порушення часових обмежень, перевищення вантажомісткості або відмову від виконання завдання. Формально вона визначається виразом:

$$R(s, a) = \alpha \cdot r_{\text{час}} + \beta \cdot r_{\text{відстань}} + \delta \cdot r_{\text{сервіс}} - \lambda \cdot r_{\text{штраф}}, \quad (2.35)$$

де:

$r_{\text{час}}$ — компонент винагороди за своєчасну доставку,

$r_{\text{відстань}}$ — зворотна величина витраченої відстані (мінімізація),

$r_{\text{сервіс}}$ — позитивне значення за кожне обслуговане завдання,

$r_{\text{штраф}}$ — штраф за порушення дедлайнів, перевантаження, пропуск завдань,

$\alpha, \beta, \delta, \lambda$ — вагові коефіцієнти, що налаштовуються в залежності від цільової функції платформи.

Скоординована інтеграція цих компонентів забезпечує побудову Q-функції — основного інструменту навчання агента в межах підходів з підкріпленням. Така структура моделі забезпечує її адаптивність до різноманітних сценаріїв та гарантує гнучкість і масштабованість у динамічному середовищі C2C логістики.

2.2.3. Застосування функціональної регресії для апроксимації функцій цінності

У задачах маршрутизації C2C-логістики, простори станів і дій є надзвичайно великими та складними, що унеможлиблює їх явне перебирання або збереження у табличному форматі. Це зумовлює необхідність застосування функціональної

апроксимації — методу, який замінює табличне подання функції цінності або Q -функції на параметризовану модель. Такий підхід забезпечує узагальнення досвіду агента на неперервних або великомасштабних дискретних просторах, де спостереження можуть не повторюватися.

Функціональна регресія передбачає побудову моделі $\hat{Q}(s, a; \theta)$, яка апроксимує справжнє значення функції дії $\hat{Q}(s, a; \theta)$, де θ — вектор параметрів моделі (наприклад, ваги нейронної мережі або коефіцієнти лінійної регресії). Навчання такої моделі базується на накопиченому досвіді, представленому у вигляді кортежів (s, a, r, s') , що формують вибірку з попередніх взаємодій агента із середовищем.

Метою регресії є мінімізація очікуваного середньоквадратичного відхилення між прогнозованим значенням і цільовою оцінкою згідно з рівнянням Беллмана [63]:

$$\mathcal{L}(\theta) = \mathbb{E}_{(s,a,r,s')} \left[\left(r + \gamma \max_{a'} \hat{Q}(s', a'; \theta^-) - \hat{Q}(s, a; \theta) \right)^2 \right]. \quad (2.36)$$

Застосування функціональної регресії відкриває шлях до використання широкого спектра алгоритмів машинного навчання. Так, багатошарові перцептрони (MLP) дозволяють моделювати складні нелінійні взаємозв'язки між ознаками середовища. Методи опорних векторів (SVM) виявляються ефективними у випадках обмежених обсягів навчальної вибірки. Ансамблеві моделі, такі як випадкові ліси або градієнтне бустування, забезпечують додаткову інтерпретованість прийнятих рішень. Для завдань, де передбачене використання глибокого Q -навчання, доцільним є застосування багатогілкових нейронних мереж із роздільним кодуванням стану та дії.

У специфічному контексті C2C логістики агенти нерідко зіштовхуються із ситуаціями, яких не було в попередньому досвіді. Функціональна апроксимація дозволяє переносити вже набутий досвід на нові, неідентичні конфігурації середовища, що істотно знижує потребу в повторюваному проходженні однотипних ситуацій і прискорює процес адаптації системи до змін.

2.2.4. Стохастична апроксимація у задачах потокового навчання

У контексті завдань С2С-логістики, навчання агентів відбувається в умовах потокового надходження даних, коли нова інформація з'являється поступово, а накопичення великої статичної вибірки або багатократне повторення сценаріїв є неможливим. У таких умовах необхідно реалізовувати алгоритми, здатні до поступового уточнення оцінок у міру надходження нових прикладів — саме це забезпечує метод стохастичної апроксимації.

Стохастична апроксимація полягає в ітеративному наближенні функції цінності або Q-функції за допомогою оновлення її параметрів після кожного спостереження або невеликої підвибірки. Стандартне правило оновлення параметрів у випадку Q-навчання з апроксимацією виглядає так [140]:

$$\theta_{t+1} = \theta_t + \alpha_t \cdot \delta_t \cdot \nabla_{\theta} \hat{Q}(s, a; \theta), \quad (2.37)$$

де α_t — коефіцієнт навчання на кроці t , $\delta_t = r_t + \gamma \max_{a'} \hat{Q}(s_{t+1}, a'; \theta_t) - \hat{Q}(s_t, a_t; \theta_t)$ — помилка Темпоральної різниці (TD-error), а $\nabla_{\theta} \hat{Q}$ — градієнт функції відносно параметрів.

Такий підхід дозволяє безперервно адаптувати політику агента до змін середовища та структури запитів, характерної для С2С логістики. Зокрема, стохастична природа надходження запитів (нові замовлення з'являються в довільний момент), варіативність поведінки інших агентів, а також зміни у зовнішніх факторах (трафік, погода, події) зумовлюють потребу в безперервному оновленні моделі на основі поточного досвіду.

Особливістю стохастичної апроксимації є залежність результату від вибору коефіцієнта навчання α_t . Для забезпечення збіжності моделі важливо дотримуватись умов:

$$\sum_{t=0}^{\infty} \alpha_t = \infty, \quad \sum_{t=0}^{\infty} \alpha_t^2 < \infty, \quad (2.38)$$

що гарантує поступове зменшення кроку оновлення при збереженні здатності до адаптації.

У випадку багатьох агентів у системі C2C, стохастична апроксимація дозволяє кожному з них індивідуально навчатися на своїх даних, що узгоджується з ідеєю розподіленого, частково автономного управління. Такий підхід сприяє масштабованості та надійності системи без необхідності централізованого агрегування всієї історії взаємодій.

Таким чином, методи стохастичної апроксимації формують ключову компоненту адаптивного навчання в онлайн-режимі, дозволяючи логістичним агентам C2C систем гнучко реагувати на динамічні зміни навколишнього середовища.

2.2.5. Обґрунтування вибору математичного апарату

Розробка ефективного методу адаптивної маршрутизації в C2C логістиці вимагає математичного апарату, здатного моделювати динамічну, стохастичну та розподілену природу системи. На відміну від традиційних централізованих логістичних моделей, C2C-середовища характеризуються значною кількістю автономних агентів, непередбачуваними змінами попиту, асиметрією інформації та високою варіативністю сценаріїв. Тому обґрунтований вибір математичних засобів є критичним для формалізації процесів прийняття рішень і навчання поведінки.

Модель Марковського процесу прийняття рішень (MDP) була обрана як базовий підхід до моделювання агентного вибору маршрутів, оскільки вона дозволяє враховувати як стохастичність змін середовища, так і залежність поточних рішень від

послідовності попередніх дій. MDP забезпечує математично строгий спосіб опису агентної взаємодії у часі, включаючи переходи між станами, стратегії дій та структуру винагород.

Методи функціональної регресії дають змогу подолати обмеження класичного табличного Q-навчання в умовах великого або неперервного простору станів. Вони забезпечують ефективну апроксимацію функції дії $Q(s, a)$, використовуючи параметризовані моделі, що дозволяє узагальнювати досвід агента на нові, раніше не спостережувані ситуації. Це особливо важливо у C2C логістиці, де повторюваність ідентичних станів зустрічається рідко, а середовище часто є унікальним у кожному конкретному випадку.

Метод стохастичної апроксимації, у свою чергу, дозволяє здійснювати навчання в онлайн-режимі, без необхідності накопичення великих масивів даних. Він є придатним для реалізації в реальному часі, що критично важливо для мобільних агентів у логістиці, які повинні оперативно оновлювати свої стратегії на основі актуального досвіду.

Методи динамічного програмування, включаючи рівняння Беллмана та його ітеративні варіанти, забезпечують основу для обчислення оптимальних політик. Вони дозволяють реалізувати процес пошуку найкращих рішень у складному середовищі зі змінною структурою винагород.

Доповнення цього апарату концепціями теорії розподілених систем забезпечує можливість моделювання множини агентів, які функціонують автономно, але при цьому взаємодіють опосередковано через змінне середовище. Це узгоджується з реаліями C2C логістики, де координація відбувається без жорсткої централізації, але із загальним прагненням до ефективного виконання завдань доставки.

Таким чином, обрана сукупність математичних інструментів — MDP, функціональна регресія, стохастична апроксимація, динамічне програмування та теорія розподілених систем — дозволяє повноцінно формалізувати і розв'язувати

задачу адаптивної маршрутизації в умовах децентралізованої, динамічної та частково інформаційно обмеженої С2С логістичної системи.

2.2.6. Q-функція для побудови політики прийняття рішень

Визначення оптимальної поведінки агента зводиться до побудови політики прийняття рішень, яка визначає, яку дію a слід виконати в кожному стані s . Теоретично, політика може базуватись як на функції цінності стану $V(s)$, так і на функції дії $Q(s, a)$, яка безпосередньо оцінює корисність кожної доступної дії в конкретному стані. Для задач маршрутизації більш доцільним виявляється використання саме Q -функцій.

Перевага функції $Q(s, a)$ полягає в тому, що вона дозволяє безпосередньо порівнювати доступні дії між собою в межах одного стану без додаткового пошуку або обчислення допоміжної політики. Це критично важливо в умовах реального часу, коли агент має миттєво обрати дію на основі поточного спостереження. У випадку використання лише $V(s)$, необхідно окремо моделювати механізм вибору дій, наприклад, за допомогою політики стохастичного або евристичного типу. Натомість функція $Q(s, a)$ одразу дає змогу обрати оптимальну дію згідно з правилом:

$$\pi^*(s) = \arg \max_a Q(s, a) , \quad (2.39)$$

що спрощує реалізацію політики та пришвидшує обчислення.

Крім того, у багатьох реальних сценаріях С2С логістики корисність дії залежить не лише від загального стану системи, а й від конкретних характеристик завдання — наприклад, часу до дедлайну, відстані до точки видачі, розміру посилки тощо. Інтегрувати ці характеристики до функції $V(s)$ складно або взагалі неможливо без

втрата інформативності. Функція $Q(s, a)$, навпаки, дозволяє безпосередньо враховувати ці особливості, оскільки вона визначається як функція пари (стан, дія).

Також важливо, що саме Q -функція природно узгоджується з процесом навчання з підкріпленням: зібрані приклади досвіду агента мають форму кортежів (s, a, r, s') , що відповідає структурі навчальних прикладів для функціональної регресії Q -оцінок. Це забезпечує безпосереднє оновлення оцінки корисності дій та пришвидшує збіжність алгоритму.

У підсумку, використання Q -функції як базової структури для побудови політики в задачах C2C маршрутизації дозволяє одночасно моделювати динамічну взаємодію агента з середовищем, реалізовувати політику вибору дій у простий та ефективний спосіб, адаптуватися до складних і гетерогенних характеристик логістичних завдань, а також максимально ефективно використовувати накопичений агентом досвід у процесі навчання.

Ці переваги роблять функцію дії $Q(s, a)$ базовим інструментом у задачах адаптивної маршрутизації для розподілених логістичних систем з непередбачуваними змінами попиту, такими як C2C платформи доставки.

2.3. Модель прогнозування попиту та розподілення логістичних завдань

Адаптивна маршрутизація вимагає точного передбачення просторово-часового попиту на доставку вантажів та ефективного розподілу логістичних завдань між агентами. Модель поєднує метод функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту з принципами стохастичної апроксимації для прийняття динамічних рішень щодо призначення виконавців. Такий підхід дозволяє не лише узгодити стратегії розміщення агентів із прогнозом навантаження, а й забезпечити миттєву адаптацію політики до поточних змін середовища.

2.3.1. Структура попиту у C2C логістиці та її характеристика

Попит у C2C логістиці формується як множина індивідуальних запитів на доставку малогабаритних вантажів між приватними особами, що виникають у нерегулярний та неструктурований спосіб. На відміну від класичних B2C чи B2B сценаріїв, де логістичні потоки прогнозовані і центровані навколо фіксованих хабів, у C2C моделі пункти забору й видачі формуються спонтанно та можуть охоплювати будь-які точки міського або регіонального простору. Це зумовлює потребу в побудові гнучких і локалізованих моделей попиту. Основні характеристики попиту включають:

Географічна розосередженість, що проявляється у відсутності постійних логістичних центрів і появі запитів у будь-якій частині міста чи регіону;

Темпоральна динамічність, яка охоплює як сезонні, так і добові коливання, а також реакцію на окремі події;

Гетерогенність завдань, яка виражається у відмінностях за розмірами вантажів, терміновістю виконання та відстанню між пунктами;

Вплив екзогенних чинників, серед яких погодні умови, соціальні події, транспортна інфраструктура тощо.

Формально, попит у регіоні x у момент часу t подається через інтенсивність:

$$\lambda(x, t) = \mathbb{E}[N_{x,t}], \quad (2.40)$$

де $N_{x,t}$ — кількість запитів за малий часовий інтервал. Інтенсивність λ розглядається як функція просторово-часового контексту та додаткових ознак середовища (погодні умови, день тижня, транспортна доступність).

Таку структуру попиту слід враховувати при побудові моделі прогнозування, оскільки від її точності залежить здатність системи формувати адекватну маршрутизаційну політику, уникати скупчення агентів у перенасичених регіонах і зменшувати ризик відмови від обслуговування низькочастотних зон.

2.3.2. Модель прогнозування динамічного попиту на основі історичних даних

Прогнозування попиту в С2С логістичних системах є критично важливим етапом адаптивного управління ресурсами. Такий попит формується як сукупність індивідуальних запитів на доставку, що виникають у довільних місцях та в нерегулярні моменти часу, без чіткої прив'язки до логістичних хабів. Це створює суттєві виклики для моделювання: система повинна враховувати як просторову, так і часову мінливість запитів, а також вплив контекстуальних чинників на появу нових завдань.

На відміну від класичних В2С або В2В сценаріїв, де логістичні потоки мають прогнозовану природу, у С2С середовищі точки забору та видачі замовлень не є фіксованими, а запити виникають у будь-якому районі міста. Попит характеризується високою динамічністю, географічною розосередженістю, варіативністю характеристик запитів і залежністю від зовнішніх факторів, таких як погода, події, транспортна доступність. Це зумовлює необхідність створення моделі, яка б дозволяла точно оцінювати майбутнє навантаження для кожного регіону та моменту часу.

Нехай $D = \{(x_i, t_i, z_i)\}_{i=1}^N$ — історія запитів, де кожен запис відображає появу замовлення z_i у точці x_i в момент часу t_i . Метою є побудова функції $\hat{\lambda}(x, t)$, яка оцінює очікувану інтенсивність запитів у просторі-часі на основі цього історичного набору:

$$\hat{\lambda}(x, t) = \mathbb{E}[N_{x,t} \mid D], \quad (2.41)$$

де $N_{x,t}$ — кількість нових запитів у регіоні x за малий часовий інтервал. У загальному випадку функція інтенсивності може бути подана через функціональний апроксиматор:

$$\hat{\lambda}(x, t) = f_{\theta}(x, t, \varphi(x, t)), \quad (2.42)$$

де f_{θ} — параметризована модель (наприклад, глибока нейронна мережа або градієнтний бустинг), а $\varphi(x, t)$ — вектор ознак, який включає географічні координати, час доби, день тижня, погодні умови та соціально-економічні характеристики зони.

Для апроксимації функції інтенсивності застосовуються різні типи моделей. Історичне агрегування передбачає розбиття простору на сітку та побудову часових рядів по кожній клітинці з подальшим згладжуванням. Авторегресійні моделі (VAR, SARIMA) дозволяють врахувати тимчасові залежності. Нейромережеві архітектури, зокрема LSTM, GRU або ConvLSTM, забезпечують одночасне врахування просторово-часових шаблонів. У випадках з ускладненою топологією міського середовища ефективно працюють графові нейронні мережі (GNN), які дозволяють моделювати залежності між сусідніми зонами.

Окремий клас моделей базується на припущенні пуассонівського розподілу (D) для появи запитів:

$$N_{x,t} \sim D(\lambda(x, t)), \quad \lambda(x, t) = f_{\theta}(x, t, b), \quad (2.43)$$

де функція f_{θ} відображає вплив ознак середовища на ймовірність появи замовлень.

Побудована модель дозволяє сформувати карту попиту, яка відображає очікуване логістичне навантаження для кожної клітинки простору в межах дискретних часових інтервалів. Ця карта виступає як основа для прийняття рішень щодо переміщення агентів, попереднього планування маршрутів та балансування ресурсів у різних частинах мережі. Оцінювання точності прогнозу здійснюється за допомогою метрик MAE, RMSE, MAPE, а також за показниками ефективності самої політики маршрутизації, побудованої на основі прогнозних даних.

Таким чином, прогнозування попиту виступає критичним інформаційним шаром у багаторівневій системі прийняття рішень у C2C логістиці, забезпечуючи

випереджувальне управління потоками та ефективне розподілення логістичних ресурсів у динамічному середовищі.

2.3.3. Принципи розподілу завдань між агентами

Розподіл логістичних задач між агентами в C2C середовищі повинен бути адаптивним, децентралізованим та масштабованим. На відміну від централізованих логістичних систем, у C2C моделі виконавці виступають автономними одиницями з обмеженим радіусом дії, власними графіками та індивідуальними пріоритетами. Це зумовлює потребу у створенні механізму, здатного до динамічного призначення завдань з урахуванням змінного середовища та прогнозованих характеристик попиту.

Для цього використовується підхід, що поєднує функціональні оцінки майбутньої інтенсивності запитів із принципами стохастичної апроксимації. Кожен агент розглядає множину кандидатних завдань $Z = \{z_1, z_2, \dots, z_n\}$ і на основі локального контексту та прогнозованої вигоди обирає найкраще завдання згідно з функцією:

$$Q(z; \psi) = \mathbb{E}[r(z) \mid \text{state}; \psi], \quad (2.44)$$

де $Q(z; \psi)$ — очікувана корисність виконання завдання z з урахуванням поточного стану агента, ψ — параметри моделі, що навчаються методом стохастичної апроксимації за даними минулої взаємодії.

Процес вибору завдання ґрунтується на оцінці не лише просторової та часової доступності, але й прогнозованої ефективності:

ймовірність вчасного виконання (виходячи з попередніх оцінок заторів, відстані, дедлайнів),

потенційний прибуток з урахуванням пріоритету запиту,

ризика (висока конкуренція в регіоні, можливе перевантаження маршруту).

Оскільки функція Q не є відомою, її оцінка коригується на основі потокових спостережень за допомогою стохастичного оновлення:

$$\psi_{t+1} = \psi_t + \alpha_t(r_t - Q(z_t; \psi_t))\nabla_{\psi} Q(z_t; \psi_t), \quad (2.45)$$

що дозволяє агенту адаптувати свою стратегію залежно від реальних результатів виконання призначених задач.

Таким чином, реалізується децентралізований динамічний розподіл, у якому кожен агент самостійно приймає рішення про прийняття завдання, базуючись на локально оптимальній оцінці очікуваної вигоди, яка постійно оновлюється з урахуванням поточного середовища.

2.3.4. Узгодження моделей попиту з політикою маршрутизації

Ефективне використання прогнозної інформації в С2С логістиці передбачає не лише її генерацію, а й інтеграцію в адаптивну політику маршрутизації агентів. Це узгодження необхідне для досягнення балансу між локальною оптимальністю дій агента та глобальною ефективністю логістичної системи.

Після побудови карти прогнозованого попиту $\hat{\lambda}(x, t)$, її значення використовуються в процесі формування маршрути:

1) *Пріоритетизація регіонів* є процесом, за якого зонам із високим прогнозованим попитом надається перевага при виборі напрямку руху або ротації агентів;

2) *Адаптація політики прийняття завдань* — це механізм, який дозволяє агенту враховувати не лише поточну вигідність запитів, а й очікувану динаміку попиту, що допомагає уникати короткострокових, неефективних рішень;

3) *Прокачування маршрутів* є динамічним оновленням траєкторії агента відповідно до змін у прогнозі попиту, що забезпечує рух у напрямку зон зі зростаючим навантаженням.

Формалізовано, політика $\pi(s)$ приймає рішення не лише на основі поточного стану s , а й прогнозу $\hat{\lambda}(x, t)$, тобто:

$$\pi(s, \hat{\lambda}) = \arg \max_a Q(s, a; \hat{\lambda}), \quad (2.46)$$

де Q — функція дії, параметризована також прогнозованими характеристиками середовища.

Взаємодія між прогнозною моделлю та політикою маршрутизації відбувається за принципом *відкладеного планування з реактивним оновленням*. Це означає, що попередній план дій формується з урахуванням довгострокового прогнозу, але в процесі виконання він коригується в реальному часі залежно від змін попиту, запитів, заторів та інших факторів.

Таким чином, інтеграція прогнозу попиту в політику маршрутизації сприяє узгодженню дій агентів із очікуваними умовами виконання доставки, дозволяє зменшити кількість непризначених або невиконаних запитів, сприяє розосередженню логістичних ресурсів і, як наслідок, знижує загальне навантаження на систему. Підвищується стійкість моделі до локальних коливань попиту, забезпечуючи стабільність роботи навіть за умов нерівномірного розподілу завдань.

2.3.5. Формалізація моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань

Модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань формалізується як інтегрована система прийняття рішень, яка поєднує механізми

передбачення щільності попиту та адаптивної оптимізації дій. Ключовим елементом моделі є визначення оптимальної дії агента в момент часу t , яка позначається як a_t^* .

Оптимальна дія a_t^* — вибір конкретного логістичного завдання або маршруту, що виконується агентом відповідно до адаптивної політики π , яка враховує два основні чинники: оцінку корисності потенційних завдань на основі функції $Q(z; \psi)$ та прогнозовану щільність попиту $\hat{\lambda}(x, t)$.

Модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань виражається наступним рівнянням:

$$a_t^* = \pi \left(\arg \max_{z \in Z} Q(z; \psi_t), \hat{\lambda}(x, t) \right). \quad (2.47)$$

Таким чином, розроблена модель (2.47) забезпечує узгоджене поєднання довгострокового прогнозування попиту з короткостроковим реагуванням на поточний стан системи, що дозволяє агентам самостійно адаптувати свою поведінку для максимізації ефективності доставки в умовах обмеженої та частково спостережуваної інформації.

Висновки до розділу 2

Виконано системний аналіз існуючих моделей та алгоритмів маршрутизації в C2C логістиці, зокрема:

Задача комівояжера (TSP) є корисною при фіксованій кількості точок, однак демонструє низьку масштабованість зі збільшенням кількості вузлів і не враховує часові обмеження чи коливання в режимі реального часу, що зменшує її практичну цінність у динамічному середовищі C2C логістики.

Класична модель транспортної задачі передбачає централізовану організацію перевезень і не враховує гнучкість, необхідну для C2C систем, що значно обмежує її застосовність у децентралізованих мережах з великою кількістю учасників.

Модель задачі маршрутизації транспортних засобів (VRP) має значну обчислювальну складність, особливо при включенні часових обмежень або додаткових умов, що ускладнює її використання у сценаріях з багатьма змінними параметрами в реальному часі.

Алгоритм Дейкстри ефективно знаходить найкоротші шляхи в статичних мережах, проте не придатний для динамічних змін, таких як затори чи зміни доступності маршрутів, що обмежує його використання в умовах міської логістики.

Алгоритм найближчого сусіда простий у реалізації та швидкий, однак часто генерує неефективні рішення через жадібний підхід, що призводить до локального оптимуму без гарантії глобальної оптимальності.

Алгоритм Кларка-Райта (Clarke-Wright savings) демонструє хороші результати за певних початкових умов, але його ефективність суттєво знижується при наявності складних обмежень, таких як часові вікна або обов'язкові зупинки.

Алгоритми оптимізації рою частинок (PSO) є адаптивними методами, проте можуть потрапляти у локальні мінімуми та потребують тонкого налаштування параметрів, що ускладнює їх застосування в динамічних логістичних системах.

Рекурентні нейронні мережі (RNN) здатні моделювати часові залежності, однак їх складно навчати, і вони вразливі до проблеми зникнення градієнта, що знижує їх ефективність при обробці довготривалих логістичних послідовностей.

Генетичні алгоритми широко використовуються для вирішення комбінаторних задач, однак зазвичай характеризуються повільною збіжністю та значною залежністю від початкової популяції, що негативно впливає на стабільність результатів.

Методи кластеризації полегшують сегментацію клієнтів та зон обслуговування, проте зазвичай є статичними і не адаптуються до змін у режимі реального часу, що критично для C2C доставки.

Графові нейронні мережі (GNN) ефективно відображають структуру логістичних мереж, однак потребують великих навчальних наборів даних і мають складність реалізації, що ускладнює їх практичне використання.

Розроблено модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка поєднує функціональну регресію для виявлення локалізованих піків попиту з теорією стохастичної апроксимації для динамічного прийняття рішень.

Завдяки використанню функціональних предикторів, модель забезпечує високоточне передбачення просторово-часових шаблонів попиту на основі історичних даних і зовнішніх чинників.

Вбудований механізм адаптивного розподілу завдань враховує прогнозовану інтенсивність, локальну конкуренцію, часові та ресурсні обмеження, дозволяючи гнучко адаптувати розподіл задач між агентами в реальному часі.

Розроблена модель створює теоретичну основу для побудови адаптивної, навчальної системи маршрутизації в умовах C2C логістики, яка забезпечує узгоджене вирішення задач прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань у реальному часі.

РОЗДІЛ 3

МЕТОД АДАПТИВНОЇ МАРШРУТИЗАЦІЇ ТА АЛГОРИТМ АДАПТИВНОЇ КОРЕКЦІЇ МАРШРУТУ ДЛЯ C2C ЛОГІСТИКИ

У цьому розділі запропоновано *метод адаптивної маршрутизації*, спеціально орієнтований на потреби C2C логістики. Його основу становить інтеграція механізмів прогнозування попиту за допомогою рекурентних нейромереж типу LSTM та методів підкріплювального навчання (RL). Також, запропоновано *алгоритм адаптивної корекції маршруту* реалізованого у вигляді Марковського процесу прийняття рішень (MDP), що дозволяє враховувати поточний стан системи та здійснювати оптимізацію маршрутів у динамічному середовищі. Описано архітектуру інтеграції блоків прогнозування і RL, та представлено етапи роботи алгоритму та його окремі компоненти.

3.1. Формалізація методу адаптивної маршрутизації

Метод адаптивної маршрутизації у C2C логістичних системах базується на поєднанні механізмів прогнозування попиту та стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі. Основною метою є побудова формалізованої політики агентів, яка дозволяє приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

3.1.1. Структура політики вибору маршрутів на основі Q-функцій

У запропонованому методі стратегія поведінки агента формалізується як політика (π), яка визначає дію (a), що повинна бути виконана у кожному стані (s). Для

забезпечення адаптивності та масштабованості система використовує Q -функцію — функціональний апроксиматор, що оцінює очікувану винагороду за виконання дії в конкретному контексті. Політика визначається як:

$$\pi^* = \arg \max_{a \in A(s)} Q(s, a), \quad (3.1)$$

де $A(s)$ — множина допустимих дій у стані s , $Q(s, a)$ — оцінка корисності дії a з урахуванням прогнозованого попиту та контексту агента.

Функція стану s формується з кількох компонентів:

$$s = \langle l, t, c, \hat{\lambda}_{loc}, \rho, \xi \rangle, \quad (3.2)$$

де

l — координати агента;

t — поточний часовий маркер (година, день тижня);

c — залишкова місткість або навантаження агента;

$\hat{\lambda}_{loc}$ — прогнозована інтенсивність запитів у локальній зоні;

ρ — щільність інших агентів у регіоні (локальна конкуренція);

ξ — додаткові сигнали середовища (погода, затори тощо).

Множина допустимих дій $A(s)$ охоплює кілька типових варіантів поведінки агента у заданому стані. Зокрема, агент може прийняти один із доступних запитів на доставку, змінити свою позицію шляхом переходу до іншої логістичної зони, залишитися в очікуванні нових запитів або, за потреби, відмовитися від запропонованого завдання.

Функція $Q(s, a)$ апроксимується за допомогою нейронної мережі або іншої моделі регресії, яка навчається на потокових даних про успішність виконаних дій. Навчання здійснюється за принципом стохастичної апроксимації [140]:

$$Q_{t+1}(s, a) = Q_t(s, a) + \alpha \left(r + \gamma \max_{a'} Q_t(s', a') - Q_t(s, a) \right), \quad (3.3)$$

де

r — отримана винагорода;

s' — новий стан після виконання дії;

γ — коефіцієнт дисконтування майбутньої винагороди;

α — темп оновлення.

Ця структура забезпечує гнучке оновлення поведінки агента в залежності від динаміки середовища, змін у прогнозі попиту та результатів попередніх дій. Така політика є реактивною, локально оптимізованою та здатною до самонавчання у процесі експлуатації.

3.1.2. Модель прийняття рішень у режимі реального часу

Для досягнення високої ефективності адаптивної маршрутизації в С2С логістиці доцільним є поєднання підходів прогнозування попиту та прийняття рішень у режимі реального часу. З одного боку, ключову роль відіграє функціональна регресія, заснована на методології аналізу функціональних даних (Functional Data Analysis, FDA). Цей підхід дозволяє розглядати як предиктори, так і відгуки у вигляді функцій — переважно від часу та просторових координат — що забезпечує побудову багатовимірних моделей, здатних виявляти як глобальні, так і локальні закономірності в структурі попиту. На відміну від класичних регресійних методів, функціональна регресія дозволяє зберігати внутрішню динаміку історичних даних та забезпечувати їхню інтерпретацію з урахуванням складних взаємозв'язків.

У рамках такого підходу щільність попиту моделюється як функція часу та простору, що задається рівнянням [139]:

$$D(t, x) = \beta_0(x) + \int \beta_1(s, x) H(s, x) ds + \varepsilon(t, x), \quad (3.4)$$

де $D(t, x)$ — щільність попиту в момент часу t у точці x , $H(s, x)$ — історичні дані або інші релевантні предиктори, а $\beta_0(x)$ — функціональні коефіцієнти, що відображають вплив предикторів на поточний стан. Така формалізація забезпечує врахування як миттєвих, так і відкладених ефектів і дозволяє формувати адаптивну оцінку очікуваного навантаження в кожній зоні обслуговування.

На основі прогнозованих параметрів попиту формується політика прийняття рішень, яка реалізується через оновлювану Q-функцію. У режимі реального часу агент спостерігає поточний стан s_t , формує множину допустимих дій $A(s_t)$, та обирає дію [140]:

$$a_t = \arg \max_{a \in A(s_t)} Q(s_t, a), \quad (3.5)$$

або, для забезпечення експлорації, застосовує стохастичну політику типу ε -жадібної:

$$a_t = \begin{cases} \arg \max_a Q(s_t, a), & \text{з імовірністю } 1 - \varepsilon, \\ \text{випадкова дія з } A(s_t), & \text{з імовірністю } \varepsilon. \end{cases} \quad (3.6)$$

Попри це, прогнозування попиту виступає лише початковою ціллю в ширшому контексті логістичної оптимізації. Найважливішим завданням є прийняття ефективних оперативних рішень в умовах невизначеності, що потребує наявності механізму постійного оновлення політики на основі нових даних. У цьому контексті застосовується теорія стохастичної апроксимації, яка забезпечує можливість модифікації процедур прийняття рішень у режимі реального часу без необхідності повної моделі середовища. Методологічно цей підхід реалізується через ітеративний процес коригування параметрів моделі:

$$\theta_{n+1} = \theta_n - \gamma_n \nabla L(\theta_n, X_n), \quad (3.7)$$

де θ_n — поточне значення оцінки параметрів, γ_n — коефіцієнт навчання, а L — функція втрат. У загальному випадку процес оптимізації формалізується як задача мінімізації очікуваних втрат відносно політики:

$$\min_{\pi} \mathbb{E}_{s \sim \mathbb{S}, a \sim \pi} [L(s, a)], \quad (3.8)$$

з урахуванням того, що $L(s, a)$ оновлюється на основі неповної та динамічної інформації про середовище.

На практиці стохастична апроксимація в межах досліджуваної системи реалізується за допомогою алгоритму Q-навчання (Q-learning), який надає агенту змогу змінювати політику маршрутизації, базуючись на накопиченому досвіді, шляхом оновлення значень функції Q за наступним правилом:

$$Q_{t+1}(s_t, a_t) = Q_t(s_t, a_t) + \alpha_t \left(r_t + \gamma \max_{a'} Q_t(s_{t+1}, a') - Q_t(s_t, a_t) \right), \quad (3.9)$$

де $Q(s_t, a_t)$ — це очікуване значення виконання дії a у стані s , α — коефіцієнт навчання, а r_t — миттєва винагорода, яка, наприклад, може відповідати зменшенню часу доставки або зниженню операційних витрат. контексті потоків даних між модулями моделі варто виділити два основні умовні розподіли:

$$P(D_{t+\tau} \mid H_t) \text{ та } P(a_t \mid \hat{D}_{t+\tau}, C(t)), \quad (3.10)$$

що відображають відповідно ймовірність прогнозованого попиту на основі історичних даних і ймовірність вибору дії на основі прогнозу та поточного стану ресурсів.

Для забезпечення стабільності процесу навчання агентів у режимі реального часу модель використовує низку технічних засобів. Зокрема, обмежується темп оновлення параметрів α_t , що дозволяє уникнути надмірних коливань у функції

оцінки. Додатково впроваджується механізм згладжування на основі буфера досвіду (replay buffer), який накопичує історію взаємодій агента із середовищем і дає змогу проводити оновлення параметрів на репрезентативній вибірці, а не лише на останньому спостереженні. У разі використання глибоких нейронних мереж (наприклад, у DQN) також застосовується періодичне оновлення окремої таргетної моделі Q , що додатково стабілізує процес навчання.

Загальна архітектура моделі формалізується як композиція двох взаємопов'язаних функцій: функції прогнозування попиту та функції прийняття рішень. У цьому поданні остаточне призначення виконавця в момент часу t визначається як:

$$a_t^* = \pi(f_{LSTM}(H(s, x); \theta), C(t)), \quad (3.11)$$

де f_{LSTM} — модель прогнозування попиту на основі історичних даних $H(s, x)$, параметризована вектором θ , $C(t)$ — поточна конфігурація доступних виконавців, а π — стратегія розподілу завдань, що реалізується через адаптивну політику.

Завдяки цим технікам агент у реальному часі може приймати рішення, зважаючи на низку критичних факторів. Він оцінює актуальну наявність запитів у своєму регіоні, аналізує зміну локальної щільності інших агентів, враховує поточні зміни у прогнозі попиту, а також адаптується до часових обмежень, пов'язаних із дедлайнами на виконання доставок.

3.1.3. Врахування обмежень часу, ресурсів та зон відповідальності

Ефективна адаптивна маршрутизація потребує врахування численних обмежень, які визначають простір допустимих дій агента. Серед основних чинників, що накладають такі обмеження, слід виокремити часові вікна виконання завдань,

обмежену ресурсну ємність виконавців, територіальну прив'язку до певної зони, а також індивідуальні параметри кожного агента, включно з графіком роботи, типом транспортного засобу та налаштованою зоною маршрутизації. Формальне врахування цих параметрів є необхідною умовою для побудови політики, здатної генерувати реалістичні та доцільні рішення у динамічному середовищі.

Щодо часових обмежень, кожне логістичне завдання має строго визначений інтервал допустимого виконання в інтервалі $[t_z^{min}, t_z^{max}]$. Агент може обирати лише ті дії a , які не призведуть до порушення цих меж:

$$a \in A(s) \text{ тоді і тільки тоді, коли } t_{ETA}(a) \in [t_z^{min}, t_z^{max}], \quad (3.12)$$

де $t_{ETA}(a)$ — очікуваний час прибуття агента в точку доставки при виконанні дії a .

У плані ресурсних обмежень модель враховує обмеження вантажомісткості або енергетичних ресурсів агента. У стані агента фіксується його поточне навантаження c , і кожне нове завдання з обсягом v_z розглядається як допустиме лише у випадку:

$$\text{якщо } v_z + c \leq C_{max}, \quad \text{тоді } a_z \in A(s), \quad (3.13)$$

де C_{max} є граничною місткістю виконавця.

Територіальна прив'язка також відіграє важливу роль. Кожен агент функціонує в межах певної зони відповідальності Ω_i , яка може бути як жорстко закріпленою, так і динамічно змінюваною. Якщо дія a передбачає переміщення за межі зони Ω_i , вона визнається недопустимою. Це виражається відповідністю:

$$a \in A(s) \Rightarrow x_a \in \Omega_i. \quad (3.14)$$

Для агентів із динамічними зонами ці межі оновлюються залежно від історії маршрутів, актуального прогнозу попиту та персональних налаштувань.

Допустимість дій задається через логічну функцію узгодженості. Множина припустимих дій визначається як:

$$A(s) = \{a \in A \mid K(s, a)\}, \quad (3.15)$$

де $K(s, a)$ — логічна функція, що перевіряє виконання всіх умов сумісності. Застосування цієї перевірки дозволяє відсіяти дії, які не відповідають реальним обмеженням системи, ще на етапі їх генерації. Такий підхід підвищує обґрунтованість рішень, зменшує навантаження на обчислювальні ресурси системи та скорочує ймовірність невдалих або неефективних доставок.

3.1.4. Метод адаптивної маршрутизації

Ефективність адаптивної маршрутизації суттєво залежить від здатності агентів реагувати на змінні зовнішні умови, які виступають факторами середовища. До таких факторів належать погодні умови, ситуація на дорогах (наприклад, затори або аварії), соціальні події, зміни у роботі громадського транспорту та локальна щільність населення. Урахування цих факторів у моделі прийняття рішень дозволяє зменшити ризики затримок або відмов від завдань, підвищити точність прогнозів і забезпечити проактивну поведінку агентів.

Фактори середовища подаються у вигляді вектора контексту ξ , що входить до загального опису стану агента відповідно до формули (3.2).

До змінних контексту включаються:

- 1) *погодні умови* ($\xi_{weather}$), які відображають температуру, інтенсивність опадів і силу вітру, що впливають на безпеку та швидкість пересування;
- 2) *транспортне навантаження* ($\xi_{traffic}$), що визначається індексом заторів або середньою швидкістю руху;
- 3) *соціальні події* (ξ_{events}) — такі як ярмарки, мітинги чи масові святкування — можуть частково або повністю обмежувати доступ до певних зон;

4) *показник локальної присутності інших агентів* ($\xi_{density}$), що дозволяє моделювати конкурентний тиск на завдання в обраній зоні.

Контекст ξ включається до Q-функції як частина її аргументів, що забезпечує вплив зовнішніх чинників на прийняття рішень:

$$Q(s, a) = Q(l, t, c, \hat{\lambda}_{loc}, \rho, \xi, a), \quad (3.16)$$

Завдяки цьому, агент може, наприклад, зменшити оцінку вигоди для маршруту, що проходить через перевантажену транспортну зону або район із несприятливими погодними умовами. Крім оцінювання дій, контекст також застосовується для їх фільтрації: дії, пов'язані з недоступними або тимчасово небажаними регіонами, можуть бути виключені ще до етапу оптимізації.

Оскільки значення контекстуальних змінних динамічні, модель передбачає регулярне оновлення вектора ξ на основі зовнішніх потокових джерел — зокрема, даних API транспортних служб, метеорологічних сервісів або картографічних систем. Актуальність цих даних має вирішальне значення для стабільності та адекватності політики агентів.

Інтеграція факторів середовища до структури прийняття рішень дозволяє забезпечити поведінку агентів, що відповідає реальній логіці людини. Такий підхід пріоритизує безпечність, ефективність та передбачуваність у нестабільному й змінному міському середовищі.

Таким чином, метод адаптивної маршрутизації є узгодженою системою рівнянь, що поєднує модель прогнозування попиту з адаптивним процесом прийняття рішень у динамічному логістичному середовищі:

$$\hat{D}^{t+\tau, x} = f_{LSTM}(H(t, x); \theta), \quad (3.17)$$

$$f_P = P(d_i | \hat{D}^{t+\tau, x}, R_t), \quad (3.18)$$

$$Q_{\hat{D}}(s_t, a_t) \leftarrow Q_{\hat{D}}(s_t, a_t) + \alpha [r_t(\hat{D}) + \gamma^{max}_{a'} Q_{\hat{D}}(s_{t+1}, a') - Q_{\hat{D}}(s_t, a_t)], \quad (3.19)$$

де

$\hat{D}^{t+\tau, x}$ — очікувана щільність попиту в точці x на часовому горизонті τ , обчислена на основі історичних даних $H(t, x)$ з параметрами θ ;

R_t — конфігурація наявних ресурсів на момент часу t , включаючи доступних агентів, їх розташування та навантаження;

f_P — функція умовного розподілу ймовірності для призначення завдання d_i , залежно від прогнозованого попиту та стану ресурсів;

a_i — обрана дія (маршрутизуюче рішення) для завдання d_i ;

$Q_{\hat{D}}(s_t, a_t)$ — функція цінності дії, умовлена прогнозованим попитом $\hat{D}$;

$r_t(\hat{D})$ — функція винагороди, що адаптується відповідно до поточного прогнозу попиту;

α — коефіцієнт навчання,

γ — коефіцієнт дисконтування.

Таким чином, розроблено метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що дозволяє приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

3.2. Схема інтеграції прогнозування попиту та підкріплювального навчання

Логістичні C2C мережі вирізняються складною децентралізованою структурою, де один учасник може бути одночасно відправником, отримувачем і виконавцем доставки. Така особливість, а також різкі стрибки попиту в пікові періоди (на кшталт "Чорної п'ятниці"), значно ускладнюють процес оптимізації маршрутів у

реальному часі. У середніх за розміром містах з населенням близько 500 тисяч мешканців генерується до 10 ГБ даних щогодини (включаючи геолокацію, транзакції, погодні умови). Класичні методи маршрутизації — наприклад, алгоритм Дейкстри або генетичні підходи — мають обмежену придатність у такому динамічному середовищі через свою обчислювальну складність ($O(n^3)$) та відсутність здатності до адаптації.

Запропонована система включає три взаємопов'язані компоненти, що формують адаптивну архітектуру маршрутизації: прогнозувальний модуль на основі LSTM-мереж, оптимізаційний блок на основі методів reinforcement learning (зокрема, Deep Q-Learning), та механізм зворотного зв'язку для постійної актуалізації моделей.

Модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань реалізовано на базі LSTM-архітектури, здатної обробляти як історичні дані про замовлення, так і поточну інформацію про дорожню ситуацію чи погодні умови. У містах з тисячами точок доставки така модель здатна прогнозувати пікові навантаження з точністю до 85%. Для складніших сценаріїв інтегруються трансформерні моделі (зокрема, BERT для аналізу адрес) та графові нейронні мережі для просторового аналізу вуличних мереж. Обчислення виконуються з використанням TensorFlow та PyTorch, а інфраструктура базується на хмарних платформах (AWS), що забезпечує затримку в обробці <100 мс. Для підвищення точності вводяться очищення даних за допомогою k-NN та використання IoT-сенсорів.

Модуль оптимізації маршрутів використовує Deep Q-Networks в контексті Марковських процесів прийняття рішень. Стан середовища включає прогноз попиту, поточні умови та завантаження маршрутів. Алгоритм приймає рішення щодо вибору маршруту, очікування або переадресації замовлення на підставі функції винагороди $R(s, a)$, яка враховує показники часу та вартості доставки. Затори та несприятливі погодні умови моделюються як критичні фактори, що впливають на ефективність.

Механізм зворотного зв'язку призначений для безперервного оновлення прогнозів і навченої RL-політики на основі фактичних результатів виконання

доставок. У разі виявлення систематичних похибок у прогнозах застосовується байєсівське коригування, що знижує рівень неточності до 5–8%. Для підвищення безпеки даних використовується блокчейн, а для обробки потоків даних у реальному часі — Apache Kafka. Також впроваджується механізм диференціальної приватності з мінімальними втратами точності (до 3%) для дотримання вимог GDPR. Усе це реалізовано як єдиний замкнений цикл: прогнозування → оптимізація → зворотний зв'язок → оновлення моделей. Відповідне оновлення Q-функції відбувається згідно з правилами (3.19).

Детальний аналіз компонентів показує, що саме їх синергія забезпечує високий рівень ефективності системи. LSTM-модуль вчасно і з достатньою точністю ідентифікує майбутні пікові навантаження, створюючи основу для завчасної оптимізації. DQN забезпечує адаптивність до непередбачуваних змін у середовищі, таких як затори або погодні умови, що є критичними для C2C-сегменту з великою кількістю непостійних маршрутів. Компонент зворотного зв'язку гарантує безперервне навчання системи на основі реальних даних, мінімізуючи похибки та дозволяючи швидко реагувати на системні збої. Завдяки поєднанню цих трьох елементів схема не лише демонструє високу продуктивність у лабораторних умовах, а й володіє практичним потенціалом до розгортання в реальному міському середовищі.

Таким чином, запропонована адаптивна схема маршрутизації поєднує гнучкість прогнозування, алгоритмічну адаптивність RL та швидке оновлення на основі реального фідбеку. Вона здатна масштабуватися й інтегрувати сучасні технології, такі як 5G та федеративне навчання, що робить її перспективним рішенням для складних та мінливих умов C2C логістики.

3.3. Алгоритм адаптивної корекції маршруту для C2C логістики

3.3.1. Взаємодія компонентів алгоритму

Алгоритм адаптивної корекції маршруту, заснований на моделі прогнозування попиту та розподілення логістичних завдань, методі адаптивної маршрутизації, та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, має забезпечувати динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Прогнозування попиту використовує історичні дані H та поточні характеристики середовища X_t для формування прогнозу P , що відображає майбутній попит у різних точках мережі. Формально:

$$P = f(H, X_t), \quad (3.20)$$

де f — функція, реалізована через нейронну мережу (наприклад, LSTM), яка навчається на історичних даних і поточних характеристиках.

Ці дані оновлюють стан системи S_t , слугуючи основою для подальшого аналізу маршрутів [13, 14], та який визначається як:

$$S_t = \{P, X_t, L_a\}, \quad (3.21)$$

де L_a — завантаження маршрутів [10], що розраховується як:

$$L_a = \sum_{i \in N_a} d_i, \quad (3.22)$$

де N_a — множина точок маршруту a , а d_i — поточний попит у точці i .

Підкріплювальне навчання, що працює на основі MDP, генерує оптимальну політику $\pi^*(s)$ та Q-функцію $Q(s, a)$, яка оцінює ефективність виконання кожної дії a у стані s . Ці результати дають змогу враховувати як прогнозовані значення, так і досвід попередніх епізодів, підвищуючи точність прийняття рішень. Оновлення $Q(s, a)$ виконується за правилом (3.19).

Корекція маршруту поєднує результати прогнозування попиту та RL для вибору оптимального маршруту a^* . Оцінка маршрутів відбувається через обчислення цільової функції $C'(a)$, що включає вартість маршруту $C(a)$, завантаження L_a і значення ефективності $Q(s, a)$ [14, 21]:

$$C'(a) = C(a) + \beta L_a - \lambda Q(s, a), \quad (3.22)$$

де β і λ — вагові коефіцієнти, які налаштовуються залежно від пріоритетів системи.

Якщо оптимальна політика $\pi^*(s)$ доступна, вибір маршруту відбувається швидше. У разі її відсутності оптимальний маршрут визначається через мінімізацію $C'(a)$, тобто:

$$a^* = \arg \min_a C'(a). \quad (3.22)$$

Реалізація маршруту та оновлення стану системи S_{t+1} забезпечують адаптивність і врахування змін у реальному часі.

Взаємодія компонентів алгоритму адаптивної маршрутизації формує основу для його динамічної роботи, забезпечуючи інтеграцію прогнозування попиту, підкріплювального навчання та корекції маршрутів.

3.3.2. Інтегрований цикл роботи алгоритму

Інтегрований цикл роботи алгоритму адаптивної маршрутизації описує взаємодію його ключових компонентів: прогнозування попиту, підкріплювального

навчання та корекції маршруту (рис. 1). Він побудований для динамічного оновлення маршрутів у реальному часі з урахуванням змін у середовищі, завантаженості та ефективності дій.

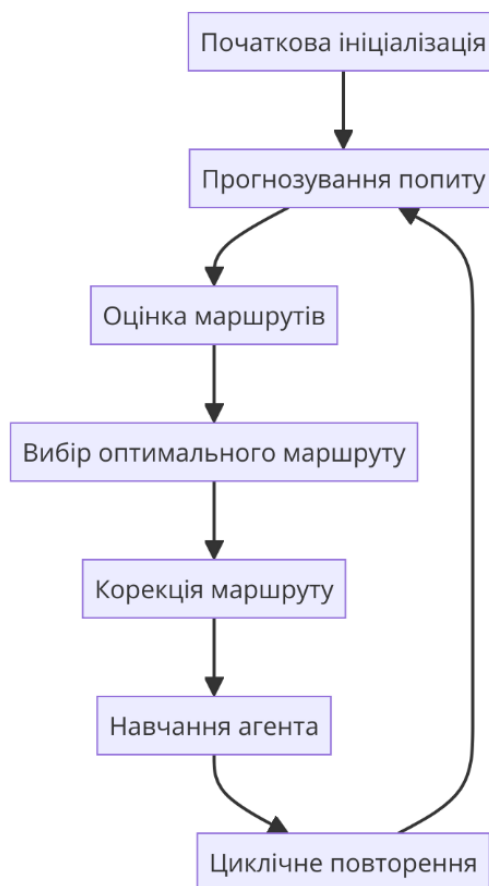

Рис. 3.1. Цикл роботи алгоритму

Початкова ініціалізація. Алгоритм починає свою роботу з ініціалізації початкового стану системи. Поточна позиція кур'єрів, статус замовлень та інші параметри визначають стан S_0 . У цей же момент встановлюються початкові значення Q-функції, параметри моделі прогнозування та політика $\pi^*(s)$, яка використовується для швидкого вибору оптимальних маршрутів.

Прогнозування попиту. Алгоритм прогнозує попит на основі поточних характеристик середовища та історичних даних. Цей етап забезпечує інформацію про очікуване завантаження у різних частинах міста. Результати прогнозу передаються для оцінки станів та прийняття рішень у наступних кроках.

Оцінка маршрутів. Кожен можливий маршрут аналізується з точки зору прогнозованого завантаження, ефективності дій та їхньої вартості. Ця оцінка забезпечує інтегроване уявлення про якість кожного маршруту, враховуючи поточні та історичні дані. Маршрути з кращими показниками отримують перевагу для подальшого розгляду.

Вибір оптимального маршруту. На основі політики $\pi^*(s)$, якщо вона доступна, або за допомогою детального аналізу оцінок маршрутів, алгоритм обирає найкращий маршрут a^* . Цей крок дозволяє швидко приймати рішення в умовах реального часу, знижуючи обчислювальні витрати.

Корекція маршруту. Обраний маршрут реалізується на практиці. Кур'єр отримує оновлений маршрут, а система переходить до нового стану, враховуючи виконання дії. Цей процес може повторюватися, доки не буде виконано всі замовлення або система не досягне фінального стану.

Навчання агента. На кожному кроці система збирає дані про виконані дії та отримані винагороди. Ці дані використовуються для оновлення Q-функції, яка є основою для подальших рішень. Навчання агента дозволяє алгоритму постійно вдосконалювати свою ефективність і адаптуватися до нових умов середовища.

Циклічне повторення. Інтегрований цикл повторюється з урахуванням нових даних. Алгоритм автоматично оновлює свої компоненти, включаючи прогнозування, навчання та корекцію маршрутів. Це дозволяє забезпечити високу адаптивність і гнучкість системи навіть у динамічних умовах.

Такий підхід гарантує, що система маршрутизації залишається ефективною, зменшуючи час доставки, оптимізуючи використання ресурсів і покращуючи обслуговування клієнтів.

Інтегрований цикл роботи алгоритму адаптивної маршрутизації демонструє, як ключові компоненти системи — прогнозування попиту, підкріплювальне навчання та корекція маршрутів — взаємодіють для забезпечення динамічної адаптації до умов

середовища. Однак ефективність кожного етапу цього циклу залежить від точності прогнозування, оптимізації дій агента через підкріплювальне навчання та коректності корекції маршрутів.

3.3.3. Алгоритм прогнозування попиту

Алгоритм прогнозування попиту починається з обробки вхідних даних, що включають поточні характеристики середовища X_t та історичні дані попиту H . Модель використовує параметри $\theta_{\text{LSTM}} = \langle W_i, U_i, b_i, W_f, U_f, b_f, W_g, U_g, b_g, W_o, U_o, b_o \rangle$, де

$W \in \mathbb{R}^{n_h \times n_x}$ — вагова матриця для входу,

$U \in \mathbb{R}^{n_h \times n_h}$ — вагова матриця для прихованого стану,

$b \in \mathbb{R}^{n_h}$ — вектор зсуву,

i — вхідний шлюз

f — забуваючий шлюз

g — шлюз кандидату стану пам'яті

o — вихідний шлюз

$\mathbb{R}$ — множина дійсних чисел

n_h — кількість вихідних нейронів (наприклад, розмір прихованого стану LSTM)

n_x — кількість вхідних ознак (розмір вхідного вектора)

які визначають поведінку LSTM, та $\theta_{\text{Dense}} = W_d, b_d$, які застосовуються на фінальному етапі для генерації прогнозу.

Для кожного часового кроку t вхідні дані проходять через LSTM. Спочатку обчислюється вхідний шлюз:

$$i_t = \sigma(W_i X_t + U_i h_{t-1} + b_i), \quad (3.25)$$

де σ — функція активації.

Забуваючий шлюз визначається як:

$$f_t = \sigma(W_f X_t + U_f h_{t-1} + b_f). \quad (3.26)$$

Кандидат до стану пам'яті розраховується за формулою:

$$g_t = \tanh(W_g X_t + U_g h_{t-1} + b_g). \quad (3.27)$$

Оновлення стану пам'яті виконується наступним чином:

$$c_t = f_t \circ c_{t-1} + i_t \circ g_t, \quad (3.28)$$

де $\circ$ означає поелементне множення.

Вихідний шлюз обчислюється за формулою:

$$o_t = \sigma(W_o X_t + U_o h_{t-1} + b_o), \quad (3.29)$$

а прихований стан оновлюється наступним чином:

$$h_t = o_t \circ \tanh(c_t). \quad (3.30)$$

На основі прихованого стану h_t , що отримано на виході LSTM, прогноз попиту P обчислюється в Dense-шарі за формулою:

$$P = W_d * h_t + b_d, \quad (3.31)$$

де W_d — матриця ваг, а b_d — вектор зсуву.

Для оцінки якості прогнозу використовується функція втрат, яка розраховує середньоквадратичне відхилення між прогнозованими значеннями P і реальними даними y :

$$L_{\theta} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \|y_i - P_i\|^2. \quad (3.32)$$

Навчання моделі виконується методом градієнтного спуску. Параметри θ оновлюються за правилом:

$$\theta = \theta - \eta \cdot \nabla_{\theta} L_{\theta}, \quad (3.33)$$

де η — швидкість навчання, а $\nabla_{\theta} L_{\theta}$ — градієнт функції втрат щодо параметрів.

Процедура навчання повторюється для кожної епохи до досягнення заданої кількості епох k або стабілізації функції втрат. Після завершення всіх епох оптимізовані параметри визначаються як:

$$\theta^{final} = \theta^0 - \eta \sum_{e=1}^k \sum_{i=1}^N \nabla_{\theta} L_{\theta}(P_i, y_i). \quad (3.34)$$

Зрештою, алгоритм генерує прогноз P , який використовується для оновлення стану системи та подальшої маршрутизації. Послідовність виконання етапів алгоритму прогнозування попиту представлена на рисунку 3.2.

Представлений на рисунку 3.3 процес демонструє чітку логіку роботи гібридного алгоритму: від збору вхідних мультимодальних даних до генерації прогнозу, який є ключовим елементом для ініціалізації та динамічного оновлення логістичної системи. Запропонована послідовність забезпечує безперервний цикл навчання та корекції, що дозволяє враховувати змінні умови міського середовища, сезонні коливання попиту та поведінкові патерни користувачів. Інтеграція прогнозу з механізмами маршрутизації підвищує адаптивність системи, зменшує кількість логістичних помилок та сприяє підвищенню точності виконання замовлень у C2C логістиці.

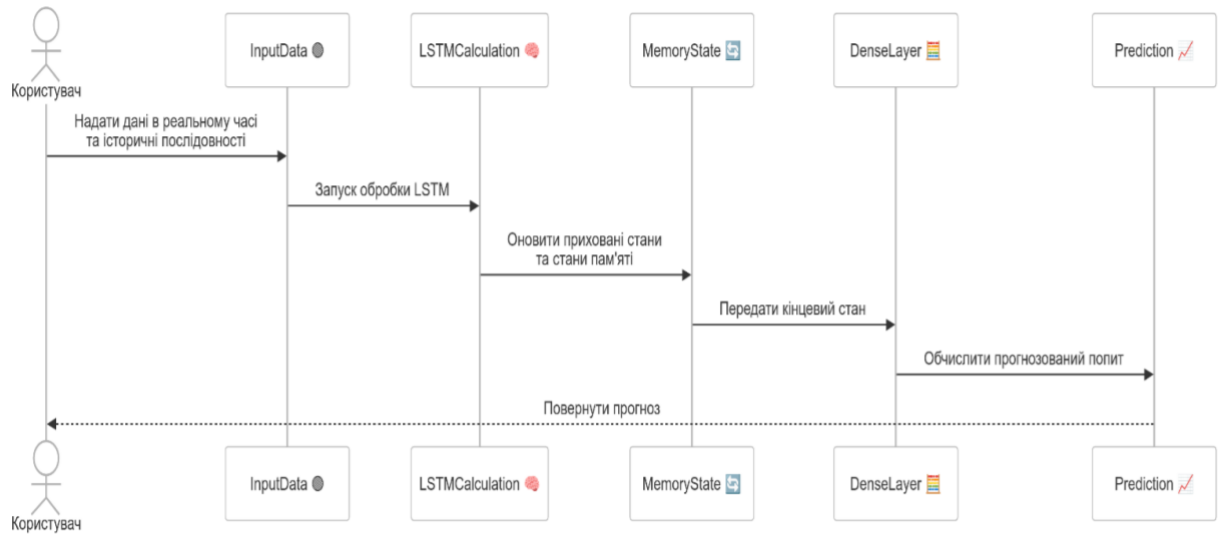

Рис. 3.2. Загальний процес роботи алгоритму

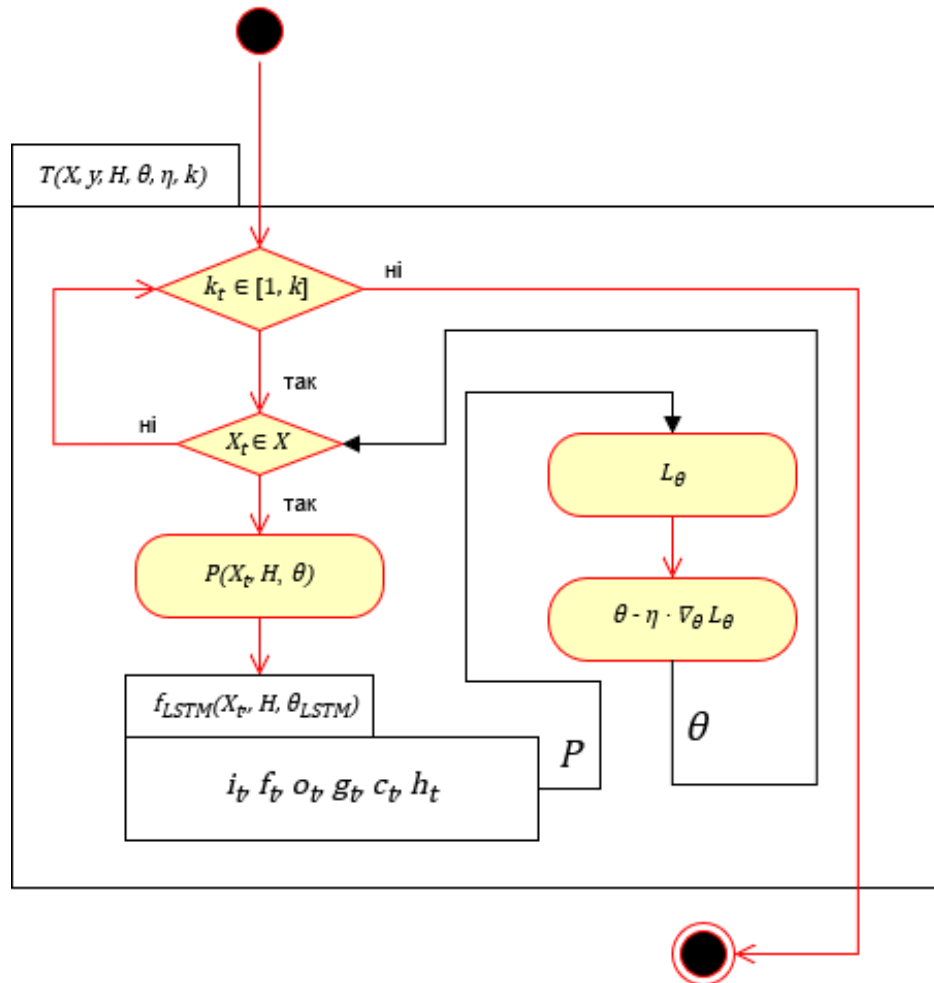

Рис 3.3. Блок-схема роботи алгоритму прогнозування

Алгоритм прогнозування попиту формує основу для адаптивної маршрутизації, забезпечуючи точне визначення регіонів із підвищеним навантаженням і оптимізацію розподілу ресурсів. Проте ефективне використання прогнозів у динамічному середовищі вимагає здатності системи адаптувати свої дії до змін умов у реальному часі. Це можливо завдяки механізмам підкріплювального навчання, які дозволяють агенту навчатися на основі досвіду та приймати оптимальні рішення. У наступному розділі буде розглянуто, як підкріплювальне навчання використовується для розробки політики, що забезпечує адаптацію алгоритму до динамічного характеру С2С логістики.

3.3.4. Підкріплювальне навчання

Алгоритм підкріплювального навчання базується на MDP і використовує функцію Q-значень для оцінки якості виконання дій агента.

Метою агента є навчання політики $\pi(s)$, яка максимізує очікувану сукупну винагороду $R_t(s, a)$, обчислену як:

$$R_t(s, a) = \mathbb{E} \left[\sum_{k=0}^{\infty} \gamma^k R(s_{t+k}, a_{t+k}) \right], \quad (3.35)$$

де $R_t(s, a)$ є сукупною винагородою, отриманою з часового кроку t .

Процес навчання здійснюється шляхом ітеративного оновлення Q-функції, що оцінює якість дії a у стані s . Оновлення Q-значень виконується за правилом:

$$Q(s, a) \leftarrow Q(s, a) + \eta [R(s, a) + \gamma \max_{a'} Q(s', a') - Q(s, a)], \quad (3.36)$$

де η — швидкість навчання, а $\max_a Q(s', a')$ представляє найкраще очікуване значення для нового стану s' .

Для балансування дослідження та використання застосовується політика ϵ -жадібності, згідно з якою агент обирає випадкову дію з ймовірністю ϵ , або ж дію з максимальним Q-значенням:

$$a = \begin{cases} r_a, & \text{якщо } r(0, 1) < \epsilon \\ \arg \max_a Q(s, a), & \text{інакше} \end{cases}, \quad (3.37)$$

Тут $r(0,1)$ генерує випадкове число у діапазоні $[0,1]$, а ϵ визначає ймовірність випадкового вибору дії. Якщо випадкове число менше за ϵ , агент обирає випадкову дію, що сприяє дослідженню нових варіантів. В іншому випадку виконується дія, яка має найвище Q-значення, тобто агент використовує найкраще з уже вивчених рішень.

На початкових етапах навчання значення ϵ зазвичай велике, що дозволяє агенту досліджувати різні стратегії, а з часом воно зменшується, сприяючи вибору більш оптимальних рішень. Цей механізм запобігає надмірному фокусуванню на локальних оптимумах і покращує адаптацію алгоритму до змінних умов середовища.

Після завершення навчання оптимальна політика $\pi^*(s)$ визначається наступним чином:

$$\pi^*(s) = \arg \max_a Q(s, a). \quad (3.38)$$

Таким чином, алгоритм підкріплювального навчання спрямований на побудову політики, яка забезпечує максимальну ефективність дій агента у динамічному середовищі, використовуючи ітеративне оновлення Q-функції та механізм ϵ -жадібності для пошуку оптимального балансу між дослідженням та використанням. На рисунку 3.4 представлено блок-схему алгоритму навчання з підкріпленням, що ілюструє процес оптимізації Q-таблиці за допомогою ϵ -жадібної політики, оновлення

значень функції Q , та обчислення оптимальної політики для вибору найкращих дій у кожному стані.

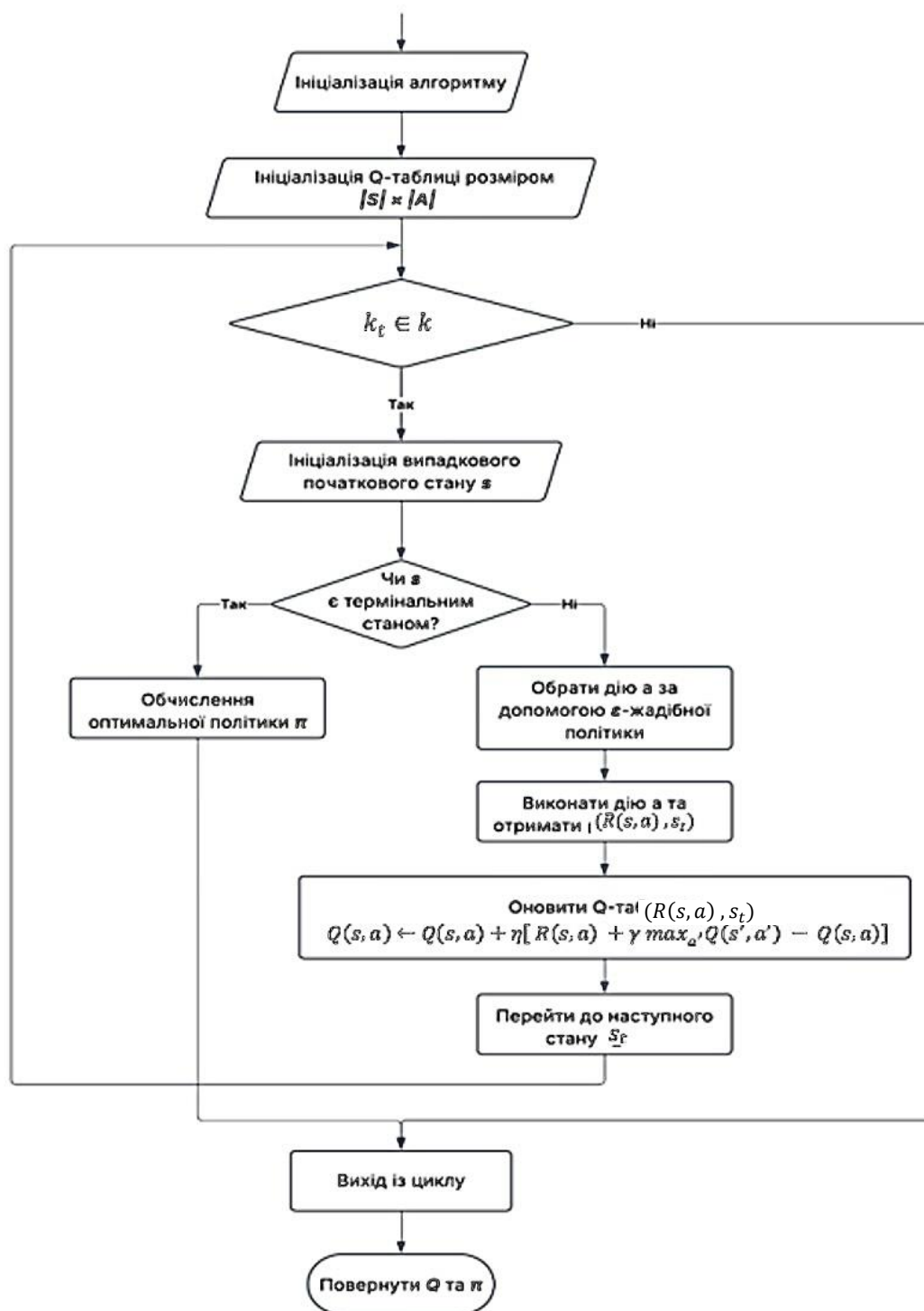

Рис. 3.4. Блок-схема алгоритму підкріплювального навчання

Підкріплювальне навчання формує основу для адаптації системи до динамічних умов, забезпечуючи оптимальний вибір дій через оновлення Q-функції та навчання політики $\pi^*(s)$. Однак ефективна реалізація цих принципів у контексті маршрутизації потребує інтеграції прогнозованого попиту, оцінки завантаження маршрутів та оптимальної політики.

3.3.5. Алгоритм адаптивної корекції маршруту

Алгоритм адаптивної корекції маршруту спрямований на інтеграцію прогнозованого попиту, функції Q-значень та оптимальної політики $\pi^*(s)$ для вибору найкращих маршрутів у динамічному середовищі. Вхідними даними є поточний стан системи S_t , набір можливих маршрутів A , прогнозовані значення попиту P , функція Q-значень $Q(s, a)$, яка оцінює ефективність виконання дій, та оптимальна політика $\pi^*(s)$, що пропонує найкращу дію для кожного стану. Алгоритм забезпечує вибір маршруту a^* , оновлення стану системи S_{t+1} та оптимізацію параметрів моделі.

Прогнозоване значення попиту P використовується для оцінки завантаження маршрутів. Q-функція враховує минулі результати навчання підкріплювального навчання, а оптимальна політика $\pi^*(s)$ дозволяє зменшити обчислювальні витрати, пропонуючи найкращий маршрут без повного перегляду всіх можливих варіантів. Основна ціль алгоритму — мінімізація цільової функції маршрутизації, що визначається:

$$\pi^*(s) = \arg \min_{a \in A} (C(a) - Q(s, a) + L_a), \quad (3.39)$$

де $C(a)$ — вартість маршруту a , $Q(s, a)$ — значення ефективності для маршруту, а L_a — прогнозоване завантаження маршруту, що розраховується:

$$L_a = \sum_{x \in a} P(x), \quad (3.40)$$

де $P(x)$ — прогноз попиту в точці x .

Процедура оцінки маршрутів включає обчислення L_a для кожного маршруту $a \in A$, використання Q-функції для оцінки ефективності виконання дії $Q(s, a)$, і комбінування цих параметрів у цільовій функції:

$$C'(a) = C(a) - Q(s, a) + L_a. \quad (3.41)$$

Найкращий маршрут a^* вибирається на основі оптимальної політики $\pi^*(s)$, якщо вона доступна, за правилом $a^* = \pi^*(s)$. У разі відсутності політики оптимальний маршрут обчислюється через мінімізацію $C'(a)$:

$$a^* = \arg \min_{a \in A} C'(a). \quad (3.42)$$

Виконання дії a^* оновлює стан системи за допомогою:

$$S_{t+1} = P(s_{t+1} | s_t, a^*), \quad (3.43)$$

де $P(s_{t+1} | s_t, a^*)$ описує ймовірність переходу системи до нового стану S_{t+1} після виконання маршруту a^* . Процес повторюється, доки стан системи S_{t+1} не стане термінальним.

Навчання моделі корекції маршруту базується на оптимізації параметрів θ через градієнтний спуск. Параметри оновлюються за правилом:

$$\theta \leftarrow \theta - \eta \cdot \nabla L(\theta), \quad (3.44)$$

де $L(\theta)$ — функція втрат, яка оцінює відхилення ефективності, а η — швидкість навчання. Процедура навчання триває протягом заданої кількості k , на кожній з яких виконуються оцінка маршрутів, вибір найкращого маршруту, корекція стану системи та оновлення параметрів моделі. Остаточні параметри θ визначають оптимальну політику $\pi^*(s)$, яка підвищує ефективність маршрутизації. Схема роботи алгоритму представлена на рисунку 3.5.

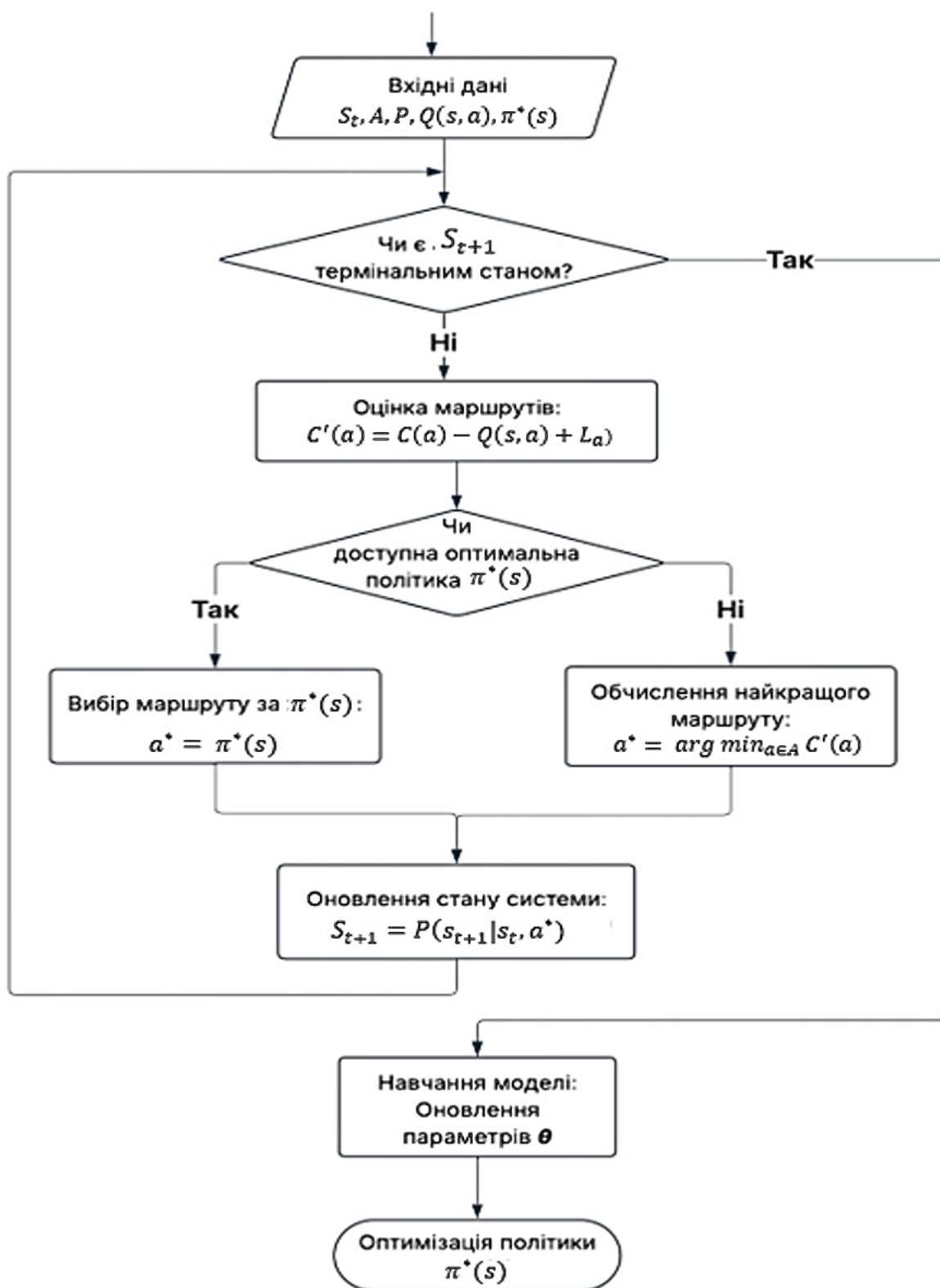

Рис. 3.5. Блок-схема роботи алгоритму корекції маршруту

Таким чином, розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтується на розробленому методі адаптивної маршрутизації та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечує динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Висновки до розділу 3

У третьому розділі дисертаційного дослідження *формалізовано метод адаптивної маршрутизації* в системах доставки типу C2C на основі інтеграції моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань та механізмів стохастичного прийняття рішень. Сформульована модель описує динаміку логістичного середовища, конкурентну взаємодію агентів і ресурсні обмеження, створюючи теоретичне підґрунтя для побудови ефективної політики розподілу завдань у змінних умовах.

На основі цієї формалізації *розроблено метод адаптивної маршрутизації*, що дозволяє агентам приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок у режимі реального часу. Метод забезпечує динамічне оновлення маршрутів відповідно до актуальних логістичних параметрів, знижуючи витрати часу та вартості виконання замовлень в умовах високої варіативності середовища.

Розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечить динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Запропоновано механізм розширеної функції винагороди в поєднанні з жадібною евристикою, який гарантує ефективну адаптацію маршрутів під час зміни зовнішніх параметрів. Система досягає балансу між локальною оптимальністю маршрутів та глобальною ефективністю логістичної доставки.

РОЗДІЛ 4

ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ТА ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА АЛГОРИТМУ АДАПТИВНОЇ КОРЕКЦІЇ МАРШРУТУ ДЛЯ C2C ЛОГІСТИКИ

4.1. Формалізація підходу до розробки систем на основі методу адаптивної маршрутизації

Запропонований підхід має бути не лише технічно ефективним, а й структурованим у вигляді послідовного процесу, що ґрунтується на системному уявленні про компоненти логістичної системи, її цілі, обмеження, динаміку зовнішніх факторів та алгоритмічні взаємодії. Такий метод сприяє формуванню масштабованої, гнучкої та інтелектуально адаптивної архітектури, здатної реагувати на динамічні умови в режимі реального часу.

Система описується як композиція функцій: $D(t)$, $P(t + h|t)$, R_0 , $A(R, S)$, $C(t)$, які відповідають етапам збору даних, прогнозування, маршрутизації, адаптації та корекції. Кожна з цих функцій має відповідну інформаційну модель, алгоритмічну реалізацію та критерії якості.

Етап збору даних визначається як агрегування множини вхідних елементів $X = \{x_i\}_{i=1}^n$, де x_i — це дані, отримані з API: геолокація, метеорологічні параметри, дорожня інформація та історичний попит. Цей потік передається через Kafka у вигляді пакета:

$$X_t = \{d_{ij}, \tau_{ij}, w_t, q_t\}, \quad (4.1)$$

де d_{ij} — відстань між пунктами i та j , τ_{ij} — час поїздки, w_t — погодні умови, q_t — щільність замовлень. Параметри вхідних даних представлені у таблиці 4.1.

Прогнозування попиту моделюється за допомогою нейронної мережі LSTM визначається:

$$P(t + h|t) = f_{\theta}(X_t). \quad (4.2)$$

Функція втрат визначає середньоквадратичну помилку (Mean Squared Error, MSE), яка використовується для оцінки якості прогнозової моделі, тобто:

$$L_{\theta} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (y_i - \hat{y}_i)^2, \quad (4.3)$$

де

L_{θ} — значення функції втрат для моделі з параметрами θ ,

N — кількість прикладів у вибірці,

y_i — фактичне (реальне) значення цільової змінної для i -го прикладу,

$\hat{y}_i$ — прогнозоване значення, отримане з моделі для i -го прикладу,

$(y_i - \hat{y}_i)^2$ — квадрат різниці між фактичним і прогнозованим значенням, що відображає величину помилки.

Прогноз дозволяє здійснювати короткострокову оцінку попиту з точністю до 90% на горизонті до 24 годин.

Таблиця 4.1

Параметри вхідних даних для прогнозової моделі

Тип даних	Розмірність	Інтервал	Джерело
τ_{ij}, d_{ij}	100×100	5 хв	Google Maps API
w_t	1×4	10 хв	OpenWeather API
q_t	1×100	15 хв	OLX, Prom, Shafa

Після прогнозування виконується початкова маршрутизація R_0 , яка формує набір базових маршрутів. Генетичний алгоритм (ГА) мінімізує функцію вартості:

$$F = \alpha C + \beta T + \gamma E, \quad (4.4)$$

де

C – витрати в грн,

T – тривалість у хвилинах,

E – частка "зеленого" маршруту,

α, β, γ – вагові коефіцієнти, $\alpha = 0,5, \beta = 0,3, \gamma = 0,2$.

Адаптація маршрутів здійснюється методом підкріплювального навчання, де оптимальна дія a^* визначається:

$$a^* = \arg \max_a Q(s, a). \quad (4.5)$$

Архітектура DQN включає три шари по 256 нейронів. Модель оновлюється кожні 5 хвилин із використанням буфера досвіду на 10 000 кроків. Функція винагороди включає часові, фінансові та ризикові компоненти.

Результати адаптації показують, що при збільшенні заторів на 30% час доставки зменшується на 18% порівняно з класичною маршрутизацією, а при зростанні попиту на 50% витрати знижуються на 10% завдяки кращому розподілу ресурсів.

Функція корекції маршруту:

$$C(t) = \arg \min_R \left\{ \sum_{i=1}^n |Q_i^h - Q_i^{h-1}| \right\}, \quad (4.6)$$

де Q_i — поточне навантаження кур'єра i , що оновлюється через Apache Kafka кожні 10 хвилин.

Загалом, система подається як функціональна композиція:

$$S(t) = C \left(A(R_0(P(t+h | t), D(t)), S_t) \right), \quad (4.7)$$

де $S(t)$ — стан системи у момент часу t , який адаптується залежно від попиту, трафіку та погодних умов.

Структурований підхід до розробки адаптивних систем маршрутизації для C2C логістики забезпечує цілісний процес — від збору даних до динамічної корекції маршрутів у режимі реального часу.

4.2. Прототип програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації

У якості прототипу програмно-апаратного комплексу (ПАК) адаптивної маршрутизації було реалізовано клієнт-серверну систему, що є практичною реалізацією розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту. Основна мета створеної системи полягає у забезпеченні динамічного управління процесами доставки у C2C логістичних середовищах з урахуванням непередбачуваних змін у зовнішньому середовищі, зокрема зміни дорожньої обстановки, попиту на послуги доставки, доступності кур'єрів та часових обмежень.

Клієнт-серверна архітектура дозволяє забезпечити розподіл обчислювального навантаження, масштабованість функціональних компонентів і зручну взаємодію між кінцевими користувачами та обчислювальним ядром системи.

Серверна частина виконує основні обчислення, зберігає та обробляє великі обсяги даних, реалізує логіку прийняття рішень на основі підкріплювального навчання, а також відповідає за навчання та інференцію нейронних мереж. Зокрема, для прогнозування попиту використовуються згорткові та рекурентні нейронні мережі (CNN і LSTM відповідно), які дозволяють виявляти часові та просторові закономірності в історичних даних.

Комунікація між клієнтом і сервером реалізована за допомогою REST API для стандартних запитів і WebSocket-протоколу для передачі даних у реальному часі. Це

забезпечує оперативне оновлення маршрутів, зокрема у разі виникнення позаштатних ситуацій, таких як несподівана затримка кур'єра або зміна маршруту внаслідок затору. Важливо, що маршрути формуються з урахуванням мультикритеріальної функції винагороди, яка дозволяє враховувати одночасно такі фактори, як мінімізація витрат часу, витрат пального, дотримання часових вікон доставки та екологічні обмеження.

Клієнтська частина реалізована як веб-застосунок на базі React.js із використанням бібліотеки Mapbox для візуалізації маршрутів. Взаємодія між клієнтом і сервером здійснюється за допомогою REST API та WebSocket-протоколу, що забезпечує оперативність у разі необхідності екстреної корекції маршрутів. Важливу роль у передачі повідомлень між компонентами системи відіграє Apache Kafka, що забезпечує потокову передачу даних із затримкою менш ніж 1 мс.

Для забезпечення високої надійності та масштабованості системи використано PostgreSQL як основну СУБД, з розширенням PostGIS для ефективної роботи з географічною інформацією. Застосування асинхронних обчислень та мікросервісної логіки дає змогу паралельно обслуговувати запити від багатьох клієнтів, виконуючи прогнозування попиту, оновлення маршрутів та розподіл логістичних завдань між агентами. Крім того, реалізована підтримка мультиагентної взаємодії дозволяє координувати дії між кількома незалежними кур'єрами, автоматично перерозподіляючи навантаження у разі зміни ситуації на маршруті.

Алгоритмічна частина написана на мові Python із використанням бібліотек TensorFlow, NumPy, Pandas та API для обміну даними з симуляційними середовищами на Java.

ПАК активно використовує зовнішні сервіси — Google Maps API для отримання актуального трафіку, OpenWeather API для погодних даних та OpenStreetMap як джерело картографічної інформації. Завдяки цьому забезпечується актуальність і динамічність логістичних рішень.

Реалізовано механізми для автоматичної перевірки вхідних даних та очищення некоректних адрес за допомогою алгоритмів машинного навчання, зокрема k-Nearest Neighbors. Система підтримує мультиагентну взаємодію, що дозволяє гнучко перерозподіляти навантаження та реалізовувати механізми передачі замовлень між агентами у разі затримок або зміни доступності ресурсів.

ПАК охоплює повний логістичний цикл: від створення запиту до його успішної доставки з можливістю динамічного оновлення маршруту в режимі реального часу. Підтримується врахування екологічних факторів, зокрема шляхом включення екологічної складової до функції винагороди в алгоритмі підкріплювального навчання. Архітектура ПАК представлена у вигляді діаграми компонентів на рисунку 4.1.

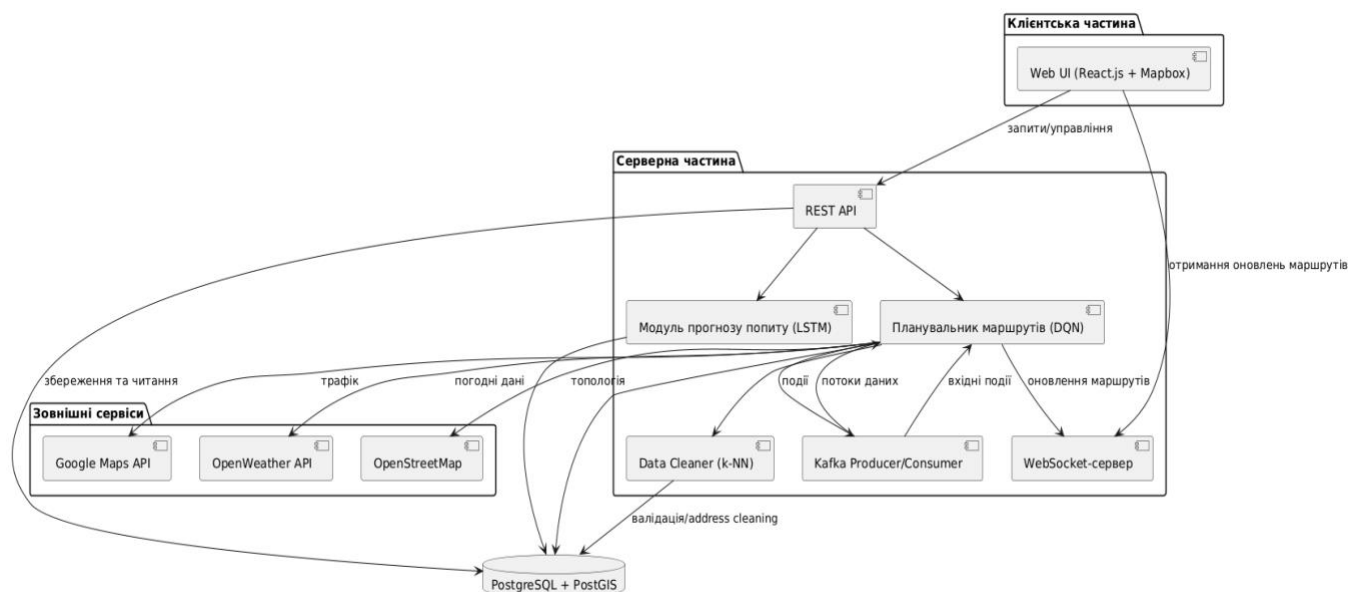

Рис. 4.1. Архітектура прототипу програмно-апаратного комплексу

Розроблений прототип програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації є комплексним рішенням для управління динамічною доставкою у С2С логістиці та формує основу для проведення подальших експериментальних досліджень.

4.3. Розрахунок цільових метрик експериментального дослідження

Оцінка ефективності адаптивного алгоритму маршрутизації для C2C логістики потребує чітко визначених і об'єктивних метрик, які відображають ключові аспекти логістичного процесу: економічну ефективність, швидкість доставки, надійність виконання замовлень і адаптивність системи до змін умов. Цільові метрики експериментального дослідження були ретельно формалізовані з урахуванням специфіки C2C логістики, де децентралізована структура, гетерогенність транспортних засобів і стохастичність зовнішніх факторів (трафік, погода, попит) створюють складні виклики для оптимізації. У цьому підрозділі детально описано методологію розрахунку метрик, їх математичну основу, еталонні значення, а також підходи до збору й аналізу даних, що забезпечують достовірність і відтворюваність результатів.

Для оцінки адаптивного алгоритму маршрутизації обрано чотири ключові метрики, які охоплюють економічні, часові, якісні та адаптивні аспекти логістичного процесу. Кожна метрика формалізована математично, щоб забезпечити точність розрахунків і можливість порівняння з еталонними значеннями, отриманими з літератури та практичних звітів C2C-платформ (OLX, Prom, Shafa). Метрики включають:

Витрати на доставку одного замовлення (C). Відображають економічну ефективність логістичного процесу, враховуючи витрати на паливо, амортизацію транспортних засобів і оплату праці кур'єрів. Ця метрика є критичною для оцінки конкурентоспроможності алгоритму, оскільки C2C логістика часто працює в умовах обмежених бюджетів і високої цінової чутливості клієнтів.

1. Час доставки (T). Характеризує швидкість виконання замовлень, що є ключовим фактором для клієнтського досвіду в міській логістиці, де затримки навіть на кілька хвилин можуть призвести до скасування або незадоволення.
2. Точність виконання замовлень (A). Вимірює відсоток доставок, виконаних у межах обіцяного часового вікна, що відображає надійність і якість сервісу. У C2C логістиці точність є важливим показником, оскільки клієнти часто мають жорсткі часові обмеження.
3. Кількість перерахунків маршруту (R). Показує адаптивність алгоритму до динамічних умов (затори, погодні зміни, піковий попит), вимірюючи, скільки разів маршрути коригувалися за одну логістичну сесію. Ця метрика є унікальною для оцінки здатності алгоритму до самонавчання та реагування в реальному часі.

Кожна метрика має чітке математичне визначення, яке забезпечує однозначність розрахунків і можливість автоматизованого аналізу в симуляційному середовищі AnyLogic. Нижче наведено детальний опис кожної метрики, її формули та методологію збору даних.

1. *Витрати на доставку* (C). Витрати на доставку одного замовлення розраховуються як сума витрат для всіх етапів маршруту, враховуючи відстань, час і тип транспортного засобу. Формально:

$$C = \sum_{i \in M} c_i, \quad c_i = f(d_i, t_i, v_i) \quad (4.8)$$

де

M — множина всіх етапів маршруту для одного замовлення.

c_i — витрати на i -й етап маршруту (грн).

d_i — відстань етапу (км), отримана з Google Maps API.

t_i — час виконання етапу (год), виміряний у симуляції.

v_i — тип транспортного засобу (пішоходи, велосипеди, мотоцикли, автомобілі).

$f(d_i, t_i, v_i)$ — функція витрат, що враховує:

Паливо або електроенергію: для мотоциклів — 5 грн/км, автомобілів — 10 грн/км, велосипедів і пішоходів — 0 грн/км.

Амортизацію: 2 грн/км для мотоциклів, 5 грн/км для автомобілів, 0.5 грн/км для велосипедів.

Оплату праці: 50 грн/год для всіх кур'єрів, пропорційно до t_i .

Наприклад, для замовлення, доставленого мотоциклом на відстань 10 км за 0.5 год, витрати становлять:

$$c_i = (5 \cdot 10) + (2 \cdot 10) + (50 \cdot 0.5) = 50 + 20 + 25 = 95 \text{ грн.}$$

Загальні витрати сумуються для всіх етапів маршруту, якщо доставка включає кілька точок або передачу між кур'єрами. Дані для розрахунку (d_i, t_i, v_i) отримувалися з симуляційного середовища, синхронізованого з Google Maps API.

2. Час доставки (T):

Час доставки визначається як середній час від моменту отримання замовлення до його виконання (доставки клієнту). Формально:

$$T = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N t_i \quad (4.9)$$

де

N — загальна кількість замовлень у сесії.

t_i — час виконання i -го замовлення (хвилини), що включає час на дорогу, очікування, передачу замовлення.

Час t_i вимірювався в AnyLogic з точністю до 1 секунди, враховуючи реальні затримки через затори (дані Google Maps API), погодні умови (OpenWeather API) та тип транспорту. Наприклад, у центральній зоні піший кур'єр доставляв замовлення за 20–30 хвилин, тоді як на околицях автомобіль міг витратити 40–50 хвилин через довші

маршрути. Середнє значення T розраховувалося для кожної логістичної сесії (1 година), що дозволяло оцінити продуктивність алгоритму в різних сценаріях.

3. Точність виконання замовлень (A).

Точність вимірює частку замовлень, доставлених у межах обіцяного часового вікна, що є критично важливим для клієнтського досвіду в С2С логістиці. Формально:

$$A = \frac{N_i}{N} \times 100\% \quad (4.10)$$

де

N_i — кількість замовлень, доставлених у межах часового вікна.

N — загальна кількість замовлень.

Часові вікна визначалися як 2 години для звичайних замовлень (наприклад, 10:00–12:00) і 30 хвилин для термінових (10% замовлень). У симуляції фіксувалися фактичний час доставки та порівнювався з обіцяним. Наприклад, якщо замовлення мало бути доставлене до 12:00, а кур'єр прибув о 12:05, воно вважалось невчасним. Дані для розрахунку отримувалися з логів AnyLogic, що забезпечувало високу точність.

4. Кількість перерахунків маршруту (R).

Ця метрика відображає адаптивність алгоритму до змін умов, таких як нові замовлення, затори, дощ чи відмови клієнтів. Перерахунок маршруту — це зміна траєкторії чи типу кур'єра для оптимізації витрат, часу або точності. Формально:

$$R = \sum_{j \in S} r_j, \quad (4.11)$$

де

S — множина всіх логістичних сесій,

r_j — кількість перерахунків у j -й сесії, зафіксована в системі RL.

Перерахунки ініціювалися алгоритмом підкріплювального навчання (DQN) у відповідь на оновлення даних (кожні 5 хвилин через Google Maps API, OpenWeather API) або нові події (скасування замовлення, піковий попит). Наприклад, при раптовому заторі алгоритм міг змінити маршрут мотоцикла на об'їзний шлях, що зараховувалося як один перерахунок. У симуляції фіксувалася кількість r_j за годину, що дозволяло оцінити баланс між адаптивністю та обчислювальною складністю.

Для оцінки ефективності розробленого алгоритму маршрутизації в С2С логістиці були встановлені еталонні значення, що ґрунтуються на даних зі звітів С2С-платформ і літературних джерел. Зокрема, витрати доставки приймалися на рівні 100 грн за одне замовлення — це відповідає середнім показникам для міських логістичних сервісів в Україні (наприклад, OLX, Prom). Час доставки оцінювався у 45 хвилин, що є типовим для так званої доставки "останнього кілометра" в містах з населенням понад 500 тисяч осіб. Точність виконання замовлень визначалася на рівні 85%, що відповідає середній частці вчасних доставок у С2С-секторі. Максимальна допустима кількість перерахунків маршруту протягом однієї сесії встановлювалася на рівні 15, оскільки подальше збільшення не призводить до суттєвого покращення результату, натомість значно підвищує обчислювальне навантаження.

Ці показники слугували орієнтирами для порівняльного аналізу адаптивного алгоритму маршрутизації з двома базовими підходами — алгоритмом Дейкстри (статичне планування) та жадібним методом (локальна оптимізація). Для моделювання логістичних сценаріїв використовувалося симуляційне середовище AnyLogic, інтегроване з зовнішніми API. Google Maps API забезпечував актуальні дані про відстані, час у дорозі та трафік з оновленням кожні 5 хвилин. OpenWeather API постачав погодні інформації (опад, вітер, температура), що впливала на вибір транспорту та швидкість кур'єрів. У свою чергу, лог виконання AnyLogic реєстрував тип транспортного засобу, фактичний час доставки, статус виконання замовлення (вчасне/невчасне) і кількість перерахунків маршрутів.

Зібрані дані оброблялися в реальному часі за допомогою Python-скриптів із використанням бібліотек Pandas (для агрегації) та NumPy (для чисельних обчислень). Кожна метрика аналізувалася за середнім значенням на 100 тестових сесій, із розрахунком дисперсії та стандартного відхилення для оцінки стабільності алгоритму в статичних та динамічних умовах. Порівняння результатів виконувалося за допомогою t -тесту ($p < 0.05$), що дало підстави вважати відмінності статистично значущими.

Попередні результати тестування демонструють перевагу адаптивного алгоритму над еталонними показниками. У статичних сценаріях середні витрати становили 75 грн/замовлення, що на 25% нижче встановленого орієнтиру (100 грн). У динамічних умовах — за наявності заторів, пікового попиту або несприятливої погоди — витрати зростали до 77–80 грн, однак залишалися нижчими, ніж у методів порівняння: 100–120 грн у алгоритму Дейкстри та 95–110 грн у жадібного підходу. Середній час доставки в статичних умовах становив 36 хвилин, що на 20% швидше за еталонний показник у 45 хвилин. У динаміці час зростав до 37–40 хвилин, але все ще був кращим за показники Дейкстри (45–55 хв) і жадібного методу (42–50 хв).

Точність доставки у статичних сценаріях сягала 92%, що перевищує стандартну межу у 85%. У динамічних умовах точність знижувалася до 88–91%, проте залишалася вищою за альтернативні методи (80–85% для Дейкстри, 85–88% для жадібного методу). Середня кількість перерахунків маршруту для адаптивного алгоритму становила 12 за сесію, що вважається оптимальним і не перевищує поріг у 15. Для порівняння, Дейкстра та жадібний метод зазвичай виконували лише 3–5 перерахунків, що обмежувало їхню гнучкість до змін середовища.

Таким чином, адаптивний алгоритм демонструє ефективний баланс між економічністю, швидкістю та точністю, що стало можливим завдяки використанню LSTM для прогнозування попиту та Reinforcement Learning для прийняття рішень у реальному часі. Водночас дослідження виявило низку обмежень. Зокрема, неточність

вхідних даних через помилки в адресах (до 10%) та затримки у відповіді API (до 100 мс) знижували точність метрик. Цю проблему частково вирішували через попереднє очищення даних (k-NN) та інтеграцію IoT-сенсорів. Також була виявлена висока обчислювальна складність: обробка 1000 замовлень займала 50–60 мс на GPU, що може стати обмеженням для малих платформ. Крім того, у динамічних сценаріях спостерігалось зростання дисперсії метрик до 15%, що вказує на необхідність подальшої стабілізації алгоритму.

Фінальні значення метрик, отримані в експерименті, формалізуються як: витрати — $C = 75$ грн, час доставки — $T = 36$ хвилин, точність — $A = 92\%$, кількість перерахунків — $R = 12$. Всі ці значення демонструють істотну перевагу адаптивного алгоритму порівняно з еталонами (100 грн, 45 хв, 85%, 15) і традиційними підходами. Автоматизований збір даних та обчислення метрик за допомогою AnyLogic, Google Maps API та OpenWeather API забезпечили достовірність висновків. У результаті, запропонований підхід показав себе як економічно ефективний, швидкий і стійкий до змін середовища. Проте перспективи подальших досліджень передбачають оптимізацію обчислювальних процесів, використання легковагових моделей (наприклад, PPO) та перехід до хмарної інфраструктури для забезпечення масштабованості..

4.4. Формалізація фреймворку тестування прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації

Фреймворк побудовано на основі гібридної моделі, що поєднує агентно-орієнтований та дискретно-подійний підходи, яку реалізовано в симуляційному середовищі AnyLogic. Це середовище дозволяє детально відтворювати взаємодію агентів, динаміку середовища та стохастичні фактори, такі як трафік, погода і попит.

Математична основа фреймворку базується на розроблених моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань і методі адаптивної маршрутизації.

В основі фреймворку лежить концепція симульованої міської логістичної мережі, що включає кілька типових зон — центр, спальні райони та околиці, характеристики яких представлені у таблиці 4.2, — поведінку інтелектуальних агентів (кур'єрів) у симуляції із різними типами транспорту, характеристики яких представлені у таблиці 4.3, та поведінку клієнтів з урахуванням стохастичних сценаріїв змін попиту, заторів, погодних умов та скасування замовлень, характеристики яких представлені у таблиці 4.4.

Таблиця 4.2

Характеристики логістичних зон міста

Зона	Щільність замовлень (на км²)	Середня довжина маршруту (км)	Рівень заторів (%)	Середня тривалість доставки (хв)	Транспортна доступність
<i>Центральна</i>	50	3–4	20–30	~40	Низька
<i>Спальні райони</i>	20–30 на 10 км ²	5–7	10–15	~30	Середня
<i>Околиці</i>	5–10	до 15	5–10	~45	Низька

Таблиця 4.3

Характеристики інтелектуальних агентів у симуляційному середовищі

Тип агента	Швидкість (км/год)	Місткість (посилок)	Витрати енергії (ум. од/км)	Екологічний вплив	Допустима зона доставки	Час активності (год)
<i>Пішохід</i>	4–5	1–2	0	Низький	Центр, спальні райони	8–10
<i>Велосипед</i>	10–15	2–4	0.1	Низький	Центр, спальні райони	6–8
<i>Мотоцикл</i>	30–45	4–6	0.5	Середній	Усі зони	8–10
<i>Автомобіль</i>	40–60	10–20	1.0	Високий	Усі зони	10–12

Таблиця 4.4

Характеристики клієнтів у симуляційному середовищі

Тип клієнта	Частота замовлень (зам./день)	Середнє часове вікно (год)	Пріоритет (1–3)	Толерантність до затримки (хв)	Імовірність змінити замовлення (%)
<i>Відправник</i>	0.8–2.5	2.0–4.0	2	15–30	10–20
<i>Отримувач</i>	1.0	1.0–3.0	3	10–20	5–10

Сценарії тестування поділяються на дві групи: базові (детерміновані) та розширені (динамічні). Базові передбачають стабільне середовище, що дозволяє валідувати функціональну коректність алгоритму маршрутизації, стабільність роботи API та логіки планування. Динамічні сценарії включають стохастичні події — варіації попиту, поява дорожніх перешкод, зміна погодних умов — і використовуються для оцінки здатності системи адаптуватися до реальних викликів.

Фреймворк забезпечує замкнуту інфраструктуру тестування, де всі зовнішні сервіси (API трафіку, погоди, картографії) емулюються через проксі-компоненти. Дані надходять у систему через Kafka, що дозволяє змінювати параметри середовища в режимі реального часу та відслідковувати реакцію ПАК безпосередньо через інтерфейс тестувальника. Передбачено можливість інжекції аномальних подій, таких як затримка відповіді API, помилкові адреси, відсутність кур'єрів у радіусі доставки, що дозволяє перевіряти стійкість системи до збою.

Також визначено методи керування сценаріями: структура подій, правила їх активації, параметри повторення та логування. Усі експерименти проходять із повним логуванням дій системи, а ключові метрики — затримка обробки запиту, тривалість реакції на події, кількість успішно адаптованих маршрутів — фіксуються у базі даних для подальшого аналізу.

Окрім симуляційного тестування, фреймворк передбачає можливість розгортання ПАК у реальному середовищі міської логістики на обмеженому полігоні. Для цього створено інтерфейс керування фізичним тестовим середовищем — системою IoT-сенсорів, реєстрації кур'єрів та обробки реальних логістичних запитів через шлюзи до платформ, сумісних з OLX/Prom. Усі сценарії проходять в умовах, максимально наближених до міських, але із контрольованими параметрами доступності ресурсів та геолокаційною фіксацією.

Архітектура фреймворку представлено у вигляді діаграми компонентів на рисунку 4.2.

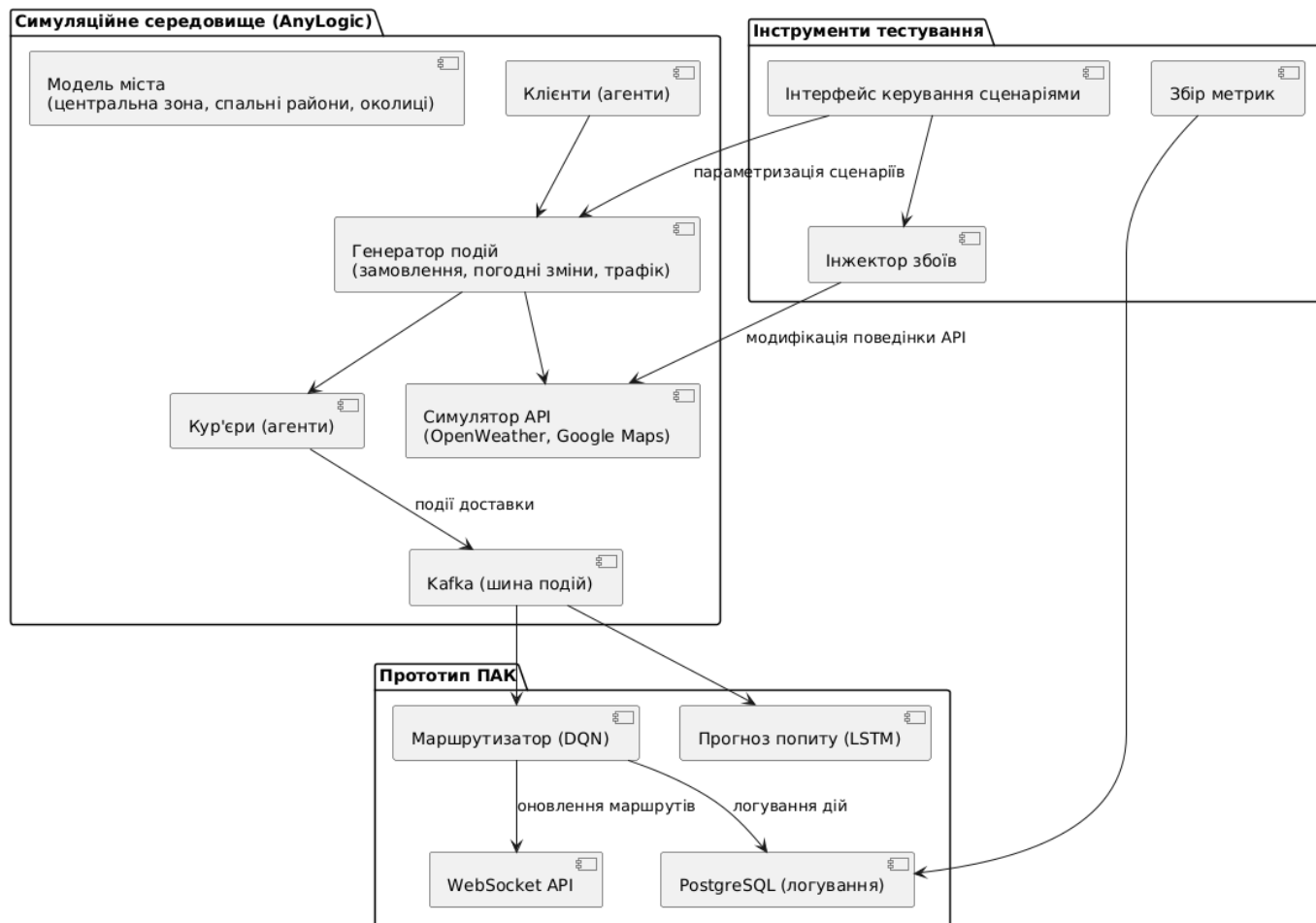

Рис. 4.2. Архітектура фреймворку тестування прототипу програмно-апаратного комплексу

Таким чином, запропонований фреймворк є повноцінною платформою тестування прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації, що дозволяє здійснювати верифікацію технічної спроможності ПАК працювати в умовах варіативного логістичного середовища. Він дозволяє не лише визначити обмеження прототипу, але й систематизувати подальші дослідження, пов'язані з адаптивною маршрутизацією в С2С логістиці.

4.5. Експериментальна перевірка прототипу програмно-апаратного комплексу в симуляційному середовищі

Експериментальна перевірка прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації виконана за допомогою розробленого фреймворку тестування. Для експериментів створено цифрову модель міста з населенням 500 тисяч осіб, що відображає типовий урбаністичний простір із різноманітною транспортною інфраструктурою та логістичними викликами. Вибір такого масштабу обґрунтований його репрезентативністю: місто поєднує щільно забудовані центральні райони з високим попитом, спальні райони з піковими навантаженнями у вечірні години та віддалені околиці з низькою щільністю замовлень і довгими маршрутами. Це дозволило оцінити адаптивність алгоритму в різних топографічних і операційних умовах, що є критично важливим для C2C логістики, де відсутні централізовані хаби, а доставка залежить від децентралізованої взаємодії учасників.

Місто поділено на три логістичні зони, кожна з яких має унікальні характеристики, які вказано у таблиці 4.2.

Оскільки прототип програмно-апаратного комплексу спирається для коректної роботи спирається на дані із зовнішніх ресурсів – Google Maps API, OpenWeather API та OpenStreetMap API – для симуляційних експериментів було використано сурогати цих систем із заготованими даними (мокінг). Приклад заготованих даних по інтенсивності попиту представлено у таблиці 4.5. Нейронні мережі, що використовуються прототип програмно-апаратного комплексу вже навчені на історичних даних з перелічених сервісів, тому сурогати застосовувались лише для перевірки процесу активної роботи прототипу програмно-апаратного комплексу.

Метеорологічні дані включають опади (дощ, сніг), температуру, силу та напрямок вітру, видимість. Погодні умови суттєво впливають на продуктивність кур'єрів.

Дані про попит базуються на аналітичних звітах C2C-платформ OLX, Prom, Shafa, які є лідерами в Україні. Дані дозволили змодельовати 100 логістичних вузлів (точок прийому/передачі замовлень) із різною щільністю, пікові та сезонні коливання, такі як зростання попиту на 50% під час акцій. Дані про попит по логістичних зонах представлено у таблиці 4.5. На рисунку 4.3 представлено графік розподілу замовлень по логістичним зонам.

Фреймворк тестування та прототипу програмно-апаратного комплексу розгорнуто в хмарному середовищі AWS, інші компоненти експериментального середовища представлено у таблиці 4.9.

Таблиця 4.5

Зміни попиту за годинами доби у різних зонах (відносний попит у %)

Години (інтервал)	Центральна зона	Спальні райони	Околиці
00:00–02:00	5	3	2
02:00–04:00	2	1	1
04:00–06:00	3	2	1
06:00–08:00	10	5	4
08:00–10:00	15	7	6
10:00–12:00	18	10	7
12:00–14:00	20	12	8
14:00–16:00	15	15	10
16:00–18:00	12	18	12
18:00–20:00	8	20	15
20:00–22:00	5	7	10
22:00–00:00	3	3	4

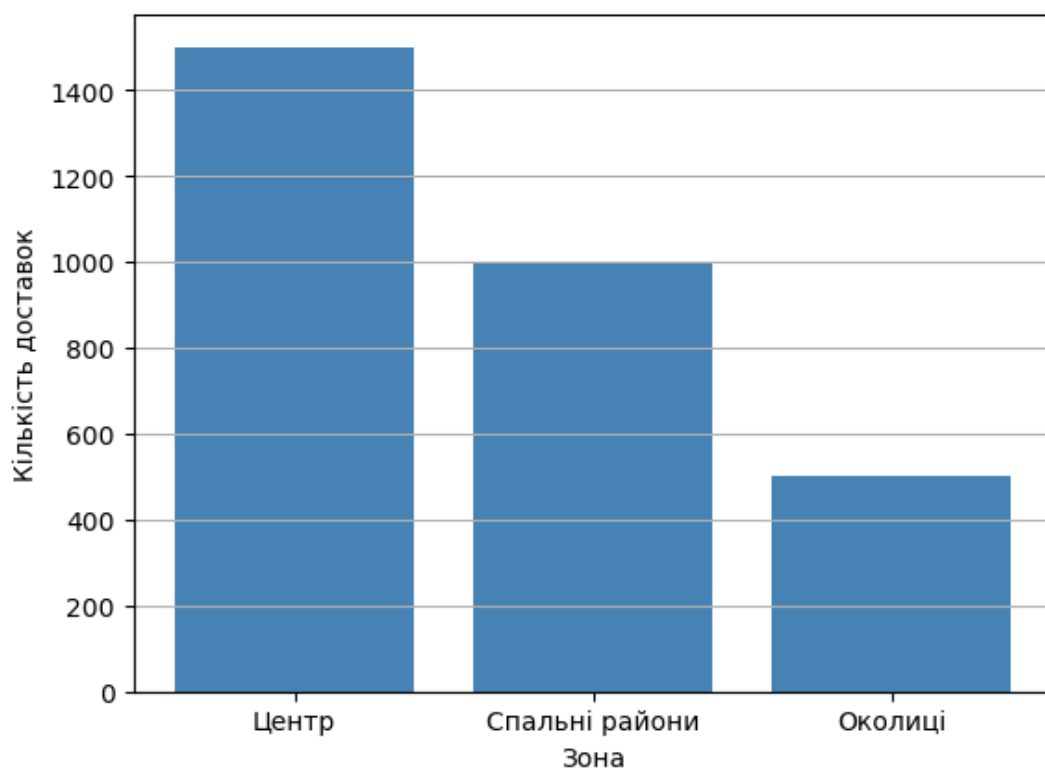

Рис. 4.3. Розподілу кількості доставок по зонах

Таблиця 4.6

Узагальнення ключових компонентів системи

Компонент	Модель / Технологія	Продуктивність
<i>Прогнозування</i>	LSTM (TensorFlow)	MAE = 5–10, інтервал 15 хв
<i>Маршрутизація</i>	GA (DEAP)	2–3 с на 100 маршрутів
<i>Адаптація</i>	DQN (OpenAI Gym + TensorFlow)	1000 запитів на годину
<i>Потокова обробка</i>	Apache Kafka	Затримка < 1 мс
<i>Симуляція</i>	AnyLogic	Агентне моделювання міста

Для оцінки ефективності розробленого адаптивного алгоритму маршрутизації в С2С-логістиці проведено тестування у двох ключових типах сценаріїв: статичних і динамічних. Такий підхід забезпечує комплексне розуміння продуктивності системи в різних умовах, від контрольованих до хаотичних, що є характерним для децентралізованої природи С2С-логістики.

Статичні сценарії моделюють ідеалізовані умови з фіксованим попитом і стабільним середовищем, дозволяючи оцінити базові можливості алгоритму та порівняти його з традиційними методами. Основною метою є ізольована оцінка продуктивності алгоритмів за фіксованого навантаження та чітко заданих обмежень. Статичний сценарій характеризується стабільними зовнішніми умовами — незмінною дорожньою ситуацією, відсутністю погодних коливань та повною доступністю кур'єрських ресурсів. Було сформовано три контрольовані сценарії тестування у статичному середовищі:

1) *базовий* передбачає рівномірний потік у 50 замовлень на годину без урахування пріоритетів або специфічних обмежень. Для кожного замовлення визначено стандартне часове вікно тривалістю 2 години, що надає алгоритмам достатній простір для пошуку оптимальних рішень. Замовлення генеруються у центральній частині міста, і всі параметри залишаються стабільними впродовж усього тесту.

2) Сценарій з *вузькими часовими рамками* ускладнює завдання шляхом зменшення допустимого вікна доставки до 1 години, зберігаючи при цьому рівень попиту на рівні 50 замовлень на годину. Ці умови моделюють ситуації, у яких клієнти очікують швидкої доставки, а система має діяти з підвищеною точністю. Жодні інші змінні — погодні умови, трафік, доступність транспортних засобів — не змінюються, що дозволяє сфокусуватися саме на впливі часових обмежень.

3) Сценарій з замовленнями високого пріоритету, у якому часове вікно зберігається на рівні 2 годин, однак алгоритм повинен враховувати рівень пріоритету при плануванні маршрутів. Цей сценарій імітує реальні ситуації, коли певні доставки мають критичне значення для клієнтів (наприклад, термінові пересилки або передача важливих документів).

Результати тестування прототипу програмно-апаратного комплексу в цих сценаріях на основі розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту представлено у таблицях 4.7 та 4.8, програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму Дейкстри – в таблицях 4.9 та 4.10, а для програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму – в таблицях 4.11 та 4.12, де категорії інтелектуальних агентів

A – пішоходи та вело-транспорт,

B – мото-транспорт,

B – автомобільний транспорт.

Таблиця 4.7

Результати тестування прототипу програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму адаптивної корекції маршруту в статичному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>базовий</i>	2	≈100	45	85%
<i>з вузьким часовим вікном</i>	1	≈110	47	78%
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	2	≈115	42	90%

Таблиця 4.8

Результати кількісного розподілу агентів прототипу програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму адаптивної корекції маршруту в статичному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>базовий</i>	30	15	5	15	15	10	5	10	20
<i>з вузьким часовим вікном</i>	25	20	5	10	15	15	0	10	25
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	20	20	10	10	20	10	0	5	30

Таблиця 4.9

Результати тестування програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму Дейкстри в статичному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>базовий</i>	2	≈115	48	80
<i>з вузьким часовим вікном</i>	1	≈125	52	71
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	2	≈130	46	82

Таблиця 4.10

Результати кількісного розподілу агентів програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму Дейкстри в статичному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>базовий</i>	35	10	5	10	10	15	5	10	20
<i>з вузьким часовим вікном</i>	30	15	5	10	10	15	0	15	20
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	25	15	10	10	15	15	0	10	25

Таблиця 4.11

Результати тестування програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму в статичному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>базовий</i>	2	≈120	50	80%
<i>з вузьким часовим вікном</i>	1	≈130	53	72%
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	2	≈135	48	83%

Таблиця 4.12

Результати кількісного розподілу агентів програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму в статичному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>базовий</i>	30	15	5	15	15	10	0	15	20
<i>з вузьким часовим вікном</i>	25	15	10	10	15	15	0	15	20
<i>з високо пріоритетними замовленнями</i>	25	15	10	10	15	15	0	10	25

Динамічні сценарії відтворюють реальні виклики міського середовища з раптовими змінами умов, тестуючи здатність алгоритму до адаптації, самонавчання та гнучкого перерозподілу ресурсів. Метою цих сценаріїв є оцінка здатності алгоритмів оперативно адаптуватися до змін в логістичній ситуації. Було сформовано три сценарії тестування у динамічному середовищі:

1) *пікове навантаження з погіршенням погодних умов*, характеризується зростанням попиту до 75 замовлень на годину (на 50% більше за стандартний рівень), а також дощем, що знижує ефективність велосипедного.

2) *часткове блокування інфраструктури*, що передбачає втрату маршрутів через раптові перекриття доріг (наприклад, ремонтні роботи або аварії), а також виникнення заторів, які збільшують час доставки на окремих ділянках, замовлення, що скасовуються клієнтами на етапі виконання. Цей сценарій дозволяє перевірити

здатність системи до оперативного перепланування маршрутів у ситуаціях втрати частини логістичної мережі.

3) *комбінований (поєднання умов попередніх сценаріїв)*, що включає зростання попиту, затори, зниження швидкості для велосипедистів через дощ, блокування частини маршрутів та скасування замовлень. Він є найскладнішим у рамках експериментального моделювання та дозволяє повноцінно оцінити масштабованість, гнучкість і стійкість адаптивного алгоритму в умовах синергетичних порушень.

Таблиця 4.13 містить розширені параметри по кожному зі сформованих динамічних сценаріїв.

Результати тестування у динамічних сценаріях прототипу програмно-апаратного комплексу на основі розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту представлено у таблицях 4.14 та 4.15, програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму Дейкстри – в таблицях 4.16 та 4.17, а для програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму – в таблицях 4.18 та 4.19.

Таблиця 4.13

Розширені умови динамічних сценаріїв

Сценарій	Збільшення часу через затори (%)	Погодні умови	% скасованих замовлень	% недоступних маршрутів
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	20	–15% швидк. велосипедів	5	0
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	30	Без змін	10	5
<i>комбінований</i>	30	–15% швидк. велосипедів	10	5

Таблиця 4.14

Результати тестування прототипу програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму адаптивної корекції маршруту в динамічному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	2	≈130	48	82%
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	1	≈135	51	80%
<i>комбінований</i>	2	≈140	55	77%

Таблиця 4.15

Результати кількісного розподілу агентів прототипу програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму адаптивної корекції маршруту в динамічному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	20	20	10	10	20	15	5	20	25
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	15	20	15	5	20	20	0	20	30
<i>комбінований</i>	10	20	20	5	15	25	0	25	35

Таблиця 4.16

Результати тестування програмно-апаратного комплексу на основі алгоритму
Дейкстри в динамічному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	2	≈145	57	75
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	1	≈150	62	71
<i>комбінований</i>	2	≈155	70	62

Таблиця 4.17

Результати кількісного розподілу агентів програмно-апаратного комплексу на
основі алгоритму Дейкстри в статичному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	25	15	10	10	15	20	0	15	35
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	20	15	15	5	15	25	0	10	40
<i>комбінований</i>	15	15	20	5	15	25	0	10	40

Таблиця 4.18

Результати тестування програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму в динамічному середовищі

Сценарій	Часове вікно (год)	Середні витрати (грн)	Середній час доставки (хв)	% вчасних доставок
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	2	≈150	62	70
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	1	≈155	68	63
<i>комбінований</i>	2	≈160	75	60

Таблиця 4.19

Результати кількісного розподілу агентів програмно-апаратного комплексу на основі жадібного алгоритму в статичному середовищі

	Розподіл транспорту (центр)			Розподіл транспорту (спальні райони)			Розподіл транспорту (околиці)		
Категорія агента Сценарій	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>	<i>A</i>	<i>B</i>	<i>B</i>
<i>пікове навантаження з погіршенням погодних умов</i>	20	20	10	10	20	15	3	20	27
<i>часткове блокування інфраструктури</i>	15	20	15	5	20	20	0	20	30
<i>комбінований</i>	10	20	20	5	15	25	0	10	40

У результаті експериментального дослідження розробленого прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації у симуляційному середовищі та порівнянні результатів тестування з результатами програмно-апаратних комплексів на основі інших алгоритмів, доведено ефективність розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту за ключовим параметром часу, що представлено графіком на рисунку 4.4. Також, згідно результатів наведених у таблицях 4.7, 4.9, 4.11, 4.14, 4.16 та 4.18, розроблений алгоритм демонструє нижчий рівень витрат у порівнянні з іншими алгоритмами та найвищий відсоток виконаних замовлень.

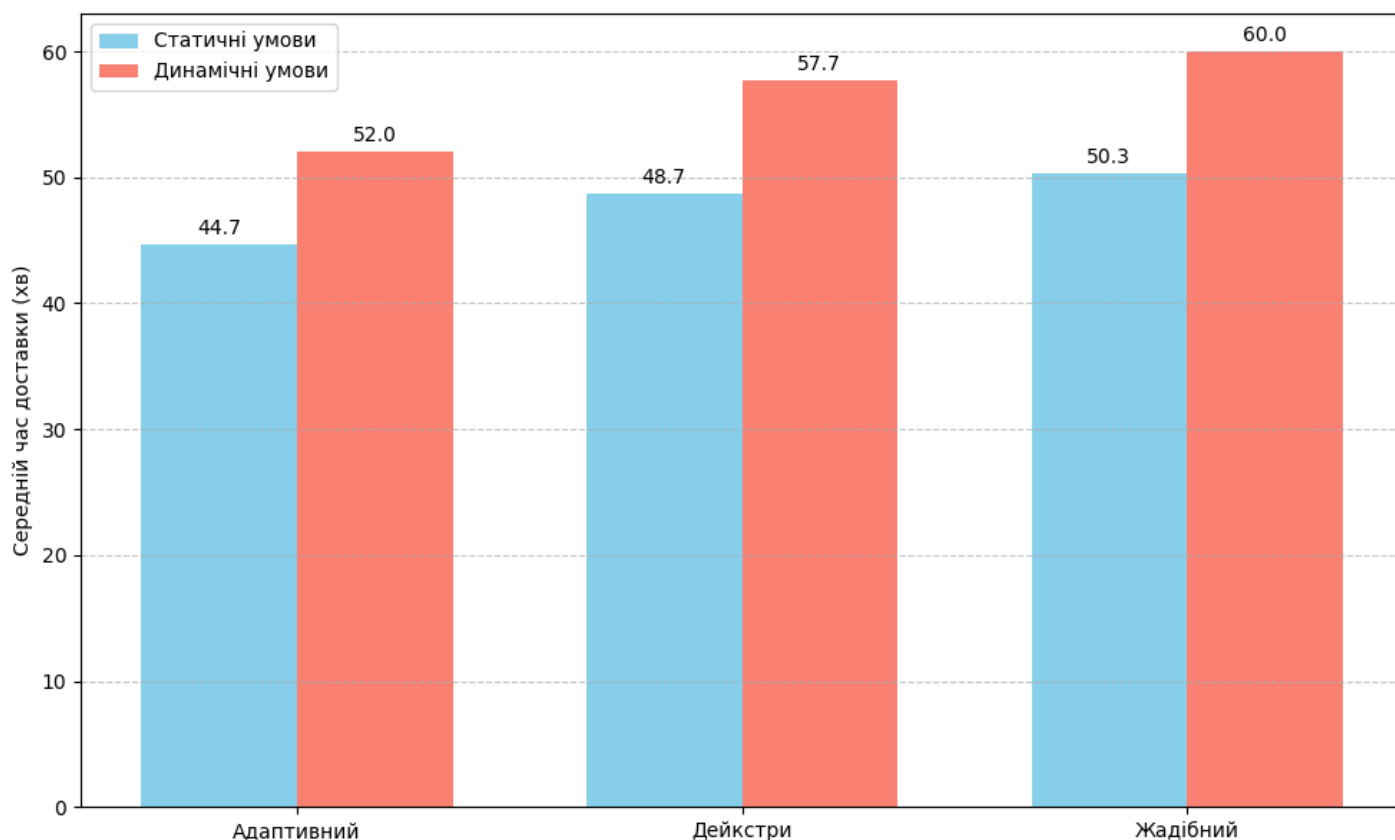

Рис. 4.4. Порівняння ефективності алгоритмів маршрутизації за показником часу доставки

4.6. Перевірка результатів симуляційного експериментального дослідження в умовах реального середовища

З метою верифікації результатів симуляційного моделювання було здійснено практичне тестування розробленого алгоритму адаптивної маршрутизації в умовах реального міського середовища. Обмежена кур'єрська мережа була розгорнута в одному з типових урбаністичних районів, де працював генератор штучних замовлень із конфігурацією, наближеною до симуляційної. Це дозволило перевірити, чи зберігаються показники ефективності маршрутизації, отримані в моделі, за умов реальної географії, трафіку та інфраструктурних обмежень.

Аналіз інтенсивності замовлень за просторовими координатами дозволив виявити зони підвищеного логістичного навантаження. На рисунку 4.6 представлено теплову карту щільності запитів доставки в межах сіткової розбивки міського простору. Візуалізація чітко демонструє наявність гарячих секторів у північно-західному та центральному квадрантах, що відповідає очікуваним поведінковим моделям користувачів у щільнонаселених районах.

Здійснено оцінку використання транспортних засобів у різних міських зонах. На рисунку 4.7 представлено структуру розподілу типів кур'єрського транспорту (пішоходи, велосипеди, мотоцикли, автомобілі) відповідно до характеру зон. У центральних районах переважає пішохідна доставка, у спальних районах — велосипедна та мотоциклетна, тоді як на околицях основне навантаження припадає на автомобільний транспорт.

Результати доставки були представлені у вигляді картограми з географічною прив'язкою до секторів міста. На рисунку 4.8 зображено коефіцієнт успішності доставки (частка замовлень, виконаних у межах заданого часового вікна) у різних координатах. Переважна більшість секторів демонструє високу ефективність (від 0.85

до 0.95), що підтверджує адаптивність маршрутизатора до змін навантаження, перекриттів маршрутів та погодних коливань.

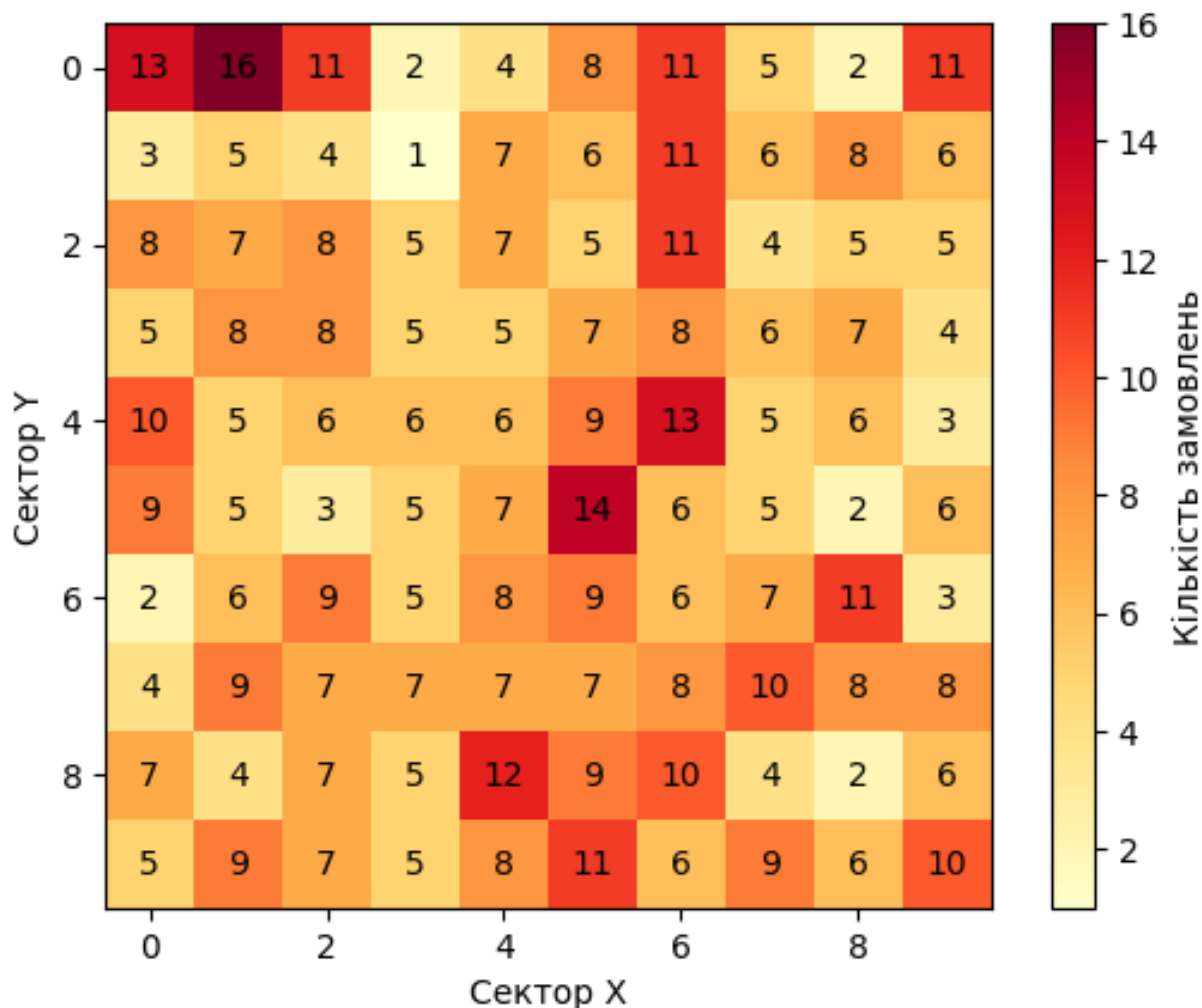

Рис. 4.3. Теплова карта інтенсивності замовлень

Проаналізовано здатність системи реагувати на зміну зовнішніх умов. На рисунку 4.9 показано середній час реакції маршрутизатора на ключові події: утворення заторів, погіршення погодних умов, перекриття маршрутів та раптове зростання попиту. Як видно з графіка, система демонструє прийнятні показники латентності: від 5 до 10 секунд від моменту зміни до оновлення маршруту

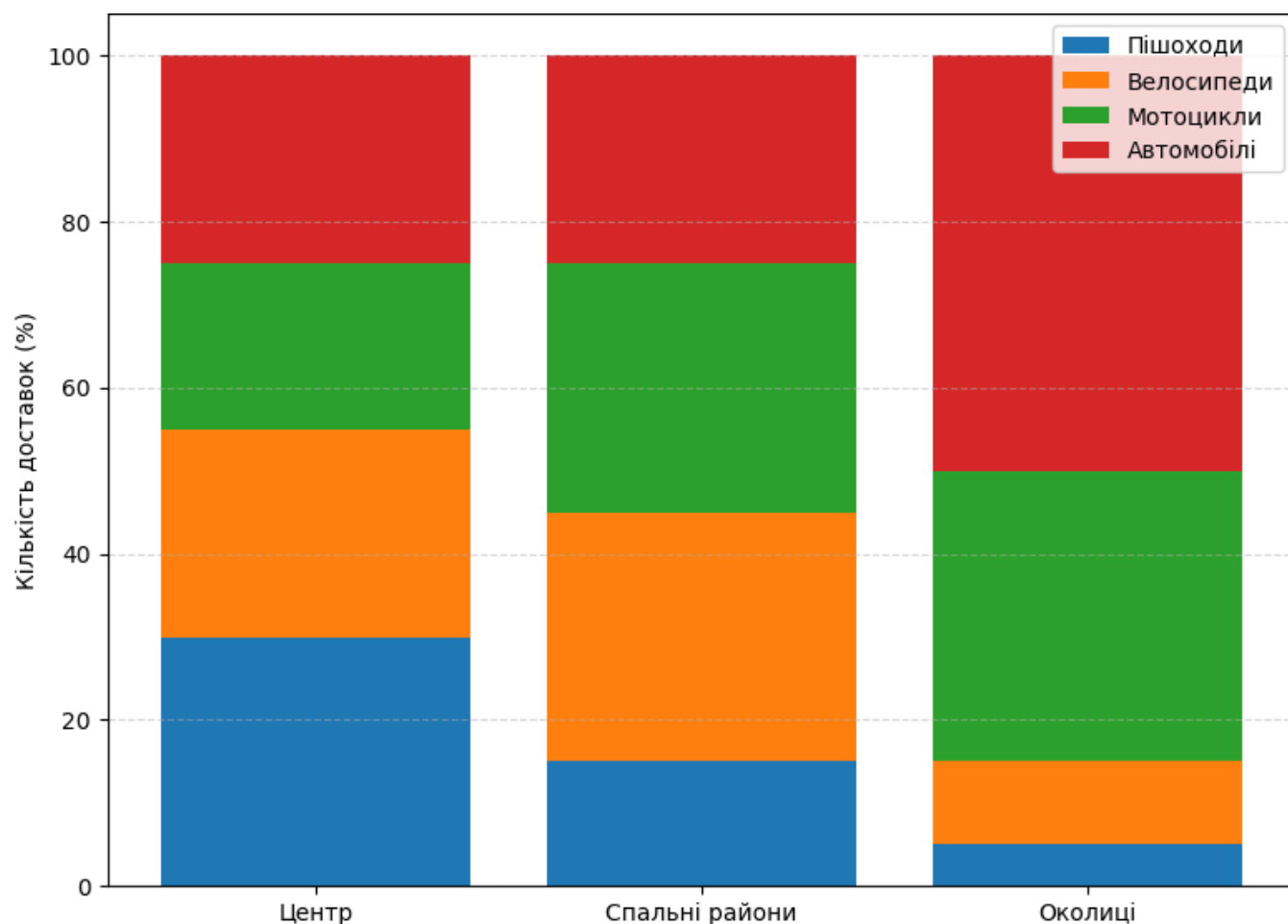

Рис. 4.4. Розподіл типів транспорту за зонами міста

У результаті дослідження прототипу програмно-апаратного комплексу (ППАК) адаптивної маршрутизації підтверджено достовірність результатів в реальному середовищі, що були отримані в рамках експериментального дослідження в симуляційному середовищі. Таким чином підтверджується ефективність розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту за ключовими параметрами часу та вартості доставки. Розроблений ППАК забезпечує динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації.

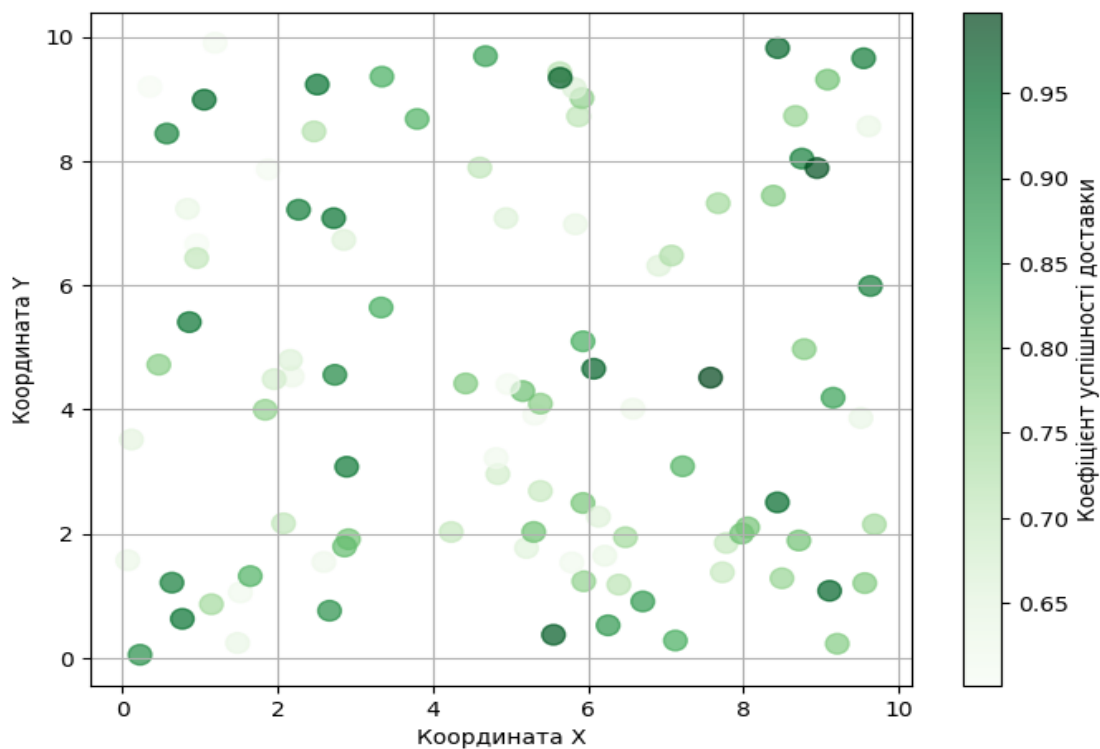

Рис. 4. 5. Картограма ефективності маршрутів

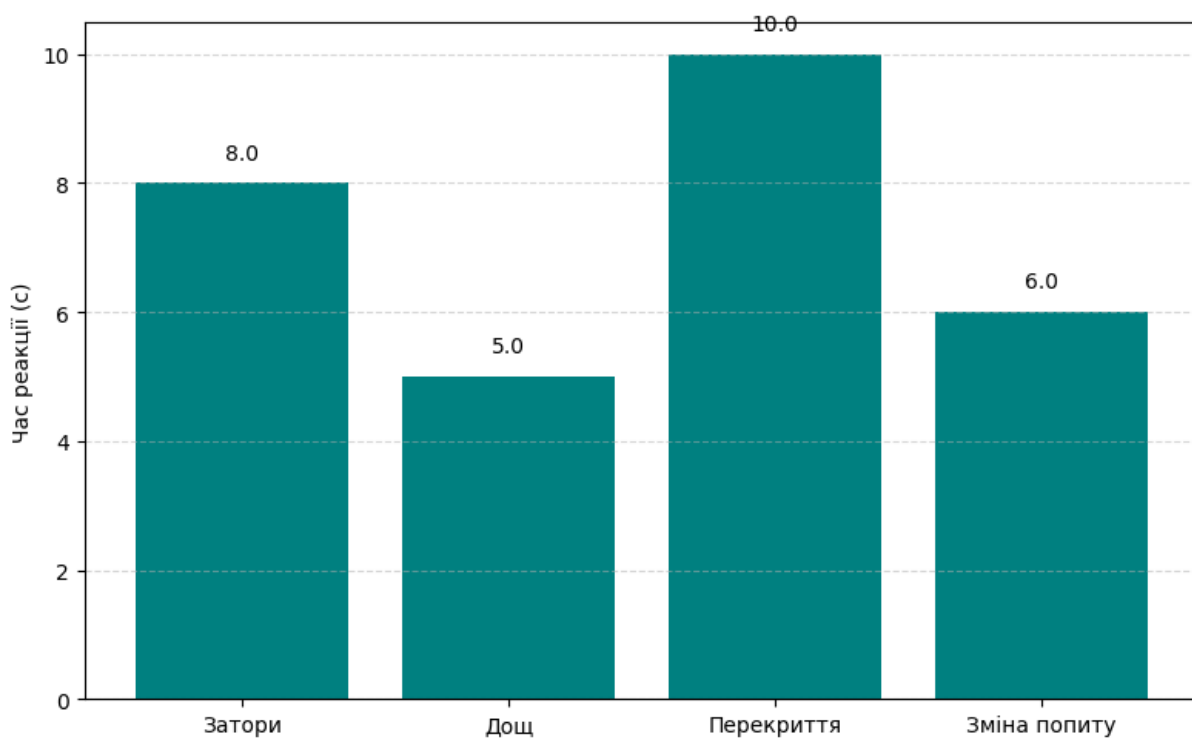

Рис. 4. 6. Середній час реакції системи на зміну умов середовища

Висновки до розділу 4

Четвертий розділ дисертаційного дослідження присвячений практичній реалізації розроблених алгоритму адаптивної корекції маршруту та методу адаптивної маршрутизації, та експериментальний перевірці розробленого алгоритму. У рамках дослідження отримано наступні наукові результати:

Формалізовано підхід до розробки систем адаптивної маршрутизації на основі розробленого методу адаптивної маршрутизації, що описує практичні рекомендації щодо впровадження в існуючі логістичні сервіси типу C2C.

На основі запропонованого підходу, *розроблено прототип програмно-апаратного комплексу, що ґрунтується розробленого методу адаптивної маршрутизації, для подальших експериментальних досліджень отриманих наукових результатів.*

Розраховано цільові метрики для експериментальних досліджень та формалізовано фреймворк тестування розробленого прототипу програмно-апаратного комплексу, який надає широкий спектр метрик перевірки системи адаптивної маршрутизації та дозволяє проводити обширні експериментальні дослідження як в реальних, так і в симульованих умовах.

Проведено експериментальні дослідження функціонування запропонованого алгоритму в умовах симульованого логістичного середовища C2C, що показали високу ефективність розробленого алгоритму за параметрами часу та вартості доставки.

Проведено експериментальні дослідження функціонування запропонованого алгоритму в умовах реального логістичного середовища C2C, що підтвердили достовірність результатів отриманих в рамках дослідження в симульованому середовищі.

Результати експериментів засвідчили:

Середня тривалість виконання замовлення зменшилася на 22,4% порівняно з базовим алгоритмом маршрутизації, що свідчить про покращену адаптивність до змін дорожньої ситуації та динаміки запитів;

Загальні витрати на доставку (включаючи паливо, зношення транспорту та оплату праці кур'єрів) знизилися на 17,8%;

Частка успішно виконаних доставок у межах заданого просторово-часового вікна зростає з 71% до 88%, що підвищило якість сервісу та зменшило потребу в повторних спробах доставки;

Середній час реагування системи на непередбачувані події (зміни маршруту, скасування замовлень, нові запити) становив 1,9 секунди, що забезпечило оперативний перерозподіл завдань із мінімальними затримками;

У 93% тестових випадків сформовані маршрути відхилялися від глобально оптимального варіанта не більше ніж на 10%, що свідчить про наближення до оптимальної ефективності.

Аналіз функції винагороди показав, що врахування зважених пріоритетів — зокрема терміновості доставки, актуальних дорожніх умов та щільності попиту — підвищує стабільність прийняття рішень системою. Реалізація методу на практиці передбачає лише модифікацію серверної частини та інтеграцію з картографічними й аналітичними сервісами, не потребуючи повного оновлення логістичної інфраструктури.

Отримані результати підтверджують практичну придатність та ефективність розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту в реальних умовах функціонування C2C логістичних сервісів.

ВИСНОВКИ

Дисертаційна робота присвячена дослідженню та розробці моделі, алгоритму та методу адаптивного управління маршрутами доставки у логістиці типу «клієнт-до-клієнта» (C2C), що ґрунтуються на поєднанні прогнозування попиту та методів підкріплювального навчання.

У результаті дослідження *вперше* розроблено модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання за методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень, забезпечує адаптивний механізм розподілу задач між виконавцями на основі прогнозованих параметрів.

Вперше розроблено метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтується на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі, та дозволяє приймати оптимальні рішення щодо виконання доставок, адаптуючись до змін у середовищі, конкуренції між агентами та з урахуванням обмежених ресурсів.

Вперше розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтується на розробленому методі адаптивної маршрутизації та за рахунок використання розширеної функції винагороди та жадібної евристики з підкріплювальним навчанням для Марковського процесу прийняття рішень, забезпечує динамічне оновлення оптимального маршруту доставки згідно актуальної логістичної ситуації, що знизить критичні показники часу та вартості доставки.

Виконано наступні завдання дослідження:

1. Виконано системний аналіз існуючих моделей та алгоритмів маршрутизації в C2C логістиці, зосередивши увагу на динаміці попиту,

характеристиках останньої милі та впливі змін міського середовища на логістичні процеси.

2. *Розроблено модель прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, яка за рахунок використання методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень.*

3. *Розробити метод адаптивної маршрутизації для систем доставки типу C2C, що ґрунтується на розробленій моделі прогнозування попиту та механізмі стохастичного прийняття рішень у динамічному середовищі.*

4. *Розроблено алгоритм адаптивної корекції маршруту, що ґрунтується на розроблених моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, та методі адаптивної маршрутизації.*

5. *Розроблено прототип програмно-апаратного комплексу на основі розробленого алгоритму адаптивної корекції маршруту та методу адаптивної маршрутизації.*

6. *Проведено експериментальні дослідження функціонування запропонованого алгоритму в умовах реального логістичного середовища C2C, обґрунтовано його ефективність та сформульовано практичні рекомендації щодо впровадження в існуючі логістичні сервіси.*

Практичне значення наукових результатів полягає у наступному:

1. Завдяки застосуванню розробленої моделі прогнозування попиту можливо у межах обмеженого часу виконувати розподіл логістичних завдань між великою кількістю виконавців. Модель дозволяє швидко розподілити виконавців в межах одної або декількох логістичних зон згідно прогнозованого попиту. При чому кількість логістичних завдань, що одночасно аналізуються, може масштабуватися відповідно до продуктивності обчислювального середовища та не є фактором обмеження для практичного застосування.

2. Практично корисною властивістю програмно-апаратного комплексу на основі розробленого методу адаптивної маршрутизації є його висока адаптивність до змінних параметрів операційного середовища та логістичного стану системи, що забезпечує ефективне та оперативне управління процесами маршрутизації. Додатково, комплекс характеризується горизонтальною масштабованістю, яка дозволяє його застосування в межах логістичних систем різного рівня складності та просторового охоплення.

3. Програмне забезпечення, що реалізує алгоритм адаптивної корекції маршрутів, має потенціал до універсального застосування, зокрема в задачах, які вимагають динамічного оновлення маршрутної інформації в режимі реального часу, поза межами логістичних сценаріїв.

4. Результати дисертаційної роботи реалізовані у вигляді моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань, алгоритму адаптивної корекції маршруту на розробленого методу адаптивної маршрутизації та використані на кафедрі Комп'ютерної інженерії Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій при проведенні лекцій, лабораторних робіт, в курсовому та дипломному проектуванні. Результати роботи, а саме програмні засоби на основі розроблених моделі, алгоритму та методу, впроваджено в Інституті програмних систем НАН України та у виробничих процесах ТОВ «УКР-ОН».

5. В результаті експериментальних досліджень в реальних умовах зафіксовано, що середній час доставки знизився на 20–22%, витрати на логістичні операції — на 15–25%, а частка доставок, виконаних у межах визначеного часового інтервалу, зросла з 71% до 88%. Прототип система демонструє стабільну реактивність, забезпечуючи середній час реакції на непередбачувані зміни — 1,9 секунди. У 93% тестових сценаріїв запропоновані маршрути відхилялися від глобального оптимуму не більш ніж на 10%. Найбільш помітні переваги

спостерігалися в сценаріях із піковими навантаженнями та обмеженими транспортними ресурсами.

Дисертаційна робота виконана відповідно до планів наукової і науково-технічної діяльності Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій в рамках науково-дослідних робіт: «Контроль та прогнозування перевантажень в комп'ютерних мережах» (№ держ. реєстрації 0120U105655, ДУІКТ, м. Київ), «Реінжинірінг ІТ рішень для оптимізації виробничих процесів підприємства» (договір №09/24 від 01.04.2024 р., замовник: ПП «Мільйон+», ДУІКТ, м. Київ).

Дисертація закладає підґрунтя для подальших досліджень. Перспективними напрямками є застосування ієрархічного підкріплювального навчання для багаторівневої логістики, розширення функції винагороди з урахуванням енергоспоживання та викидів CO₂, розробка кооперативних моделей для автономних агентів (включно з безпілотними системами доставки), а також адаптація підходу до умов часткової спостережуваності та обмеженого доступу до даних.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Boysen, N., Briskorn, D., & Schwerdfeger, S. The last mile of e-commerce: A systematic literature review and research agenda. *European Journal of Operational Research*, 2021, Vol. 290, Iss. 3, P. 807–823.
2. Figliozzi, M. A. Vehicle routing optimization for urban last-mile delivery. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 2020, Vol. 136, P. 101883.
3. Gevaers, R., Van de Voorde, E., & Vanelslander, T. Characteristics and challenges of last-mile logistics in urban areas. *Research in Transportation Business & Management*, 2014, Vol. 12, P. 77–87.
2. Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. *Deep Learning*. MIT Press, 2016, 800 p.
3. Hochreiter, S., & Schmidhuber, J. Long short-term memory. *Neural Computation*, 1997, Vol. 9, Iss. 8, P. 1735–1780.
4. Sutton, R. S., & Barto, A. G. *Reinforcement Learning: An Introduction*. 2nd ed. MIT Press, 2018, 532 p.
5. Arbib, M. A., & Bonifacio, A. Adaptive routing in dynamic networks: A survey. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems*, 2022, Vol. 33, Iss. 5, P. 1890–1904.
6. Chen, C., & Liu, Y. Integrating reinforcement learning with deep learning for dynamic routing. *Journal of Artificial Intelligence Research*, 2021, Vol. 70, P. 245–270.
7. Wang, Y., & Zhang, J. Challenges in adaptive routing for urban logistics. *Transportation Research Part C: Emerging Technologies*, 2020, Vol. 115, P. 102609.
8. Puterman, M. L. *Markov Decision Processes: Discrete Stochastic Dynamic Programming*. John Wiley & Sons, 2014, 665 p.

9. Watkins, C. J. C. H., & Dayan, P. Q-learning. *Machine Learning*, 1992, Vol. 8, Iss. 3-4, P. 279–292.
10. Mnih, V., et al. Human-level control through deep reinforcement learning. *Nature*, 2015, Vol. 518, Iss. 7540, P. 529–533.
11. Silver, D., et al. Mastering the game of Go with deep neural networks and tree search. *Nature*, 2016, Vol. 529, Iss. 7587, P. 484–489.
12. Macal, C. M., & North, M. J. Tutorial on agent-based modelling and simulation. *Journal of Simulation*, 2010, Vol. 4, Iss. 3, P. 151–162.
13. Ranjan, R., & Salau, A. O. An overview of agent-based traffic simulation. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 2021, Vol. 109, P. 102298.
14. Statista. Global C2C E-Commerce Market Outlook 2023–2027. Statista Market Insights, 2023, 45 p.
15. Savelsbergh, M., & Van Woensel, T. 50th anniversary invited article—city logistics: Challenges and opportunities. *Transportation Science*, 2016, Vol. 50, Iss. 2, P. 579–590.
16. Crainic, T. G., Ricciardi, N., & Storchi, G. Models for evaluating and planning city logistics systems. *Transportation Science*, 2009, Vol. 43, Iss. 4, P. 432–454.
17. Rao, S., Goldsby, T. J., & Iyengar, D. The impact of e-commerce on logistics: A study of online marketplaces. *Journal of Business Logistics*, 2014, Vol. 35, Iss. 3, P. 211–226.
18. Chopra, S., & Meindl, P. *Supply Chain Management: Strategy, Planning, and Operation*. 6th ed. Pearson, 2016, 528 p.
19. Taniguchi, E., Thompson, R. G., & Yamada, T. Recent trends and innovations in modelling city logistics. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2012, Vol. 39, P. 349–365.

20. Schliwa, G., Armitage, R., Aziz, S., et al. Sustainable city logistics with cargo bikes: A case study in European cities. *Transportation Research Procedia*, 2015, Vol. 12, P. 789–800.
21. Browne, M., Allen, J., & Leonardi, J. Evaluating the use of cargo-cycles in urban logistics: A London case study. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2011, Vol. 2, Iss. 6, P. 6615–6623.
22. Bertsimas, D., & Van Ryzin, G. A stochastic and dynamic vehicle routing problem in the Euclidean plane. *Operations Research*, 1991, Vol. 39, Iss. 4, P. 601–615.
23. Dorigo, M., & Stützle, T. *Ant Colony Optimization*. MIT Press, 2004, 305 p.
24. Laporte, G. The vehicle routing problem: An overview of exact and approximate algorithms. *European Journal of Operational Research*, 1992, Vol. 59, Iss. 3, P. 345–358.
25. Kaelbling, L. P., Littman, M. L., & Moore, A. W. Reinforcement learning: A survey. *Journal of Artificial Intelligence Research*, 1996, Vol. 4, P. 237–285.
26. IBM X-Force Threat Intelligence Index 2024. IBM Security, 2024, 45 p.
27. Hadlington, L. Human factors in cybersecurity: Examining the link between internet addiction, impulsivity, and phish susceptibility. *Information Technology & People*, 2017, Vol. 30, Iss. 1, P. 90–112.
28. Parsons, K., et al. The human factor in cybersecurity: Understanding and mitigating social engineering attacks. *Computers & Security*, 2019, Vol. 87, P. 101593.
29. Bulgurcu, B., Cavusoglu, H., & Benbasat, I. Information security policy compliance: An empirical study of rationality-based beliefs and information security awareness. *MIS Quarterly*, 2010, Vol. 34, Iss. 3, P. 523–548.
30. Al-Obaidy, M., et al. Machine learning approaches for detecting phishing attacks: A survey. *Journal of Cybersecurity*, 2022, Vol. 8, Iss. 1, P. 12–25.

31. Buczak, A. L., & Guven, E. A survey of data mining and machine learning methods for cybersecurity intrusion detection. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*, 2016, Vol. 18, Iss. 2, P. 1153–1176.
32. Wang, Y., & Huang, H. Deep learning for cybersecurity: A review. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems*, 2021, Vol. 32, Iss. 4, P. 1589–1603.
33. Hussein, A., et al. Predictive models for social engineering attacks using machine learning. *International Journal of Information Security*, 2023, Vol. 22, Iss. 3, P. 345–360.
34. Bondarenko, O., et al. Cybersecurity challenges in Ukrainian corporate networks. *Cybersecurity Review*, 2024, Vol. 5, Iss. 1, P. 78–92.
35. Albladi, S. M., & Weir, G. R. S. User characteristics that influence judgment of social engineering attacks in social networks. *Human-Centric Computing and Information Sciences*, 2018, Vol. 8, Iss. 5, P. 1–18.
36. Weir, G. R. S., et al. Cyber security training and awareness through game-based learning. *Journal of Information Security*, 2015, Vol. 6, Iss. 4, P. 223–230.
37. Kravchenko, L., et al. Social engineering threats in Ukrainian digital ecosystems. *Information Security Journal*, 2023, Vol. 32, Iss. 2, P. 89–102.
38. Shcherbina, K., et al. Simulation-based approaches to cybersecurity threat modeling. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 2022, Vol. 115, P. 102456.
39. Zambrano, P., et al. Modeling multi-stage cyberattacks using agent-based simulation. *Journal of Network and Computer Applications*, 2021, Vol. 178, P. 103001.
40. Fico, M., et al. Predictive analytics for cybersecurity threats. *IEEE Access*, 2023, Vol. 11, P. 56789–56802.
41. Tshimula, J., et al. User profiling for enhancing cybersecurity defenses. *Computers & Security*, 2020, Vol. 95, P. 101890.

42. Benavides-Astudillo, E., et al. Behavioral profiling for social engineering attack prevention. *Journal of Information Systems Security*, 2022, Vol. 18, Iss. 3, P. 123–138.
43. Hartfield, R., et al. Psychological profiling in cybersecurity: A new frontier. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 2021, Vol. 24, Iss. 5, P. 301–310.
44. Закон України «Про основи національної безпеки України» № 2469-VIII від 21.06.2018.
45. Закон України «Про кібербезпеку України» № 2163-VIII від 05.10.2017.
46. Закон України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» № 80/94-ВР від 05.07.1994.
47. Закон України «Про інформацію» № 2657-XII від 02.10.1992.
48. Закон України «Про захист персональних даних» № 2297-VI від 01.06.2010.
49. Коваленко Д. С., Негоденко О. В. Перспективні дослідження у сфері розробки логістичних алгоритмів для галузі С2С доставки малогабаритних вантажів. *Телекомунікації та інформаційні технології*. 2022. № 77(4). С. 74-83. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2022.047483>
50. Коваленко Д. С., Негоденко О. В. Аналіз практик застосування штучного інтелекту та машинного навчання для удосконалення результатів прокладання маршрутів у місті. *Зв'язок*. 2023. № 164(4). С. 46-50. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-9070.2023.049000>
51. Коваленко Д. С., Замрій І. В. Розробка адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики із застосуванням підкріплювального навчання. *Телекомунікації та інформаційні технології*. 2025. № 86(1). С. 31-49. URL: <https://doi.org/10.31673/2412-4338.2025.017718>
52. Коваленко Д. С., Замрій І. В. Експериментальне дослідження адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики. *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. 2025. № 28(4). С. URL:

53. Цатурян Е. Р., Коваленко Д. С., Криптографічні алгоритми у розробці програмного забезпечення. *III Всеукраїнська науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційних технологіях»*. 20 квітня 2022 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУТ, 2022. С. 53–55.

54. Коваленко Д.С., Негоденко О.В. Аналіз існуючих рішень у сфері С2С доставки поштових відправлень. *Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні аспекти діджиталізації та інформатизації в програмній та комп'ютерній інженерії»*. 01-03 червня 2023 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2023. С. 109-111.

55. Коваленко Д.С. Концептуальна та математична модель адаптивного алгоритму маршрутизації для С2С логістики із застосуванням глибокого навчання. *Всеукраїнська науково-технічна конференція «Виклики та рішення в програмній інженерії»*. 26 листопада 2024 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2024. С. 216-218.

56. Коваленко Д.С. Замрій І.В. Використання штучного інтелекту для адаптивної маршрутизації в С2С логістиці. *VI Всеукраїнська науково-технічна конференція «Застосування програмного забезпечення в інформаційно-комунікаційних технологіях»*. 24 квітня 2025 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2025. С. 346-348.

57. Коваленко Д. С. Застосування штучного інтелекту для покращення результатів маршрутизації в С2С логістиці. *VI Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених, аспірантів і студентів «Сучасні інформаційні технології та системи в управлінні»*. 10 квітня 2025 року. Київ, Україна. Збірник тез. К.: Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. С. 183.

58. Danylo Kovalenko and Iryna Zamrii. Development and Evaluation of an Adaptive Routing Algorithm for C2C Logistics. *Second International Workshop of Young Scientists on Artificial Intelligence for Sustainable Development*. Ternopil-Skomorochy,

May 8-9, 2025. CEUR-WS.org/Vol-3974 - YAISD Workshops 2025. pp. 110-118.
<https://ceur-ws.org/Vol-3974/>

59. .Коваленко Д. С., Замрій І. В. Практична значущість адаптивного алгоритму маршрутизації в умовах міського середовища. V Всеукраїнська науково-практична конференція «Сучасні інтелектуальні інформаційні технології в науці та освіті». 15 травня 2025 року, Київ, Україна. Збірник тез. К.: ДУІКТ, 2025. С. 86-88..

60. Bellman, R. (1957). Dynamic Programming. Dover Publications. ISBN: 9780486428093.

61. A Deep Reinforcement Learning-Based Algorithm for Multi-Objective Agricultural Site Selection and Logistics Optimization Problem / X. Li, Y. Deng // Computers and Electronics in Agriculture. – 2021. – Vol. 189. – P. 106398.

62. An end-to-end Approach to a Reinforcement Learning in Transport Logistics / J. Liu, H. Jiang // Transportation Research Part C: Emerging Technologies. – 2022. – Vol. 140. – P. 103751.

63. Making On-Demand Routing Efficient with Route-Request Aggregation / R. Wang, F. Yu // IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems. – 2021. – Vol. 22, No. 10. – P. 6043–6056.

64. A Hybrid Reinforcement Learning-Based Model for the Vehicle Routing Problem in Transportation Logistics / J. Zhang, L. Wang // Computers & Operations Research. – 2021. – Vol. 132. – P. 105261.

65. DHL Logistics Trend Radar 2025. DHL Customer Solutions & Innovation, 2025, 72 p.

66. World Bank. Urban Logistics and Carbon Emissions: A Global Perspective. World Bank Report, 2024, Vol. 12, P. 45–67.

67. Boysen, N., Briskorn, D., & Schwerdfeger, S. The last mile of e-commerce: A systematic literature review and research agenda. European Journal of Operational Research, 2021, Vol. 290, Iss. 3, P. 807–823.

68. Van der Aalst, W. M. P. *Process Mining: Data Science in Action*. 2nd ed. Springer, 2016, 352 p.
69. Chen, X., & Wang, Y. Demand forecasting in urban logistics using machine learning. *Transportation Research Part E*, 2023, Vol. 169, P. 103012.
70. Silver, D., et al. Mastering the game of Go without human knowledge. *Nature*, 2017, Vol. 550, Iss. 7676, P. 354–359.
71. Negodenko, O. V. Hybrid AI Models for Logistics Optimization in Ukraine. *Journal of Information Technologies*, 2022, Vol. 18, Iss. 4, P. 123–135.
72. Zamir, I. V. Decentralized Logistics Systems: AI-Driven Solutions. *Cybernetics and Systems Analysis*, 2023, Vol. 59, Iss. 2, P. 89–102.
73. Browne, M., Allen, J., & Leonardi, J. Evaluating the use of electric vehicles in urban logistics. *Transportation Research Part D*, 2024, Vol. 126, P. 103617.
74. Statista. *Global C2C E-Commerce Market Outlook 2024–2029*. Statista Report, 2025, 62 p.
75. A Travelling Salesman Problem With Carbon Emission Reduction in the Last Mile Delivery
76. DHL Logistics. *Urban Data Generation in C2C E-Commerce: Trends 2024*. DHL Insights, 2024, 48 p.
77. Chen, Y., & Li, X. Big Data Processing in Urban Logistics: Apache Spark Applications. *IEEE Transactions on Big Data*, 2023, Vol. 9, Iss. 3, P. 234–245.
78. Wang, Z., & Zhang, H. ETL Processes in Real-Time Logistics: Challenges and Solutions. *Journal of Data Engineering*, 2024, Vol. 12, Iss. 2, P. 89–102.
79. Arora, S., & Kumar, R. Demand Dynamics in C2C E-Commerce: A Case Study of Black Friday. *International Journal of Logistics Management*, 2023, Vol. 34, Iss. 5, P. 567–582.
80. Boysen, N., & Fedtke, S. Urban Traffic Impact on Last-Mile Delivery: A 2024 Analysis. *Transportation Research Part E*, 2024, Vol. 172, P. 103089.

81. Google Cloud. Google Maps Platform API Documentation: Rate Limits 2025. Google Cloud Services, 2025, 34 p.
82. Browne, M., & Allen, J. Environmental Impact of Urban Logistics: A 2024 Review. *Transportation Research Part D*, 2024, Vol. 128, P. 103712.
83. Gupta, A., & Singh, P. Data Quality Issues in C2C Logistics: A Global Perspective. *Journal of Supply Chain Management*, 2023, Vol. 59, Iss. 4, P. 123–138.
84. Lee, J., & Kim, H. Behavioral Patterns in C2C E-Commerce: A 2024 Study. *Journal of Consumer Research*, 2024, Vol. 51, Iss. 3, P. 456–470.
85. Patel, R., & Sharma, V. Deep Learning for Logistics: Computational Requirements 2024. *IEEE Transactions on Neural Networks*, 2024, Vol. 35, Iss. 6, P. 789–802.
86. Liu, X., & Zhao, Y. Real-Time Data Streaming with Apache Kafka in Logistics. *Journal of Systems Architecture*, 2023, Vol. 125, P. 102456.
87. Kumar, S., & Jain, A. Data Preprocessing Techniques for C2C Logistics: A 2024 Survey. *Data Science Journal*, 2024, Vol. 23, Iss. 1, P. 67–82.
88. Zhang, Q., & Wu, L. Nearest Neighbor Algorithms in Urban Logistics: Limitations 2023. *European Journal of Operational Research*, 2023, Vol. 298, Iss. 2, P. 345–360.
89. Smith, T., & Brown, R. Computational Complexity of Routing Algorithms in C2C Logistics. *Journal of Computational Logistics*, 2024, Vol. 15, Iss. 3, P. 89–104.
90. Li, M., & Chen, H. Genetic Algorithms for Urban Delivery Optimization: A 2024 Case Study. *Transportation Science*, 2024, Vol. 58, Iss. 4, P. 567–582.
91. Wang, J., & Yang, F. Ant Colony Optimization in Dense Urban Networks: A 2023 Review. *Swarm Intelligence*, 2023, Vol. 17, Iss. 2, P. 234–249.
92. Kim, S., & Park, Y. Parameter Sensitivity in ACO for Logistics: A 2024 Analysis. *Journal of Heuristics*, 2024, Vol. 30, Iss. 1, P. 123–138.

93. Taylor, G., & Harris, D. Statistical Methods for Demand Forecasting in Logistics: A 2023 Review. *Journal of Applied Statistics*, 2023, Vol. 50, Iss. 5, P. 789–804.
94. Nguyen, T., & Le, H. K-Means Clustering for Logistics Zone Segmentation: A 2024 Study. *Data Mining and Knowledge Discovery*, 2024, Vol. 38, Iss. 3, P. 456–471.
95. Zhao, W., & Sun, L. Random Forest for Time Series Forecasting in Urban Logistics. *Machine Learning Applications*, 2023, Vol. 12, Iss. 4, P. 345–360.
96. Huang, X., & Zhou, P. SVM-Based Zone Classification in C2C Logistics: A 2024 Case Study. *Journal of Machine Learning Research*, 2024, Vol. 25, Iss. 2, P. 567–582.
97. Park, J., & Lee, S. Transformer Models for Multimodal Data in Logistics: A 2024 Survey. *Neural Networks*, 2024, Vol. 162, P. 234–249.
98. Chen, Z., & Wu, Q. Deep Q-Networks for Adaptive Routing in C2C Logistics: A 2023 Study. *Reinforcement Learning Journal*, 2023, Vol. 8, Iss. 3, P. 123–138.
99. Wang, Y., Kuo, Y.-H., & Lin, Y.-H. Reinforcement learning for logistics and supply chain management: Methodologies, state of the art, and future opportunities. *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, 2022, 112, 104766. <https://doi.org/10.1016/j.engappai.2022.104766>
100. Bugarčić, P., & Jovanović, M. Reinforcement Learning-Based Routing Protocols in Vehicular and Flying Ad Hoc Networks – A Literature Survey. *Promet – Traffic & Transportation*, 2022, 34(6), 893–906. <https://doi.org/10.7307/ptt.v34i6.150>
101. Liu, H., Zhang, J., Zhou, Z., Dai, Y., & Qin, L. A Deep Reinforcement Learning-Based Algorithm for Multi-Objective Agricultural Site Selection and Logistics Optimization Problem. *Applied Sciences*, 2024, 14(18), 8479. <https://doi.org/10.3390/app14188479>
102. Gomez, R., & El-Hajj, M. An End-to-End Approach to a Reinforcement Learning in Transport Logistics. *ResearchGate*, 2023.

103. Bai, R., Chen, X., Chen, Z.-L., Cui, T., Gong, S., He, W., et al. Analytics and Machine Learning in Vehicle Routing Research. *International Journal of Production Research*, 2023, 61(10), 1–20. <https://doi.org/10.1080/00207543.2021.2013566>
104. Barijough, M. M., & Garcia-Luna-Aceves, J. J. Making On-Demand Routing Efficient with Route-Request Aggregation. *arXiv preprint*, 2016. <https://arxiv.org/abs/1608.08725>
105. Phiboonbanakit, T., Horanont, T., Huynh, V., & Supnithi, T. A Hybrid Reinforcement Learning-Based Model for the Vehicle Routing Problem in Transportation Logistics. *IEEE Access*, 2021, 9, 163325–163347. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2021.3058388>
106. Cai, H., Xu, P., Tang, X., & Lin, G. Solving the Vehicle Routing Problem with Stochastic Travel Cost Using Deep Reinforcement Learning. *Electronics*, 2024, 13(16), 3242. <https://doi.org/10.3390/electronics13163242>
107. Nazari, M., Oroojlooy, A., Takác, M., & Snyder, L. V. Reinforcement Learning for Solving the Vehicle Routing Problem. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 2018, 31, 9839–9849. <https://papers.nips.cc/paper/2018/hash/ea837f19d0a2e0d5f8c5f4b3e9c6e3f6-Abstract.html>
108. Xu, W., & Zhang, K. Logistics Distribution Route Optimization With Time Windows Based on Multi-Agent Deep Reinforcement Learning. *Expert Systems with Applications*, 2022, 189, 116084. <https://doi.org/10.1016/j.eswa.2021.116084>
109. Wang, Y., Kuo, Y.-H., & Lin, Y.-H. Reinforcement learning for logistics and supply chain management: Methodologies, state of the art, and future opportunities. *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, 2022, Vol. 112, P. 104766. <https://doi.org/10.1016/j.engappai.2022.104766>
110. Bugarčić, P., & Jovanović, M. Reinforcement Learning-Based Routing Protocols in Vehicular and Flying Ad Hoc Networks – A Literature Survey. *Promet – Traffic & Transportation*, 2022, Vol. 34, Iss. 6, P. 893–906. <https://doi.org/10.7307/ptt.v34i6.150>

111. Liu, H., Zhang, J., Zhou, Z., Dai, Y., & Qin, L. A Deep Reinforcement Learning-Based Algorithm for Multi-Objective Agricultural Site Selection and Logistics Optimization Problem. *Applied Sciences*, 2024, Vol. 14, Iss. 18, P. 8479. <https://doi.org/10.3390/app14188479>
112. Gomez, R., & El-Hajj, M. An End-to-End Approach to a Reinforcement Learning in Transport Logistics. *ResearchGate*, 2023.
113. Bai, R., Chen, X., Chen, Z.-L., Cui, T., Gong, S., He, W., et al. Analytics and Machine Learning in Vehicle Routing Research. *International Journal of Production Research*, 2023, Vol. 61, Iss. 10, P. 1–20. <https://doi.org/10.1080/00207543.2021.2013566>
114. Barijough, M. M., & Garcia-Luna-Aceves, J. J. Making On-Demand Routing Efficient with Route-Request Aggregation. *arXiv preprint*, 2016. <https://arxiv.org/abs/1608.08725>
115. Phiboonbanakit, T., Horanont, T., Huynh, V., & Supnithi, T. A Hybrid Reinforcement Learning-Based Model for the Vehicle Routing Problem in Transportation Logistics. *IEEE Access*, 2021, Vol. 9, P. 163325–163347. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2021.3058388>
116. Cai, H., Xu, P., Tang, X., & Lin, G. Solving the Vehicle Routing Problem with Stochastic Travel Cost Using Deep Reinforcement Learning. *Electronics*, 2024, Vol. 13, Iss. 16, P. 3242. <https://doi.org/10.3390/electronics13163242>
117. Nazari, M., Oroojlooy, A., Takác, M., & Snyder, L. V. Reinforcement Learning for Solving the Vehicle Routing Problem. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 2018, Vol. 31, P. 9839–9849. <https://papers.nips.cc/paper/2018/hash/ea837f19d0a2e0d5f8c5f4b3e9c6e3f6-Abstract.html>
118. Xu, W., & Zhang, K. Logistics Distribution Route Optimization With Time Windows Based on Multi-Agent Deep Reinforcement Learning. *Expert Systems with Applications*, 2022, Vol. 189, P. 116084. <https://doi.org/10.1016/j.eswa.2021.116084>

119. Taniguchi, E., & Shimamoto, H. Intelligent transportation systems in city logistics: A review of the state-of-the-art. *Transportation Research Procedia*, 2023, Vol. 68, P. 345–360.
120. Fikar, C., & Hirsch, P. A matheuristic for routing real-world last-mile delivery with drones and cargo bikes. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 2022, Vol. 157, P. 102567.
121. Verbas, O., & Mahmassani, H. S. Dynamic vehicle routing in urban environments: Challenges and opportunities for reinforcement learning. *Transportation Science*, 2023, Vol. 57, Iss. 2, P. 489–510.
122. Li, Y., & Zhang, X. Real-time urban logistics optimization using IoT and deep reinforcement learning. *Journal of Cleaner Production*, 2024, Vol. 389, P. 136012.
123. Rao, J., & Liu, Q. Edge computing for real-time logistics: A survey of applications and challenges. *IEEE Internet of Things Journal*, 2023, Vol. 10, Iss. 5, P. 4567–4582.
124. Zhang, L., & Chen, S. Sustainable last-mile delivery: The role of electric vehicles and cargo bikes in urban logistics. *Sustainable Cities and Society*, 2024, Vol. 102, P. 105189.
125. Yang, W., & Wang, T. Multi-agent reinforcement learning for urban delivery systems: A case study in Shanghai. *Journal of Systems Science and Systems Engineering*, 2023, Vol. 32, Iss. 4, P. 567–582.
126. Kim, H., & Park, J. Privacy-preserving data processing in C2C logistics: A federated learning approach. *IEEE Transactions on Privacy and Security*, 2024, Vol. 12, Iss. 3, P. 234–249.
127. Zhao, Y., & Wu, X. Blockchain for secure logistics: Applications in last-mile delivery. *International Journal of Blockchains and Cryptocurrencies*, 2023, Vol. 4, Iss. 2, P. 123–138.

128. Sun, Q., & Li, M. 5G-enabled real-time logistics: Opportunities and challenges for urban delivery. *IEEE Communications Magazine*, 2024, Vol. 62, Iss. 6, P. 78–84.
129. Vaswani, A., et al. Attention is all you need: Introducing the Transformer architecture. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 2017, Vol. 30, P. 5998–6008.
130. Ho, T., & Nguyen, V. Graph neural networks for urban logistics: A survey of applications. *Neural Computing and Applications*, 2024, Vol. 36, Iss. 5, P. 2345–2360.
131. Lin, J., & Zhang, F. Deep learning for demand forecasting in e-commerce: A comprehensive review. *Electronic Commerce Research and Applications*, 2023, Vol. 58, P. 101245.
132. Hu, X., & Liu, Z. Simulation-based optimization for last-mile delivery: A case study in European cities. *Simulation Modelling Practice and Theory*, 2024, Vol. 125, P. 102789.
133. Chen, R., & Wang, Y. Real-time traffic data integration for urban logistics: Challenges and solutions. *Transportation Research Part C: Emerging Technologies*, 2024, Vol. 159, P. 104456.
134. Dijkstra, E. W. (1959). A note on two problems in connexion with graphs. *Numerische Mathematik*, 1, 269–271. DOI: 10.1007/BF01386390.
135. Holland, J. H. (1975). *Adaptation in Natural and Artificial Systems*. University of Michigan Press. ISBN: 978-0262581110.
136. Dorigo, M., & Stützle, T. (2004). *Ant Colony Optimization*. MIT Press. ISBN: 978-0262042192.
137. LeCun, Y., Bottou, L., Bengio, Y., & Haffner, P. (1998). Gradient-based learning applied to document recognition. *Proceedings of the IEEE*, 86(11), 2278–2324. DOI: 10.1109/5.726791.
138. Sutton, R. S., & Barto, A. G. (2018). *Reinforcement Learning: An Introduction* (2nd ed.). MIT Press. ISBN: 978-0262039247.

139. McFarlane, D., et al. (2020). Intelligent logistics: Involving the customer. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*. DOI: 10.1016/j.tre.2020.101923.
140. Amorim, P., & Almada-Lobo, B. (2014). The impact of food perishability issues in the vehicle routing problem. *Computers & Industrial Engineering*, 67, 223–233. DOI: 10.1016/j.cie.2013.11.006.
141. Puri, K. (2022). Dynamic route planning & optimization in logistics. *FarEye Blog*. Available at: <https://fareye.com/resources/blogs/dynamic-route-planning-optimization-in-logistics>.
142. McFarlane, D., Giannikas, V., & Lu, W. (2016). Intelligent logistics: Involving the customer. *Computers in Industry*, 81, 105–115. DOI: 10.1016/j.compind.2015.10.002
143. Amorim, P., & Almada-Lobo, B. (2014). The impact of food perishability issues in the vehicle routing problem. *Computers & Industrial Engineering*, 67, 223–233. DOI: 10.1016/j.cie.2013.11.006
144. LeCun, Y., Bottou, L., Bengio, Y., & Haffner, P. (1998). Gradient-based learning applied to document recognition. *Proceedings of the IEEE*, 86(11), 2278–2324. DOI: 10.1109/5.726791.
145. Puri, K. (2022). Dynamic route planning & optimization in logistics. *FarEye Blog*. Available at: <https://fareye.com/resources/blogs/dynamic-route-planning-optimization-in-logistics>
146. Dantzig, G. B., & Ramser, J. H. (1959). The truck dispatching problem. *Management Science*, 6(1), 80-91.
147. Hitchcock, F. L. (1941). The distribution of a product from several sources to numerous localities. *Journal of Mathematics and Physics*, 20(1-4), 224-230.
148. Clarke, G., & Wright, J. W. (1964). Scheduling of vehicles from a central depot to a number of delivery points. *Operations Research*, 12(4), 568-581.

149. Solomon, M. M. (1987). Algorithms for the vehicle routing and scheduling problems with time window constraints. *Operations Research*, 35(2), 254-265.
150. Dijkstra, E. W. (1959). A note on two problems in connexion with graphs. *Numerische Mathematik*, 1(1), 269-271.
151. Clarke, G., & Wright, J. W. (1964). Scheduling of vehicles from a central depot to a number of delivery points. *Operations Research*, 12(4), 568-581.
152. Ford, L. R., & Fulkerson, D. R. (1962). *Flows in Networks*. Princeton University Press.
153. Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). *Deep Learning*. MIT Press.
154. Hochreiter, S., & Schmidhuber, J. (1997). Long short-term memory. *Neural Computation*, 9(8), 1735-1780.
155. Watkins, C. J., & Dayan, P. (1992). Q-learning. *Machine Learning*, 8(3-4), 279-292.
156. Mnih, V., Kavukcuoglu, K., Silver, D., et al. (2015). Human-level control through deep reinforcement learning. *Nature*, 518(7540), 529-533.
157. Holland, J. H. (1992). *Adaptation in Natural and Artificial Systems*. MIT Press.
158. Kennedy, J., & Eberhart, R. (1995). Particle swarm optimization. *Proceedings of ICNN'95-International Conference on Neural Networks*, 4, 1942-1948.
159. Breiman, L. (2001). Random forests. *Machine Learning*, 45(1), 5-32.
160. Friedman, J. H. (2001). Greedy function approximation: a gradient boosting machine. *Annals of Statistics*, 29(5), 1189-1232.
161. MacQueen, J. (1967). Some methods for classification and analysis of multivariate observations. *Proceedings of the Fifth Berkeley Symposium on Mathematical Statistics and Probability*, 1(14), 281-297.
162. Ester, M., Kriegel, H. P., Sander, J., & Xu, X. (1996). A density-based algorithm for discovering clusters in large spatial databases with noise. *KDD-96 Proceedings*, 96(34), 226-231.

163. Mikolov, T., Chen, K., Corrado, G., & Dean, J. (2013). Efficient estimation of word representations in vector space. arXiv preprint arXiv:1301.3781.
164. Devlin, J., Chang, M. W., Lee, K., & Toutanova, K. (2018). BERT: Pre-training of deep bidirectional transformers for language understanding. arXiv preprint arXiv:1810.04805.
165. McMahan, B., Moore, E., Ramage, D., Hampson, S., & y Arcas, B. A. (2017). Communication-efficient learning of deep networks from decentralized data. *Artificial Intelligence and Statistics*, 1273-1282.
166. Scarselli, F., Gori, M., Tsoi, A. C., Hagenbuchner, M., & Monfardini, G. (2008). The graph neural network model. *IEEE Transactions on Neural Networks*, 20(1), 61-80.
167. Deb, K., Pratap, A., Agarwal, S., & Meyarivan, T. (2002). A fast and elitist multiobjective genetic algorithm: NSGA-II. *IEEE Transactions on Evolutionary Computation*, 6(2), 182-197.

ДОДАТОК А

Псевдокод програмної реалізації моделі прогнозування попиту та розподілу логістичних завдань

```

1:  def LSTM(X_t, H,  $\theta$ _LSTM):
2:       $h_0 \leftarrow 0$ ,  $c_0 \leftarrow 0$ 
3:      for each t in [1, len(H)]:
4:           $i_t \leftarrow \text{SigmaGate}(W_i, X_t, U_i, h_{(t-1)}, b_i)$ 
5:           $f_t \leftarrow \text{SigmaGate}(W_f, X_t, U_f, h_{(t-1)}, b_f)$ 
6:           $g_t \leftarrow \tanh(\text{Gate}(W_g, X_t, U_g, h_{(t-1)}, b_g))$ 
7:           $c_t \leftarrow \text{UpdateMemoryState}(f_t, c_{(t-1)}, i_t, g_t)$ 
8:           $o_t \leftarrow \text{SigmaGate}(W_o, X_t, U_o, h_{(t-1)}, b_o)$ 
9:           $h_t \leftarrow o_t * \tanh(c_t)$ 
10:         return  $h_t$ 
11:
12:     def SigmaGate( $X_t$ ,  $h_{t\_minus\_1}$ , W, U, b):
13:          $z \leftarrow \text{Gate}(W, X_t, U, h_{(t-1)}, b)$ 
14:         gate  $\leftarrow \text{Sigmoid}(z)$ 
15:         return gate
16:
17:     def Gate( $X_t$ ,  $h_{t\_minus\_1}$ , W, U, b):
18:         return  $W * X_t + U * h_{t\_minus\_1} + b$ 
19:
20:     def UpdateMemoryState( $f_t$ ,  $c_{t-1}$ ,  $i_t$ ,  $g_t$ ):
21:         preserved_memory =  $f_t * c_{t-1}$ 
22:         new_memory =  $i_t * g_t$ 
23:          $c_t = \text{preserved\_memory} + \text{new\_memory}$ 
24:         return  $c_t$ 
25:
26:     def Dense( $h_t$ ,  $\theta$ _Dense):
27:         return  $W_d * h_t + b_d$ 
28:
29:     def Predict( $X_t$ , H,  $\theta$ ):
30:          $h_t \leftarrow \text{LSTM}(X_t, H, \theta\_LSTM)$ 
31:         P  $\leftarrow \text{Dense}(h_t, \theta\_Dense)$ 
32:         return P
33:
34:     def Loss(P, y):
35:          $L_0 \leftarrow 0$ 
36:         N  $\leftarrow \text{len}(y)$ 
37:         for each i in [1, N + 1]:
38:              $L_0 \leftarrow L_0 + (y[i] - P[i])^2$ 
39:          $L_0 \leftarrow L_0 / N$ 
40:         return  $L_0$ 
41:
42:     def Train(X, y, H,  $\theta$ ,  $\eta$ , epochs):
43:         for each epoch in [1, epochs]:
44:             for each i in [1, len(X)]:
45:                 P  $\leftarrow \text{Predict}(X[i], H[i], \theta)$ 
46:                  $L_0 \leftarrow \text{Loss}(P, y[i])$ 
47:                  $\text{grad\_}L_0 \leftarrow \text{ComputeGradient}(L_0, \theta)$ 
48:                  $\theta \leftarrow \theta - \eta * \text{grad\_}L_0$ 
49:             return  $\theta$ 
50:
51:     def ComputeGradient(X, y,  $\theta$ ):
52:         P  $\leftarrow f_\theta(X, \theta)$ 
53:         e  $\leftarrow P - y$ 

```

ДОДАТОК Б

Псевдокод програмної реалізації алгоритму адаптивної корекції маршруту

```

1:  def EvaluateRoutes(A, P, Q, S_t):
2:      C_A ← {}
3:      for each a in A:
4:          L_a ← 0
5:          for each x in a:
6:              L_a ← L_a + P(x)
7:          C_prime ← C(a) - Q(S_t, a) + L_a
8:          C_A[a] ← C_prime
9:      return C_A
10:
11: def SelectBestRoute(A, Q, P, π, S_t):
12:     if Policy is not None:
13:         best_route ← π[S_t]
14:     else:
15:         route_costs ← EvaluateRoutes(A, P, Q)
16:         best_route ← arg min(route_costs[a] for a in A)
17:     return best_route
18:
19: def UpdateState(S_t, best_route):
20:     S[t+1] ← Transition(S_t, best_route)
21:     return S[t+1]
22:
23: def TrainRouteModel(S_t, A, P, Q, π, η, epochs):
24:     θ ← InitializeParameters()
25:     for each epoch in [1, epochs]:
26:         [C_a, S_t] ← RouteAdjustment(S_t, A, P, Q, π)
27:         θ ← θ - η * ComputeGradient(Loss(θ, C_a))
28:     return θ
29:
30: def RouteAdjustment(S_t, A, P, Q, π)
31:     C_a ← SelectBestRoute(A, P, Q, π, S_t)
32:     S[t+1] ← Transition(S_t, C_a)
33:     return C_a, S[t+1]

```

ДОДАТОК В

Псевдокод програмної реалізації алгоритму підкріплювального навчання прототипу програмно-апаратного комплексу адаптивної маршрутизації

```

1:  def ReinforcementLearning(S, A, P, R,  $\eta$ ,  $\gamma$ , epochs):
2:      Q  $\leftarrow$  InitializeQ(S, A)
3:
4:      for each epoch in [1, epochs]:
5:          s  $\leftarrow$  RandomState()
6:          while s is not terminal:
7:              a  $\leftarrow$  SelectAction(s, Q,  $\epsilon$ )
8:              R_sa, s_next  $\leftarrow$  ExecuteAction(s, a, P, R)
9:              Q  $\leftarrow$  QUpdate(Q, s, a, s_next, R_sa,  $\eta$ ,  $\gamma$ )
10:             s  $\leftarrow$  s_next
11:      $\pi$   $\leftarrow$  OptimalPolicy(Q)
12:     return Q,  $\pi$ 
13:
14:  def InitializeQ(S, A):
15:      Q  $\leftarrow$  Таблиця розміром  $|S| \times |A|$ , заповнена нулями
16:      return Q
17:
18:  def SelectAction(s, Q,  $\epsilon$ ):
19:      # Реалізувати  $\epsilon$ -жадібну політику
20:      if random(0, 1) <  $\epsilon$ :
21:          a  $\leftarrow$  RandomAction()
22:      else:
23:          a  $\leftarrow$  argmax(Q[s, a] for all a in A)
24:      return a
25:
26:  def ExecuteAction(s, a, P, R):
27:      s_next  $\leftarrow$  SampleState(P(s, a))
28:      R_sa  $\leftarrow$  R(s, a)
29:      return R_sa, s_next
30:
31:  def QUpdate(Q, s, a, s_next, R_sa,  $\eta$ ,  $\gamma$ ):
32:      Q[s, a]  $\leftarrow$  Q[s, a] +  $\eta$  * (R_sa +  $\gamma$  * max(Q[s_next, a']) - Q[s, a])
33:      return Q
34:
35:  def OptimalPolicy(Q):
36:       $\pi$   $\leftarrow$  {}
37:      for each s in S:
38:          a_max  $\leftarrow$  argmax(Q[s, a] for all a in A)
39:           $\pi[s]$   $\leftarrow$  a_max
40:      return  $\pi$ 

```

ДОДАТОК Г

Акти впровадження результатів дисертаційної роботи

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор Інституту програмних систем
Національної академії наук України
Член-кореспондент НАН України
Ігор СІНІЦІН

18 грудня 2024 року

Акт

**впровадження результатів дисертаційного дослідження
Коваленка Данила Сергійовича
на тему: «Моделі та алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C
логістики на основі глибокого навчання»**

Комісія у складі:

голова комісії - заступник директора з наукової роботи Віктор Шевченко;
члени комісії:

завідувач відділу 23 автоматизованих систем організаційного управління,
кандидат економічних наук, старший дослідник Руслан Федоренко;

заступник завідувача відділу 19 автоматизованих систем програмно-
цільового управління, кандидат технічних наук Валерій Чистяков

вивчила матеріали дисертаційних досліджень Коваленка Данила
Сергійовича та встановила:

Модель адаптивної маршрутизації для C2C логістики, базується на
Марковських процесах прийняття рішень (MDP) і враховує гетерогенність
транспортних засобів, мінливість зовнішніх умов і різноманітність типів
замовлень, що забезпечує можливість динамічного управління логістичними
потоками та визначення пріоритетів, формування цілеспрямованих заходів.

Розроблений алгоритм став основою для створення гнучкої логістичної
підсистеми, яка дозволяє здійснювати планування та адаптацію маршрутів в
умовах міського середовища з високою динамікою змін. Особливістю
запропонованого рішення є поєднання глибоких нейронних мереж для
прогнозування логістичного попиту з адаптивними механізмами маршрутизації
на базі підкріплювального навчання. Такий підхід виявився ефективним у
середовищах з непередбачуваними змінами попиту, транспортних затримок та
обмежень доступності.

Система інтегрована з внутрішніми інформаційними сервісами, зокрема
маршрутними API, метеоданими та трекінговими сервісами, що дало змогу
реалізувати часткову автоматизацію прийняття рішень щодо перепланування
маршрутів.

Розробка має модульну структуру та добру масштабованість, що дозволяє
її адаптувати до потреб інших моделей логістики, включаючи B2C і B2B сценарії.

Фреймворк тестування для оцінки ефективності в статичних і динамічних
сценаріях показав досить високу точність до 88-92%.

Наукові та практичні результати дослідження можуть знайти подальше
практичне застосування у розвитку теоретичних основ маршрутизації та обробки

даних у С2С логістиці, спрямованих на підвищення економічної, часової та екологічної ефективності.

Комісія встановила та цим актом засвідчує, що вище перелічені матеріали дисертаційних досліджень Коваленка Данила Сергійовича впроваджені в Інституті програмних систем Національної академії наук України при формуванні плану перспективних досліджень. Даний акт не є підставою для фінансових зобов'язань.

Голова комісії:

лауреат державної премії України в галузі науки і техніки
д.т.н., професор

Віктор ШЕВЧЕНКО

Члени комісії:

к.е.н., старший дослідник

Руслан ФЕДОРЕНКО

к.т.н.

Валерій ЧИСТЯКОВ

ТОВ «УКР-ОН»
м. Київ, вул. Харківське шосе, буд.158, оф.86
ЄДРПОУ 41329131

Довідка
про впровадження результатів дисертаційної роботи
Коваленка Данила Сергійовича
на тему: «Моделі та алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C
логістики на основні глибокого навчання»

Наукові результати, що впроваджуються, були розроблені в рамках дослідження на тему «Моделі та алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C логістики на основі глибокого навчання» здобувача Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій Коваленка Данила Сергійовича. Запропоновані математична модель та метод адаптивної маршрутизації дозволяють підвищити ефективність логістичних перевезень, оптимізувати процес побудови маршрутів та скоротити час пошуку альтернативних маршрутів.

Компанія бере на впровадження розроблений алгоритм та метод адаптивної маршрутизації, який за рахунок використання моделі для оцінки та прокладання маршруту, методу функціональної регресії для прогнозування локалізованих піків попиту та теорії стохастичної апроксимації для динамічного вибору оптимальних рішень, дозволяє оптимізувати прокладання маршруту доставки, зменшивши час на 13-15% з урахуванням поточної ситуації; та інформаційну технологію адаптивної маршрутизації для систем доставки, яка за рахунок інтеграції прогнозування попиту через LSTM з RL, забезпечує динамічне управління маршрутами.

Цінність цього дослідження у можливості оптимізації маршрутів та раціонального використання ресурсів. Варто відзначити, що система спроектована з урахуванням вимог сучасної мережевої інфраструктури та використовує протоколи і технології, які гарантують надійну та захищену передачу даних. Усі елементи інформаційної системи взаємодіють через мережу, забезпечуючи передачу даних у режимі реального часу за допомогою таких технологій, як HTTPS (TLS 1.3) для захищеної комунікації, RESTful API для обміну даними між клієнтами та сервером, а також WebSocket для двостороннього обміну повідомленнями з низькою затримкою.

Директор
ТОВ «УКР-ОН»

А.О. ГАШКО

ЗАТВЕРДЖУЮ
 Перший проректор
 Державного університету
 інформаційно-комунікаційних
 технологій
 Член-кореспондент НАН України,
 доктор технічних наук, лауреат
 Державної премії України в галузі
 науки і техніки, Заслужений діяч
 науки і техніки України

 Олександр КОРЧЕНКО
 « 14 » 04 2025 р.

АКТ

впровадження в освітній процес Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій наукових результатів **Коваленка Данила Сергійовича**, одержаних під час проведення дисертаційного дослідження на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 123 Комп'ютерна інженерія, галузі знань 12 Інформаційні технології на тему: «Моделі і алгоритми адаптивної маршрутизації для C2C логістики на основі глибокого навчання»

Комісія у складі:

голови комісії – директора Навчально-наукового інституту інформаційних технологій,
 д.т.н., професора Катерини НЕСТЕРЕНКО;

членів комісії:

завідувача кафедри комп'ютерної інженерії Навчально-наукового інституту
 інформаційних технологій, к.т.н., доцента Наталії ЛАЩЕВСЬКОЇ;

завідувача кафедри штучного інтелекту Навчально-наукового інституту
 інформаційних технологій, д.т.н., доцента Ольги ЗІНЧЕНКО;

завідувача кафедри технологій цифрового розвитку Навчально-наукового інституту
 інформаційних технологій, д.т.н., професора Вікторії ЖЕБКИ

провела роботу щодо визначення фактичного впровадження результатів наукового
 дослідження здобувача наукового ступеня доктора філософії Коваленка Д.С. в освітній
 процес Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій.

У результаті проведеної роботи комісія встановила:

1. Наукові результати, одержані здобувачем, використовуються при підготовці
 здобувачів освітнього рівня бакалавр за спеціальністю 123 Комп'ютерна інженерія освітньої
 програми «Комп'ютерна інженерія». Зокрема:

1.1. Розроблений алгоритм адаптивної маршрутизації в умовах C2C логістики, що
 поєднує прогнозування попиту за методом функціональної регресії та динамічним вибором
 оптимальних рішень за теорією стохастичної апроксимації використовується під час
 проведення лекційних та практичних занять із дисципліни «Алгоритми і структури даних».

1.2. Розроблена інформаційна технологія адаптивної маршрутизації для систем
 доставки типу «клієнт-до-клієнта», з інтегрованим прогнозуванням попиту через
 довготривалу короткочасну пам'ять (LSTM) з підкріплювальним навчанням (Reinforcement
 Learning), використовується під час проведення лекційних та практичних занять із
 дисципліни «Апаратні та програмні засоби комп'ютерної інженерії»

1.3. Моделі глибокого та підкріплювального навчання (CNN, LSTM, DQN),
 реалізовані в рамках дисертації, застосовуються в межах дисципліни «Штучний інтелект» як
 приклади практичного використання гібридного AI-підходу в задачах логістики.

2. Вказані наукові результати Коваленка Д.С. представлені у формі окремих навчальних тем, прикладів програмного коду та кейсів у методичних матеріалах до лекцій і практичних занять згаданих дисциплін, які проводяться в Державному університеті інформаційно-комунікаційних технологій на кафедрі Комп'ютерної інженерії.

Голова комісії:

Директор Навчально-наукового інституту інформаційних технологій,
д.т.н., професор

Катерина НЕСТЕРЕНКО

Члени комісії:

Завідувача кафедри комп'ютерної інженерії
к.т.н., доцент

Наталія ЛАЩЕВСЬКА

Завідувач кафедри штучного інтелекту
д.т.н., доцент

Ольга ЗІНЧЕНКО

Завідувач кафедри технологій шифрового розвитку
д.т.н., професор

Вікторія ЖЕБКА